

interesting_possessee

ID	Lemma	Tag	Sentence
2	bak	nheþ	Stigu þeir af baki og drápu þegar á dur og gekk maður til baki
3	bak	nheo	Í Hrappur segir mart en spurði fás en þó varð hann brátt var að þeir ætluðu að stefna að Helga og lét hann vel yfir því og sagði að hans skal eigi á bak að bak
4	bak	nheþ	Hann hljóp að baki Kára og lagði til baki spjóti
5	bak	nheo	Bergur lagði til Kols í gegnum skjöldinn og fyrir brjóst Kol og féll hann á bak aftur og í því sló Finnbogi hann með steini í höfuðið svo að í smán mola lamdist hausinn og fékk hann bráðan bak
6	bak	nheþ	Hann steig þá af baki og gekk ofan Indriðastíg hjá Þyrli og beið þar uns Þorsteinn fór til blóthúss síns sem hann var baki
7	bak	nheo	Og í því heyrði Þórður brest á bak sér aftur og sér hann að Klyppur bróðir hans var högginn bak
8	bak	nheþ	En einn var sá maður er þeim fannst einna mest um er á baki baki
9	bak	nheo	En annan veg á þingið sátu þeir á einum stóli Rögnvaldur jarl og Þorgnýr og sat þar fyrir þeim hirð jarls og húskarlasveit Þorgnýs en á bak stólinum stóð bóndamúgurinn og allt umhverfis í bak
10	bak	nheþ	spjóti yfir ána til Bjarnar og kom í lær honum en Björn tók spjótið og skaut yfir ána til þeirra og varð maður fyrir og flaug í gegnum hann og tók Kolbein Þórðarson er sat að baki honum og höfðu báðir baki
11	bak	nheþ	Hann reið í gryfju nakkverja og féll hesturinn undir honum en hann af baki og varð honum meint baki
12	bak	nheo	Þá drógu þeir hann milli sín til skógar og bundu hendur hans á bak bak
13	bróðir	nken	Þar var þá og Halldór sonur Guðmundar á Möðruvöllum og Kolbeinn sonur Þórðar Freysgoða bróðir bróðir
14	bróðir	nken	Þorvaldur tinteinn bjó norður í Svínadal en Þorvarður bróðir bróðir í Fljótum
15	bróðir	nkeo	Í Eftir það nefnir konungur til Eirík bróður Grana og með honum sex tigu manna að fara suður til Danmerkur að sitja um líf bróður
16	bróðir	nken	Bróðir hans hét Þorvarður er bjó norður í Bróðir
17	bróðir	nken	Maður hét Hafliði Höskuldsson bróðir Sighvats bróðir
18	bróðir	nkfn	Konungur bað Þórólf og þá bræður að þeir skyldu láta prímsignast því að það var þá mikill siður bæði með kaupmönnum og þeim mönnum er á mála gengu með kristnum bræður
19	bróðir	nkfn	Þorkell Skíðason fer þá heim til föðurs síns og vaxa þeir þar upp allir bræður
20	bróðir	nkfn	Þeir bræður gættu fjár föður bræður
21	bróðir	nkfn	Og er þetta spurdist þá ráku þeir bræður á burt Þóreyju systur bræður úr sveit

22	bróðir	nkfb	Hann sendi orð bræðrum sínum og komu þeir til bræðrum
23	bróðir	nken	Svarthöfði sagði sér það þá í hug er Sturla bróðir þinn var drepinn frá oss en allir vér hraktir og skemmdir að vér mundum fegnir verða ef nokkur vildi þess réttar bróðir
24	bróðir	nken	Ormur Jónsson bjó á Breiðabólstað í Fljótshlíð bróðir bróðir
25	bróðir	nkfb	Þegar skildi með þeim bræðrum er þeir komu til þingsins og verður Hreiðar skautto-gaður mjög og færður í bræðrum
26	bróðir	nken	bróðir bróðir
27	bróðir	nken	Einar bróðir hans fór með bróðir
28	bróðir	nkeo	Síðan fór hann suður í land og ætlaði austur til Túnbergs að finna Þorstein drómund bróður bróður
29	bróðir	nken	Guðmundur bróðir Þorgils hafði verið á Miklabæ með honum um bróðir
30	bróðir	nkfn	Komu þá til fundar við konung þeir bræður Þórólfur og bræður
31	bróðir	nken	Ketill Sigfússon og Mördur bróðir bróðir
32	bróðir	nkeo	Hermundur Illugason undi lítt eftir Gunnlaug bróður sinn og þótti ekki hans hefnt að heldur þótt þetta væri að bróður
33	bróðir	nken	Mörkari og Valþjófur jarl bróðir bróðir
34	bróðir	nken	Brúsi Ljótsson og Ingimundur bróðir bróðir
35	bróðir	nkeþ	Í Eg er kominn hingað með Glúmi bróður mínum þess erindis að biðja Hallgerðar dóttur bróður
36	bróðir	nken	Heyrir Ögmundur á stefnu og Guðmundur bróðir bróðir
37	bróðir	nken	Í Ef eg em ráðinn til að fylgja þér Þorbergur bróðir þóttú viljir berjast við konung þá skal eg eigi við þig skiljast ef þú tekur betra ráð og mun eg fylgja ykkur Finni og taka þann kost sem þið sjáið ykkur til bróðir
38	bróðir	nken	Guðmundur hafði goðorð að meðför er átt hafði Ásgrímur bróðir hans og Þorvarður bróðir
39	bróðir	nkfn	Þeir bræður komu heim um kvöldið í Brekku og spurði faðir þeirra þá hvað þeir hefðu bræður
40	bróðir	nkfn	hittir þá bræður og segir hver efni hann ætlar í vera um samband þeirra bræður
41	bróðir	nken	Jón Ófeigsson bróðir bróðir
42	bróðir	nkfn	Þú munt og taka siðaskipti og er sá siður miklu betri þeim sem hann mega hljóta en hinum erfiðara um sem eigi eru til þess skapaðir og slíkir eru sem eg því að við bræður vorum bræður
43	bróðir	nkeo	Hann kemur til Laugarhúsa og hittir Bjarna bróður sinn og segir honum þessi tíðindi og biður að hann muni nokkurn hlut að eiga um eftirmál bróður
44	bróðir	nkfn	Og er þeir sáu er í virkinu voru flokk Þorvalds og svo skipamennina þá ganga þeir bræður bræður
45	bróðir	nken	z Þá mælti Hringur bróðir bróðir
46	bróðir	nkfn	Á því sumri komu heim bræður bræður
47	bróðir	nkfb	z Þau fóru og komu til valsins og var þeim bræðrum velt í sleða og Þorkatli með þeim en þeir fóru á hestum er sárir bræðrum
48	bróðir	nken	Helgi var bróðir Þorkels er bjó í Hvammi í bróðir
49	bróðir	nken	Þá var og höfðingi yfir Jómsvíkingum Búi digri af Borgundarhólmi og Sigurður bróðir bróðir

50	bróðir	nkeo	Tók Þorvarður þá að leita liðveislu við Þorgils að hann veitti honum til hefndar eftir Odd bróður sinn við þá Hrafn og bróður
51	bróðir	nken	Snorri bróðir bróðir
52	bróðir	nkfn	Og um morguninn er verkmennt voru farnir til starfs fóru þeir bræður heim í bæinn og námu staðar við skáladyr og töluðust með um hríð hversu þeir skyldu með bræður
53	bróðir	nken	En þeir lögðu fetil á hönd Þórði og ætluðu af að höggva áður Þorbjörn Sælendingur og Þorsteinn lýsuknappur bróðir hans fengu grið til handa öllum þeim því að þar voru tengdir í bróðir
54	bróðir	nken	ung að aldri og var hún þó ekkja og bjó í Fljótsdal þar sem nú heitir að Þorgerðarstöðum og var að umsýslu með henni bróðir hennar er Kolfinnur bróðir
55	bróðir	nken	í Saman er bræðra eign best að sjá bróðir og sé eg til auðsúorð að við skiptum bróðir
56	bróðir	nkeþ	Sé eg þá er þú hefir mitt traust og tvo hluti landa að þú mátt vel halda þínu að réttu fyrir Þorfinni bróður bróður
57	bróðir	nkfn	Arf og bætur eftir þá bræður átti að taka Einar bróðir þeirra en dótturson Snorra en Illugi var bræður
58	bróðir	nkeþ	Synir Vésteins fara til Gests frænda síns og skora á hann að hann komi þeim utan með ráðum sínum og Gunnhildi móður þeirra og Auði er Gísli hafði átta og Guðríði Ingjaldsdóttur og Geirmundi bróður bróður
59	bróðir	nken	í Þórir Helgason býður gerð sína á þessu máli og veit eg bróðir að þér mun þykja mart til þess bróðir
60	bróðir	nkfn	bræður því að synir Yngva voru þá bræður
61	bróðir	nkeo	Skal og það vera og vil eg leysa undan Þorstein bróður minn því að það er skaði að honum verði nokkuð til meins en það er þó eigi örvænt ef þeir Finnbogi berjast því að hann er hinn mesti ofurhugi en hér er hvoriga að spara sem vér bróður
62	bróðir	nkfn	í Hverja ráðagerð hafið þér nú fyrir yður bræður og bræður
63	bróðir	nkfn	Eftir það segir hann þeim viðskipti þeirra Hrafnkels og beiðir þá bræður fulltings og liðsinnis enn sem bræður
64	bróðir	nken	Önundur var bróðir bróðir
65	bróðir	nken	Synir Halls voru ungir og var Klængur bróðir bróðir vígssakaraðili
66	bróðir	nken	í Þorgerður var ekkja og hafði átt hana Halldór bróðir bróðir
67	bróðir	nken	Bróðir hennar hét Bróðir
68	bróðir	nken	í Undarlegur maður ertu bróðir því að Skeggi mun skjótt hér koma og hefna frænda síns með fjölmenni og hefir þú ekki megn að standa í stríði við hann þó að þú sért garpur bróðir
69	bróðir	nkeo	Eitthvert sinn gekk Arinbjörn til hans og spurði hvað ógleði hans ylli í nú þó að þú hafir fengið skaða mikinn um bróður þinn þá er það karlmannlegt að bera það bróður
70	bróðir	nkeo	Og nú fór hann enn til fundar við Þorkel bróður sinn og kemur hann þar í bróður
71	bróðir	nkfþ	Einar Skúlason var með þeim bræðrum Sigurði og Eysteini og var Eysteinn konungur mikill vin bræðrum
72	bróðir	nken	bróðir þeirra bróðir
73	bróðir	nkfn	í Síðan skiljast þeir bræður og fer Þorkell til fundar við þá bræður
74	bróðir	nkfþ	Eftir það sendir hann orð bræðrum Hálfðanar að þeir skyldu standa upp með honum ella kveðst hann mundu fara um allt héraðið og hrekja fyrir bræðrum
75	bróðir	nken	Börkur hinn digri og Þorgrímur bróðir bróðir

76	bróðir	nken	Nú er þér það að segja ef þú selur fram manninn undir öx Bjarna að jafnskjótt skaltu í burtu verða og norður til Hofs og hafa slíka sæmd sem Bjarni bróðir þinn hyggur þér og aldrei skaltu í sama húsi mér vera meðan þú bróðir
77	bær	nkeþg	Það var á einni hverri nótt að Steinn hljóp í brott úr bænum og skósveinn bænum með honum
78	bær	nkeo	Og þá er hann fór utan með Grunnafirði um bæ Hávars þá ræddu förunautar hans um við hann að þeir mundu koma þar til bæ og láta þar eftir hestinn
79	bær	nkeo	flaut fyrir bæ hans tjölduð og bæ
80	bær	nkeog	Og þegar er hann kom á bæinn gekk hann til föður síns og fagnaði honum og settist niður að fótum bæinn
81	bær	nkeþ-s	Kom Þorkell hrútur þar til móts við þá og hafði spurt að að nóni dags var Þorleifur í Bæ og hann mundi þar vera um Bæ
82	bær	nkeþg	koma við Björgyn og þegar spyr Þórður eftir konungi og var honum sagt að Magnús konungur var í bænum og hafði skömmu áður komið og vildi eigi láta kæja sig bænum
83	bær	nken	Var þá rannsakaður bær allur í Þingnesi og tekið fé það sem laust var innan gátta en rænt hjá fram hrossum bær
84	bær	nkfþ	Var það flest bónda að burtu voru af bæjum sínum og höfðu bæjum
85	bær	nkeþg	í Maður rennur þar út frá bænum á Uppsölum og mun sá sendur til Hofstaða til bænum
86	bær	nkeþ	Það er sagt þá er biskup reið frá skipi og menn hans að þeir áðu á bæ nokkurum í Landeyjum og sátu bæ
87	bær	nkfþ	sumir að Gríms Einarssonar skeggs en sumir á öðrum bæjum
88	bær	nkeog	í Komumaðurinn leiddi hann einshvers staðar út að túngarðinum er gert var um bæinn og mælti til bæinn
89	bær	nkeog	Mörður sagði að þeir mundu eigi koma á óvart Gunnari nema þeir tækju bónda af næsta bæ er Þorkell hét og létu hann fara nauðgan með sér að taka hundinn Sám og færi hann einn heim á bæinn
90	bær	nkfþ	Og nú er svo er komið bardaganum þá sáu menn af bæjum fund þeirra og fóru til að skilja bæjum
91	bær	nkeþ	Bersi fór byggðum á Laugaból í Laugadal því að Vermundur vildi eigi svo nær bæ sínum láta vera hráskinn þeirra Þorgeirs og bæ
92	bær	nkeþ	kom um nótt á bæ Haralds bæ
93	bær	nkeo	Þetta veitir faðir hans honum og hann gerir sér bæ í dal þeim og kallar á bæ
94	bær	nkfo	Voru þá sótt naut og sauðir á bæi til bæi mönnum
95	bær	nkeog	Eftir þessi tíðindi ríður Þorsteinn heim og er hann nálgadist bæinn sá hann marga menn ríða í mót sér og kenndi þar föður sinn og marga kunningja og fóru allir hans að bæinn
96	bær	nkeþg	Og er hann kom til Túnsbergs þá gengu þeir Ólafur og Sigröður með lið sitt austur úr bænum á brekkuna og fylktu bænum
97	bóndi	nkfo	Eftir um haustið fóru þeir Haraldur konungur og Sigurður bróðir hans upp á Vörs og stefndu þar þing við bændur
98	bóndi	nkfn	Um veturinn eftir jól fóru menn þeirra Sighvats og Sturlu vestur til Víðidals og var erindi að bændur skyldu járna hesta sína og vera búnir þann tíma er þeir væru upp bændur

99	bóndi	nkfn	Voru þá upp gengin föngin og ætluðu bændur að þá mundi sest á þeirra kostnað og kurruðu þeir bændur
100	bóndi	nkfo	um lenda menn og ríka bændur og alla þá er honum var grunur á að nokkurrar uppreistar var af bændur
101	bóndi	nken-s	í Bóndi gengur að Þormóði og vildi sjá sár Bóndi
102	bóndi	nken	Tók Þorkell bóndi í hönd vísindakonunni og leiddi hana til þess sætis er henni var bóndi
103	bóndi	nken	Þorgils bóndi sagði þeim fóstbræðrum allt slíkt sem hann sagði Gretti en þeir gerðu svo mikil metorð hans að hvorigir lögðu öðrum öfugt orð en þó fóru ekki þykkjur þeirra bóndi
104	bóndi	nkfn	Fóru nú bændur heim síðan og kurraði það hver í sínum hfbýlum að veturgestur Brynjólfs mundi eigi vera hvers drengs bændur
105	bóndi	nkfn	Þegar hann kom í veldi Noregskonungs þá höfðu bændur fyrir safnað og mág bændur
106	bóndi	nken	Menn komu brátt til þeirra og bóndi sá er þar bjó næst hét bóndi
107	bóndi	nkfn	En bændur kjósa hinn kost heldur að búa konungi veislur þá stund alla er hann þurfti til þess og tók konungur þann kost að hann fór um land að veislum með sumt lið sitt en sumt gætti skipa bændur
108	bóndi	nken	Þorsteinn bóndi gekk mjög að að vinna mönnum beinleika og taka við klæðum manna því að hann var hverjum manni bóndi
109	bóndi	nkfo	Erlingur átti jafnan þing við bændur og var þar talað oft um óspektir Sigurðar bændur
110	bóndi	nken	Eyjólfur bóndi og fylgdarmenn hans og Þuríður bóndi
111	bóndi	nkfn	Bændur sóttu þingið með her Bændur alvopnaðan
112	bú	nheo	Son hennar hét Eyjólfur er átti bú með bú
113	bú	nheo	Fór Kolbeinn norður til föður síns og var þar um veturinn en um vorið tóku þeir feðgar heimildum á Grenjaðarstöðum af Jóni Eyjólfssyni í Möðrufelli og gerði Kolbeinn þar bú bú
114	bú	nhen	Reið Þórður þá austur á Völlu til bús síns og var það þó lítið bú að því sem fyrr hafði á bú
115	bú	nheþ	Hafði hann aðdrátt að búi búi
116	bú	nheþ	Forni hét maður er farinn var til rétta en sá maður var fyrir búi hans er Þorgeir hét er bjó að Þverá í búi
117	bú	nheo	Börkur gengur þar í bú með Þórdísi og fær bú
118	bú	nheo	Hann bað Þuríðar dóttur Hallsteins goða til handa Ketilbirni fóstbróður sínum og fékk þann kost og gerði bú í Tungu í Króksfirði en stundum var hann með bú
119	bú	nheo	og réðu það með sér að hverfa að báðir samt og fóru norður til Reykjadal og höfðu nær fimm tigu manna og settust í bú á bú
120	bú	nheo	Átti hann nú bú að Staðarhóli en Hrafn gerði bú í Stafaholti með ráði bú
121	bú	nheþ	Hann hafði þá forráð öll fyrir búi þeirra feðga og tilöflun alla en þó var Kveld-Úlfur hress maður og vel búi
122	bú	nhen	Bú hans hafði þar staðið meðan hann var Bú
123	bú	nheo	En Gísli hafði bú eftir og saknar engis í að nú sé búið verra en bú
124	bú	nheo	Bergþóra sagði honum að hann skyldi til þings riða níu en nú skalt þú fyrst fara upp í Þórólfsfell og sjá þar um bú og vera þar eigi lengur en eina nótt eða bú

125	bú	nheo	Eftir þetta setur Helgi Ásbjarnarson bú á Oddsstöðum og var vel um samfarir bú
126	dagur	nkeog	Um daginn eftir gekk Hrútur fyrir konung við þrjá tigu manna og kvaddi daginn
127	dagur	nkeo	Og einn dag sjá þeir að maður reið af landi ofan til dag
128	dagur	nkeþ	Þorkell var ofláti mikill og vann ekki fyrir búi þeirra en Gísli vann nótt með degi
129	dagur	nkeo	Og nú kom Einar til konungs og setur konungur hann hið næsta sér og var það eftir hinn átta dag er Einar dag
130	dagur	nkeo	Það var einn dag að Þorsteinn talar við föður sinn að hann mundi fara austur á fund Ingimundar jarls sem hann hefði heitið dag
131	dagur	nkeo	Sighvatur gekk einn dag um þorp nokkuð og heyrði að einhver húsbóndi veinaði mjög er hann hafði misst konu dag
132	dagur	nkeog	Og er á leið daginn urðu þeir Egill varir við að þar voru sex menn á skóginum og þóttust vita að þar mundu vera húskarlar daginn
133	dagur	nkeo	Það var einn dag að Þorsteinn spurði hirðmann einn hvað til bæri um ógleði dag
134	dagur	nkeo	En Þorgrímur Þórisson fór þann dag til laugar er þeirra var utan von með maltið og voru að Hrafnagilslaugu og sex húskarlar dag með honum
135	dagur	nkeo	Í Það höfum vér heyrt að þú hafir lítt verið leiðitamur þínum óvinum og er nú vel að þú kennir þess á þér í dag
136	dagur	nkeo	Lét hann þá setja borð sitt og senda menn víða um byggðina og bauð til sín mörgum mönnum og var þar þann dag veisla mikil og prýðilega dag
137	dagur	nkeo	Einn dag um þingið er á leið gengur Ófeigur frá búð og kemur til Mýramannabúðar og var hann Egill úti í virkinu og talar við mann dag
138	dagur	nkeo	Þá vinda þeir fyrst klæði sín og búa sig til göngu og ganga þann dag dag
139	dagur	nkeo	Annan dag fór Gautur og hans förunautar að fá eldibranda en Þorgeir var heima og bjó dag
140	dagur	nkeo	Og þá er Ívars var heim von þá tók Eyjólfur loðkápu og hafði hvern dag
141	dagur	nken	Þar kom og Bárður vin Gunnars því að hann hafði frétt að glíman var lögð og vildi hann finna Gunnar áður sá dagur dagur
142	dagur	nkeog	Í Þá mælti Gunnar að þeir mundu til daginn um daginn
143	dagur	nkeog	Þóttist Sturla þá sjá að allt skap konungs var þá léttara en hinn fyrra daginn
144	dagur	nkeo	Og nú um sumarið fjölmenntu hvorirtveggju til alþings eftir föngum þá er þar kom og riðu menn á þing hinn næsta dag fyrir Jóns messu dag
145	dagur	nkfo	Sigldu þeir þá bæði nætur og daga allt til þess er þeir Karli lögðu aftan dags að eyjum daga
146	dagur	nkeog	Þeir gengu til daginn eftir um daginn
147	dagur	nkfo	Sendimenn biðja enn fresta um þrjá daga og þess með að Ólafur konungur sendi þá menn sína að heyra orð Aðalsteins konungs hvort hann vill eða eigi þenna daga
148	dagur	nkeo	Segið honum það til jartegna að hann fái Vandráði hest þann er eg gaf Karli fyrra dag og söðul sinn og son sinn til dag
149	dagur	nkeog	En um daginn er þeir riðu ofan eftir Jökulsárbökkum talast þeir við Þorvarður og Þorgils um liðveislu þá er Þorvarður hafði heitið Þorgils til daginn í Skagafirði
150	dagur	nkeo	Annan dag viku var dag
151	dagur	nkeo	Það er sagt einn dag er þeir feðgar Höskuldur og Ólafur gengu frá búð og til dag við Egil

152	dagur	nken	í að hlaða hér vörðu á hólí þessum er nú stöndum við á og mun þá finnast er ljós dagur er og sér héðan frá vörðunni til kleifanna er skammt er að dagur
153	dagur	nkeo	Af því tali gekk Hákon hvern dag til máls við hana meðan þau voru dag
154	dagur	nkfb	Hrafnkels saga Freysgoða Það var á dögum Haralds kónigs hins hárfagra Hálfðanar-sonar hins dögum
155	dagur	nkeo	Sáu þeir það sem var að þau Búi áttu hvern pening eftir dag dag
156	dagur	nkeog	Hann fer til nausts Þórdísar og leggst þá niður og felst því að hann ætlaði að Böðvar mundi róa á sjá um daginn sem hann var daginn
157	dagur	nkeog	Hann hafði sótt korn um daginn og kom heim til daginn
158	dagur	nkeo	En er það sáu Væringjar þá gengu þeir einn dag svo til leiksins að þeir höfðu sverð undir möttlum en dag undir höttum
159	dagur	nkeo	Það var einnhvern dag er Steinn Skaftason var fyrir konungi og spurði hann máls ef hann vildi hlýða drápu þeirri er Skafti faðir hans hafði ort um dag
160	dagur	nkeo	Í Annan dag eftir er sagt víg dag frá Stokkahlöðu
161	dagur	nken-s	Létti Þórir eigi fyrr ferðinni en hann kom um nóttina á Súlu og spurði hann þar þau tíðindi að um kveldið hafði þar komið Dagur Hringsson og margar aðrar sveitir af Dagur mönnum
162	dagur	nkeo	Og á þinginu gekk hann einn dag til Einars Þveræings og heimti hann á tal við sig og sagði dag
163	dagur	nkeo	Í Er Þórður gamall maður og barnlaus og ætla eg Ólafi allt fé eftir hans dag en þú mátt hitta hann ávallt er þú dag
164	dagur	nkeo	Og um vorið einn dag gekk Gunnlaugur úti og Þorkell frændi dag með honum
165	dagur	nkeo	Svo bar hér til að það var einn dag á jölunum að komu til Einars bónda illvirkjar margir dag
166	dóttir	nven	Dóttir Snorra Karlsefnissonar hét Dóttir
167	dóttir	nven	dóttir Ketils dóttir úr Hrafnistu
168	dóttir	nveo	Í Var nú svo að Hólmkell gifti Víglundi Ketilríði dóttur sína en Þorgrímur Sigurði spaka Helgu dóttur sína en Helgi Gunnlaugi ofláta Ragnhildi dóttur sína og var nú setið að þessum brúðlaupum öllum dóttur
169	dóttir	nveþ	dóttur Ásmundar dóttur
170	dóttir	nven	Þar var og í ferð með honum Þórný dóttir hans og ætlaði hann að hún skyldi dóttir
171	dóttir	nveo	Í Fer það fram að Kolbjörn fastnar Þórði dóttur sína Solrónu með þeim skilmála að á hálfsmánaðar fresti skal hann sækja brullaupið heim til dóttur
172	dóttir	nven	Ólöf hét dóttir dóttir
173	dóttir	nveþ	dóttur Þorfinns dóttur
174	dóttir	nven	Dóttir Dóttir
175	dóttir	nveþ	dóttur Eyvindar dóttur
176	dóttir	nveo	Í Var nú svo að Hólmkell gifti Víglundi Ketilríði dóttur sína en Þorgrímur Sigurði spaka Helgu dóttur sína en Helgi Gunnlaugi ofláta Ragnhildi dóttur sína og var nú setið að þessum brúðlaupum öllum dóttur
177	dóttir	nven	Þau Þórir og Þorgerður voru ásamt til þess að þau gátu son og dóttir
178	dóttir	nven	Halldóra hét dóttir dóttir
179	dóttir	nven	en Arndís hin auðga var dóttir dóttir
180	dóttir	nvfn	Dætur Álfs í Dölum voru þær Dætur

181	dóttir	nveð	Páll var son Þorvalds og Halldóru dóttur Sveins dóttur
182	dóttir	nveð	Þorkell spyr nú brátt hvað um er að vera og þykir sér horfa til óvirðingar og dóttur sinni ef Kormákur vill þetta eigi meir dóttur
183	dóttir	nveð	jarl átti Sigríði dóttur dóttur
184	dóttir	nveo	Hann orti mansöngsdrápu um Ástríði dóttur Ólafs dóttur
185	dóttir	nven	dóttir dóttir af Lundum
186	dóttir	nven	Dóttir Styrkárs hét Kerling og heldur Dóttir
187	dóttir	nven	Hallveig var dóttir dóttir
188	dóttir	nven	Hún var dóttir dóttir úr Vatnsfirði
189	dóttir	nveð	dóttur Ketils dóttur
190	dóttir	nvfn	Dætur Eyvindar voru þær Þorbjörg er átti Þormóður úr Laxárdal og Fjörleif er átti Þórir leðurhals son Þorsteins Dætur
191	dóttir	nveð	dóttur dóttur hals
192	dóttir	nveð	dóttur Gils dóttur
193	dóttir	nven	Dóttir Þórðar hét Dóttir
194	dóttir	nven	svo að Gunnhildur var móðir Eyvindar dóttir Hálfðanar jarls en móðir hennar var Ingibjörg dóttir Haralds konungs hins dóttir
195	dóttir	nveð	dóttur dóttur af Hvanneyri
196	dóttir	nven	dóttir dóttir
197	dóttir	nveð	dóttur dóttur á Kambsnesi
198	dóttir	nveð	Þar kemur að þessi tíðindi koma fyrir Hlégunni dóttur Hjörvarðar dóttur
199	dóttir	nven	Dóttir Holbarka var Dóttir
200	dóttir	nveð	Tómas er átti Höllu dóttur Þórðar dóttur
201	dóttir	nven	Guðrún hét dóttir dóttir
202	dóttir	nven	Hét sonur þeirra Einar en Ásvör dóttir
203	dóttir	nven	Steinn og Helgi voru synir þeirra en Arndís dóttir og Þuríður er Sleitu-Björn dóttir
204	dóttir	nven	þeirra dóttir dóttir
205	dóttir	nvfn	Á skipi með Bárði var Herþrúður kona hans og dætur dætur allar
206	dóttir	nven	hans dóttir var dóttir
207	dóttir	nveð	Var það í ráðagerðum að Mörður skyldi biðja Þorkötlu dóttur Gissurar hvíta og skyldi Þorgeir þegar ríða vestur um ár með þeim Valgarði og dóttur
208	dóttir	nven	Jóreiður hét dóttir þeirra er gefin var dóttir
209	dóttir	nveo	Hann átti Herdísu dóttur dóttur frá Höfða
210	dóttir	nven	Svo segja sumir menn að Þorlaug kona Egils færi með honum og Þorgerður dóttir þeirra og væri hún átta dóttir gömul
211	dóttir	nven	þeirra dóttir var dóttir
212	dóttir	nveo	hann átti Steinvöru dóttur Þorsteins dóttur
213	dóttir	nven	Ragnhildur dóttir Erlings dóttir
214	dóttir	nveo	ín Eigi er eg einhlítur um svör þessa máls og vil eg ráðast um við móður hennar og svo við dóttur mína og einkum við Þórð gelli frænda dóttur
215	dóttir	nveð	dóttur Hrólfs dóttur
216	dóttir	nveo	Ásbjörn Arnórsson átti Ingunni dóttur Þorsteins Snorrasonar dóttur
217	dóttir	nveo	Hann átti Herdísu dóttur Halldórs dóttur
218	dóttir	nveð	dóttur Hröðgeirs hins dóttur

219	dóttir	nven	Þar var brúðurin í för með þeim og Þorgerður dóttir hennar og var hún dóttir friðust
220	dóttir	nveo	Hann átti Kolfinnu dóttur Gissurar dóttur
221	dóttir	nven	dóttir Sigurðar dóttir
222	dóttir	nven	Móðir hennar var Ingiríður dóttir Sigurðar konungs sýr og dóttir
223	dóttir	nven	Hún var dóttir Böðvars hersis dóttir
224	dóttir	nven	Arnfríður hét dóttir dóttir
225	dóttir	nveo	Hann átti Sigríði dóttur Þorgríms dóttur
226	dóttir	nveo	Prándur mjóbeinn átti dóttur Gils dóttur
227	dóttir	nveþ	dóttur Geirmundar dóttur
228	dóttir	nven	hans dóttir var dóttir
229	dóttir	nveþ	dóttur Þorfinns stranga og dóttur
230	dóttir	nven	Ingibjörg var dóttir Snorra og Guðrúnar dóttir
231	dóttir	nven	stóðhross fimm saman og fingurgull og feld hlaðbúinn er honum hafði gefið Sigríður dóttir Eyjólfss Snorrasonar goða austan frá Höfðabrekku er átt hafði Jón dóttir
232	dóttir	nveo	Rögnvaldur átti Hildi dóttur Hrólfs dóttur
233	dóttir	nven	Er dóttir þín kona eigi fálynd og eigi einn líklegri en annar til dóttir með henni
234	dóttir	nven	dóttir dóttir úr Dölum
235	dóttir	nven	í Þú skalt ríða suður til fundar við Mörd og bið hann að þið skipið máldaga annan og sitji dóttir hans þrjá vetur í dóttir
236	dóttir	nveþ	En Arneiður réð sig í skip með Þorvaldi og vildi fylgja dóttur sinni til dóttur
237	dóttir	nveþ	dóttur Þóris dóttur
238	dóttir	nven	Þar var Kerling í för með þeim dóttir dóttir
239	dóttir	nveþ	dóttur Þórarins hins dóttur
240	dóttir	nven	Guðríður hét dóttir dóttir
241	dóttir	nveo	í Það er orðtak mjög margra manna Þormóður að þú fíflir Þórdísi dóttur mína og er mér það lítt að skapi að hún hljóti orð af dóttur
242	dóttir	nveo	áður hann fékk Þórhildar dóttur Þorsteins dóttur
243	dóttir	nven	En hún sagði til og kvaðst Droplaug heita og vera dóttir Björgólfs dóttir
244	dóttir	nven	dóttir Hrólfs Ingjaldssonar Fróðasonar dóttir
245	dóttir	nveo	Hann átti Þórdísi dóttur Gunnars dóttur
246	dóttir	nven	Úlfhildur dóttir dóttir
247	dóttir	nveo	Klængur átti Astu dóttur Andrésar Sæmundarsonar systur dóttur
248	dóttir	nveo	Hann átti Þorgerði dóttur dóttur
249	dóttir	nvfn	Dætur Þorláks voru þær Ásbjörg Dætur
250	dóttir	nven	Ólafur fékk þeirrar konu er Sölveig hét eða Sölva dóttir Hálfðanar dóttir vestan af Sóleyjum
251	dóttir	nven	Ljótur sonur Halls átti Helgu dóttur Einars frá Þverá og var þeirra dóttir Guðrún er átti Ari Þorgilsson af dóttir
252	dóttir	nveo	í Hann átti Halldóru dóttur Arnórs dóttur
253	dóttir	nven	Þeirra dóttir var Þorgerður móðir Jóhanns biskups hins dóttir
254	faðir	nken	í Faðir hans fýsti hann mjög utan að Faðir
255	faðir	nkeþ	í Það vildi eg fóstri minn að vel svarir þú föður mínum um bónorðið og virðir mikils föður flutning

256	faðir	nken	ní að þeir skulu af mér taka sæmdina ef þeim þykir það betra og segið þeim það að eg býð þeim til mín og skal faðir minn ekki mein gera faðir
257	faðir	nken	Faðir hans var Helgi hinn hvassi en móðir hans var Áslaug dóttir Sigurðar orms í auga Ragnarssonar Faðir
258	faðir	nken	hann var faðir Ljótólfs faðir í Svarfaðardal
259	faðir	nken	ef þú hefðir eigi fyrri valdið upphöfum og fullkomnum fjandskap við okkur bræður þar sem faðir okkar veitti þér það upphald að þú munt aldrei fá svo góðu launað þótt þú leitaðir við það sem þú skyldir en eigi með vélum og prettum sem þú ert nú sannprófaður faðir
260	faðir	nken	Guðbrandur kom til Þverár og sagði að faðir hans hafði hann þangað faðir
261	faðir	nken	Hálfðan var faðir Ívars hins faðir
262	faðir	nken	faðir faðir
263	faðir	nken	Eindriði faðir Styrkårs og Ásbjörn faðir Eindriða faðir
264	faðir	nken	Þorleifur hreimur var faðir faðir
265	faðir	nken	Jörundur var og faðir faðir
266	faðir	nkeþ	Ásdís húsfreyja sendir eftir mönnum og var búið um lík Atla og var hann jarðaður hjá föður föður
267	faðir	nken	Helgi var faðir faðir
268	faðir	nkeþ	Tak nú hér hundrað silfurs og lát hann á brott og skal eg svo til stilla að hann sé eigi hér tekinn á þínum varnaði svo að það sé þér lagið til ámælis en vér munum þó eftir honum leita þó að föður vors sé eigi að föður
269	faðir	nkeþ	Hún bað hann þá sitja fyrir Þórði Kolgrímssyni ní því að faðir hans var mestur mót-göngumaður Herði föður föður
270	faðir	nken	Ketill var faðir faðir
271	faðir	nken	faðir Ósvífurs faðir spaka
272	faðir	nken	faðir faðir
273	faðir	nken	ní Ger þú þér ekki angur að faðir um komur hans en eg mun ræða við hann að hann láti af komum faðir
274	faðir	nkeþ	Var hann því með Skúla frænda sínum meðan hann var ungur að hann þóttist þar betur kominn sakir áleitni Þórðar Kolbeinssonar en hjá föður föður
275	faðir	nkeþ	Þá spurðu hásetar hans hvað er hann bærast fyrir en hann svaraði að hann ætlaði að halda siðvenju sinni og þiggja að föður sínum veturvist ní og vil eg halda skipinu til Grænlands ef þér viljið mér fylgd föður
276	faðir	nken	Var hann og kallaður vandræðaskáld sem faðir faðir
277	faðir	nken	faðir faðir
278	faðir	nken	faðir faðir í Reykjaholti
279	faðir	nken	En Sturla faðir hennar fékk henni sex tigi faðir
280	faðir	nken	ní Ekki fer eg að því þó að þú hafir svelt þig til fjár og faðir faðir
281	faðir	nkeo	En nú skal fyrst segja hversu hann leiddi til sanns átrúnaðar föður sinn og föður heimamenn
282	faðir	nken	Það sama sumar kom Bjarni skipi sínu á Eyrar er faðir hans hafði brott siglt um faðir
283	faðir	nken	Og sem þeir komu heim um haustið var Örn faðir faðir andaður
284	faðir	nkfo	Eru hér margir ríkra manna synir af Íslandi og munu feður þeirra mikið liðsinni veita að þessu feður

285	faðir	nken	faðir hans ní þætti mér og það kaup vel fara að þú heldir mig til konungs en eg ynni þér slíkrar sæmdar sem faðir yðvar hefir faðir
286	faðir	nken	faðir Hlenna hins faðir
287	faðir	nken	Böðvar var faðir faðir
288	faðir	nken	faðir faðir
289	faðir	nken	Höskuldur faðir hans hefir vakið bónorð fyrir hönd faðir og beðið þín
290	faðir	nken	ní Þann einn spurdaga höfum vér til þín Höskuldur að vér viljum þessu vel svara því að vér hyggjum að fyrir þeirri konu sé vel séð er þér er gift en þó mun faðir minn mestu af ráða því að eg mun því samþykkjast hér um sem hann faðir
291	faðir	nken	Ófeigur faðir hans var fálátur við hann og unni honum faðir
292	faðir	nken	faðir faðir í Álfafirði
293	faðir	nkeþ	Og svo segir mér hugur um sem fleira muni til vandræða verða með okkur föður þínum og hans frændum en sjá megi fyrir hvern enda eiga mun og muntu jafnan með miklum vanda verða í millum að föður
294	faðir	nken	Bróðir Böðvars var Sigurður faðir Eiríks faðir
295	faðir	nken	hans fór þegar með hann vestur á Agðir og settist þar til ríkis á Ögðum þeim er átt hafði Haraldur faðir faðir
296	faðir	nken	Lét hann Þorstein ná eignum sínum og þar með gerðist hann lendur maður konungs svo sem faðir hans hafði faðir
297	faðir	nkeo	Snorri sonur Snorra goða bjó í Sælingsdalstungu eftir föður föður
298	faðir	nken	hann var faðir faðir
299	faðir	nken	Mun hann vera þrályndur í skapi sem faðir hans en hafa brjóst faðir
300	faðir	nkeo	Gaf Eyvindur Þrándi arf allan eftir föður þeirra ef Björn andaðist fyrir en föður
301	faðir	nken	Auðun skökull var faðir faðir mosháls
302	faðir	nken	Þórir jarl þegjandi hafði þá ríki þvílíkt sem haft hafði Rögnvaldur jarl faðir faðir
303	faðir	nken	faðir faðir
304	faðir	nken	faðir Ísleifs faðir
305	faðir	nken	Þórður Andrésson reið til þings með Gissurarsonum og veitti þeim að öllum málum á því þingi og Andrés faðir faðir
306	faðir	nken	faðir faðir
307	faðir	nken	faðir faðir
308	faðir	nken	ní Mikils virðir faðir minn vingan þína er hann veitir þér slíkt og annað það er þú biður faðir
309	faðir	nken	Nú höfum vér þriðjung goðorðs en faðir vor faðir
310	faðir	nkeþ	Þess er getið að Þorsteinn fagri beiddist fjárlánstillaga af föður sínum og kvaðst vilja fara af landi á föður
311	ferð	nvfþ	Hann fann tvo menn um kveldið í skógi og sögðust vera heimamenn í Vatnsfirði og spurðu að ferðum ferðum
312	ferð	nveo	Hún sér ferð ferð
313	ferð	nveng	En er ferðin var búin þá var það af ráðið að Sigurður skyldi fara en Eysteinn skyldi hafa landráð af hendi beggja ferðin
314	ferð	nveþ	Hví skyldir þú eigi hyggja fyrir því áður þú hétir þeirri ferð að þú hefir ekki ríki til þess að mæla í mót Ólafi ferð

315	ferð	nveþg	Um vorið eftir þá er Þorkell hafði búið skip sitt fer hann suður um Breiðafjörð og fær sér þar hest og riður einn saman og léttir eigi ferðinni fyrir en hann kemur í Ás til Eids frænda ferðinni
316	ferð	nvfo	Guðrún spurði vandlega um ferðir hans en því næst að ferðir
317	ferð	nveo	Lét Þrándur illa yfir ferð ferð
318	ferð	nveþ	Frá ferð Órækju er það að segja að hann kom til Laugarvatns um ferð skeið
319	ferð	nveo	Menn fara eftir honum og vildu sjá ferð hans og svo ef honum mætti nokkuð við ferð
320	ferð	nven	Hinn fyrsta aftan veislunnar var sén ferð berserkjanna og kvíddu menn mjög við ferð
321	ferð	nveþ	Létti hann eigi sinni ferð fyrir en hann kom heim til ferð
322	ferð	nveþg	Hafði Þórir einn forráð liðs þess og svo aflan þá alla er fengist í ferðinni
323	ferð	nveþ	En frá ferð hans er það að segja að skip það týndist og kom engi maður ferð
324	ferð	nveo	Nú er að segja frá Össuri að Þverá að hann heldur njósnum til um ferð Þórðar þá hann fer frá ferð
325	ferð	nveo	En þó höfðu þeir áður gert njósn ofan í Orkadale og svo í Skaun og létu segja um ferð Ólafs konungs allt það er þeir vissu ferð
326	ferð	nveþ	Tók sá fyrst til orða er kominn var af Raumaríki og segir frá ferð Ólafs digra og þeim ófriði er hann gerði bæði í manna aftökum og ferð meiðslum
327	ferð	nveo	Ekki vissu landsmenn til um ferð ferð
328	ferð	nveo	Og er hann hefur búið um varnað sinn þá býr hann ferð sína til ferð
329	ferð	nveng	kaupir skip og fer utan og kona hans með honum og er sagt að honum greiðist vel ferðin og kemur af hafi norður við Hálogaland og er þar um veturinn í Þjóttu með Sveini Hárekssyni og var vel virður og þóttust menn sjá á honum stórmennsku og virti hann þau bæði ferðin
330	ferð	nveþg	í Og nú kvað hann heldur mundu seinka ferðinni þeirra ferðinni
331	ferð	nveþ	Það er sagt frá ferð Þórðar að hann sækir fund Ólafs ferð
332	ferð	nveo	í Síðan lét konungur flytja ferð ferð upp á land
333	ferð	nven	Vildi eg að þú gerðir hans ferð hingað sæmilega og unna honum góðra sætta fyrir það er hann telur á ferð
334	ferð	nven	Síðan lét Finnbogi í haf og greiðist vel þeirra ferð og komu við ferð
335	ferð	nveþ	Nú er ekki að segja frá þeirra ferð fyrir en þeir koma á ferð
336	ferð	nveþ	Er það að segja skjótast af ferð Rauðs að hann sigldi heim í ferð
337	ferð	nven	Svo er sagt að nú líkar Skútu forkunnar vel og þykir nú gott hlut í að eiga með honum er hann vildi nokkuð að manna vera sjálfur og kallar hans ferð góða ferð
338	ferð	nvfþ	Hann kvongaðist þá er hann létti af ferðum og fékk Herðísar ferðum
339	ferð	nveo	Smalamaður Arnkels varð var við ferð þeirra og segir ferð
340	ferð	nvfo	Tökum vér það allt fyrir satt er í þeim kvæðum finnst um ferðir ferðir eða orustur
341	ferð	nven	fóru utan landveg og héldu heilu öllu þar til er þeir komu í Noreg og var þeirra ferð allmjög ferð
342	ferð	nveþ	Ríðu þeir síðan heim til Staðar og lét Þorgils vel yfir ferð ferð
343	ferð	nveo	Bindur hún um sár hans og lætur eigi vel yfir ferð ferð
344	ferð	nveþ	Þeir fengu sér hesta og ríðu austan úr Hornafirði og luku eigi ferð sinni fyrir en þeir komu í Fljótshlíð til ferð
345	frændi	nken	frændi frændi
346	frændi	nken	Hann var frændi þeirra frændi

347	frændi	nken	frændi frændi
348	frændi	nkfn	Þykir mér og á því líkindi að frændur yðrir og vinir muni mjög á það hlýða hvað þér talið fyrir þeim er þér komið út til frændur
349	frændi	nken	Þetta sumar sem nú var frá sagt riðu þeir Kormákur og Þorgils og Narfi frændi þeirra suður til Norðurárdals að erindum frændi
350	frændi	nken	Muntu svo eiga við að sjá að Össur frændi Orms mun sitja um líf þitt þá hann fréttir því að hann er höfðingi mikill og frændi
351	frændi	nken	Í Svo list mér frændi sem nú munum við hafa gert ráð okkað því að eg kann skapi frændi
352	frændi	nkeo	Vitið þið ekki um ráð Dálks frænda ykkars og vilduð við Björn enn frænda
353	frændi	nken	En Tanni hafði verið þingmaður Þorleifs frændi og frændi
354	frændi	nkfn	Fylgdi Eyjólfur Möðruvellundur þessum málum þeirra Brettings og Inga og margir menn með honum en Þorgeir goði mót honum og þeir allir frændur frændur
355	frændi	nkeo	Nú fer Vémundur að finna Áskel frænda sinn og ræðst um utanferðina frænda við hann
356	frændi	nkfn	Þessir voru allir frændur Gunnars og voru kappar frændur
357	frændi	nken	Í Ill sending hefir komið til vor af þínu tilstilli þar sem er Hrolleifur frændi þinn og sitjum vér honum marga svívirðing og göngum því eigi frekt að að hann er þinn frændi
358	frændi	nken	Hann var frændi Þóris náinn og áþekkur honum í frændi
359	frændi	nken	Til ferðar réðust með honum þeir Úlfur hinn skjálgi frændi hans og Steinólfur hinn frændi
360	frændi	nkeo	Í Far þú á fund Svarfdæla vina þinna og frænda eða hvað gafstu honum að frænda
361	frændi	nken	Var þar kominn Jökull Ingimundarson og Þórarinn frændi frændi
362	frændi	nkfo	Þá skyldi brenna alla dauða menn og Uppsölum þá gerðu margir höfðingjar eigi síður hauga en bautasteina til minningar um frændur frændur
363	frændi	nkfn	frændur frændur
364	frændi	nkfo	En þó gerðust deilur síðan í Færeyjum eftir víg Karls mæska og áttust þá við frændur Þrándar úr Götu og Leifur Össurarson og eru frá því stórar frændur
365	frændi	nken	Í Svo þykir mér sem Hrolleifur láti eigi af sínum ferðum og þætti mér til þín koma Oddur frændi því að þú ert nú maður ungur og til alls vel fær en eg er örvasi fyrir frændi sakir
366	frændi	nken	frændi frændi
367	frændi	nken	að Magnús konungur frændi hans mundi bjóða honum sætt og félagsskap og Haraldur mundi hafa skulu hálfan Noreg við Magnús konung en hvor þeirra við annan hálf lausafé beggja frændi
368	frændi	nkfn	Urðu frændur hans honum fegnir þar sem þeir komu í frændur
369	frændi	nkfn	Hét Þorvaldur því að hann skyldi veita Sturlu við hvern sem hann ætti málum að skipta á Íslandi og skiljast aldrei við hann en Sturla hét í mót að veita Þorvaldi og setjast fyrir mál þau er Snorri og frændur hans höfðu á frændur
370	frændi	nkfn	Í Eg firrði þig og næst á Hegranessþingi vandræðum sem von var að verða mundi ef þú sektir Þorvarð og frændur frændur
371	frændi	nkeo	Leifur spurði hvort það væri nokkuð vilji frænda frænda
372	frændi	nken	Í Eg vil bjóðast til þess frændi að sætta ykkur Þóri og mæla til vinmæla í milli frændi

373	frændi	nkfo	Annan dag eftir gekk Ófeigur yfir brú og hittir frændur sína Skarðamenn og biður að þeir gangi með honum til Lögbergs og svo gera frændur
374	frændi	nken	Þorgeir hét frændi Þórdísar er hún hafði upp fætt og frændi
375	frændi	nken	Hann var frændi þeirra Vémundar og bjó í frændi
376	frændi	nken	Í Hitt er ráð Kolbjörn frændi að liggja eigi lengur því að burt er Þórður farinn með Solrúnu og frændi félagar
377	frændi	nkfn	Finnbogi situr nú heima á Eyri og svo er sagt að menn verða nakkvað svo til áleitni við hann og eru mest að því synir Brettings og frændur frændur og vinir
378	frændi	nkfn	Bræður hans taka og með blíðu við honum og allir frændur frændur
379	frændi	nkeo	Í og drepa Brynjólf frænda frænda
380	frændi	nken	Í Svo er með vexti fóstbróðir að maður sá er kominn til mín er eigi þykir dæll í skaplyndi en hann er þó frændi minn og heitir frændi
381	frændi	nken	frændi Kolbeins frændi
382	fundur	nkfn	Nú kemur sumar og verða þá enn oftlega fundir fundir á laun
383	fundur	nkeo	Sigldi þá Hákon norður til Þrándheims og fór á fund Sigurðar Hlaðajarls er allra spekinga var mestur í Noregi og fékk þar góðar viðtökur og bundu þeir lag sitt fund
384	fundur	nkeo	Og er þeir komu á fund Marðar stóð hann upp í mót þeim og fagnaði þeim vel og bað þá fund
385	fundur	nkeo	Í Eftir það reið Steinar upp í Reykjardal á fund Tungu-Odds og bað hann liðs og bauð honum fé fund
386	fundur	nkeo	Sótti Stúfur síðan norður til Kaupangs á konungs fund og tók konungur vel við honum og með samþykki hirðmanna gerðist Stúfur handgenginn konungi og var með honum nokkura fund
387	fundur	nkeo	Fór Hallvarður við það á fund jarls og sagði fund
388	fundur	nkeo	En er þeir bræður voru búnir þá fóru þeir norðan og komu á fund Haralds konungs er hann var í Þrándheimi og voru með honum um fund
389	fundur	nkeo	Dálkur fer á fund Þórðar Kolbeinssonar og sagði honum vígið og sakirnar og þótti Þórði mjög af sér hlotist hafa og bætti hann Dálki fébótum og tók við málinu til sóknar er eigi kæmu sættir á en Dálkur skyldi fylgja Þórði um eftirmál slíkt er hann fund
390	fundur	nkeo	Þeir Þrándur og Önundur komu á fund Eyvindar austmanns og tók hann vel við bróður fund
391	fundur	nkeo	Í á fund Ölvis frænda fund
392	fundur	nkeo	Létti Þyri ferðinni eigi fyrr en þau koma á fund Ólafs fund
393	fundur	nkeo	Ella far þú aðra leið en þú fórst hingað þótt hún sé lengri nokkuru því að hinnar munu þeir gæta er þinn fund vilja hafa er skemmst er og alþýðuleið fund
394	fundur	nken	Eitt haust var fundur fjölmennur í Skörðum að tala um hreppaskil og ómegðir manna og var því skipt að fundur
395	fundur	nkeo	Hallkell tók við þessum mönnum og flutti með sér til Noregs og þegar á fund Sigurðar konungs með Harald og móður fund
396	fundur	nkeo	En um mál okkur Eiríks konungs er yður það að segja að eg var á hans fund og skildumst við svo að hann bað mig í friði fara hvert er eg fund
397	fundur	nkeo	Í Þú skalt nú fara á fund konungs þess er þér gaf grið og tólf menn með fund

398	fundur	nkeo	Þórólfur fór um sumarið suður til Þrándheims á fund Haralds konungs og hafði þar með sér skatt allan og mikið fé annað og níu tigu manna og alla vel fund
399	fundur	nkeþ	að þú munt láta verða hérað þetta með litlum sóma eða sýna þig á einhverjum fundi ykkrum nokkuru óslæra en þú hefir fyrr fundi
400	fundur	nkeo	Þetta sumar hið næsta bjóst Eiríkur jarl Hákonarson úr landi vestur til Englands á fund Knúts konungs hins ríka mágs síns en hann setti eftir til ríkis í Noregi Hákon jarl son sinn og fékk hann í hendur Sveini jarli bróður sínum til forsjá og ríkisstjórnar því að Hákon var barn að fund
401	fundur	nkeo	Í En er sendimenn komu á fund Önundar konungs þá báru þeir fram gjafir þær er Knútur konungur sendi honum og vináttu hans fund
402	fundur	nkeo	En er Kálfur kom á fund Knúts konungs þá fagnaði konungur honum forkunnar vel og hafði á tali við fund
403	fundur	nkeo	Þaðan fór hún á fund Leifs bróður síns og bað að hann gæfi henni hús þau er hann hafði gera látið á fund
404	fundur	nkeo	Kári fylgir þeim á fund jarls og sagði hverjir menn þeir fund
405	fundur	nkeo	Svall þetta sundurþykki svo að Heinrekur brá til utanferðar þetta sumar og kom á fund Hákonar fund
406	fundur	nkeo	En er Þorgils kom á fund konungs þá bar hann konungi kveðju Þórólfs og sagði að hann fór þar með finnskatt þann er Þórólfur sendi fund
407	fundur	nkeo	En Guðröður ljómi fór á fund Þjóðólfs hins hvinverska fósturföður síns og bað hann fara með sér til konungs því að Þjóðólfur var ástvinur fund
408	fundur	nkeo	Gissur reið vestur með flokkinn til móts við Kolbein og sendu þeir orð Böðvari til Staðar að hann færi á fund fund
409	fundur	nkeo	Voru margir menn í þeirri ferð gjarnir á líf Gissurar og ætluðu nú að eigi skyldi við bera að fund þeirra bæri fund
410	fundur	nken	Hélt Þórir eftir honum og varð fundur þeirra á hjalla fundur
411	fundur	nkeo	En allir fýstu Hörða-Knútt að fara á fund föður fund
412	fundur	nkeo	Í Sá er málavöxtur að eg ætla að fara á fund þeirra Gamla og fund
413	fundur	nkeo	Fór þá Björn með kaupmönnum austur í Garðaríki á fund Valdimars fund
414	fundur	nkeþ	Og var á þeim fundi ráðin utanferð hans og Hrafns fundi
415	fundur	nkeo	Þeir fóru á fund Eyjólfss og bjóða honum sáttt fyrir þingmann fund
416	fundur	nkeo	Fær Ólafur sér hesta og sækir nú á fund Haralds konungs með sínu fund
417	fé	nheo	Í Þenna grip vil eg hafa til míns bús en þú haf annað fé í fé
418	fé	nheþ	Hann var snauður að fé og eigi mjög vinsæll af alþýðu fé
419	fé	nheo	Var gefið fé til að þeir skyldu vera ferjandi en eiga eigi útkvæmt meðan nokkur Ólafsson væri á dögum eða Ásgeir fé
420	fé	nheo	Geitir spyr þetta og fer til fundar við Guðmund og býður honum að taka fé til fé
421	fé	nheo	Í Það er mitt ráð að Gissur hinn hvíti og Hjalti Skeggjason varðveiti fé þetta til annars fé
422	fé	nheo	En er það kom upp allt saman þá lét Þórhallur kenna mannamunar og dró fé Þorsteins allt undir sig en hann var sjálfur lagður í fé
423	fé	nhen	Fé Hávarðar bónda var mjög óspakt um sumarið og einn morgun snemma kom smala-maður heim og spurði Ólafur hversu að Fé

424	fé	nheo	En Helgi kvaðst ekki eiga að gjalda honum og kvaðst eigi sjá að hann þyrfti fé að gefa í milli vinfengis fé
425	fé	nhen	Í en það fé þeirra muni best komið er beinum þeirra fylgir og ef eg á á nokkuru ráð þá vil eg að svo fé
426	fé	nhen	Þetta fé sem nú var talið ráku þeir til Svínafells og sátu nú um kyrrt það sem eftir var sumars og höfðu þeir Ormssynir fé
427	fé	nhen	og var það ófa mikið fé svo að af því silfri lét Guttormur gera róðu eftir vexti sínum eða stafnbúa síns og er það líkneski sjö fé hátt
428	fé	nheo	Gáfu kertisveinar klokkurum fé til að hringja miklu fyrr en vant var og varð Halldór víttur og fjöldi annarra manna og settust í hálum um daginn og skyldu drekka fé
429	fé	nheþg	Nú skiptir Gísli fénu en Þorkell kys meira lausafé til sín en Gísli hlaut fénu
430	fé	nheþg	Öndóttur kvaðst halda mundu fénu til handa Þrándi dóttursyni fénu
431	fé	nheþ	Í Þið skuluð riða austur í Hornafjörð eftir fé ykkru og koma heim um þing öndvert en ef þið eruð heima mun Gunnar vilja að þið riðið til fé með honum
432	fé	nhen	Öll fé Þórðar hlaut Björn sem hann hafði þar nema skip en hver kaupmaður skal hafa sín fé er Björn hafði upp tekið fé
433	fé	nheo	Hann græddi þar af fé til þess er hann varð maður fé
434	fé	nheo	Tók Ingibjörg það fé allt til sín því að þau Auðgísl áttu ekki fé
435	fé	nheo	Tók Þorgautur fé þeirra allt og gersemar Ólafs fé
436	fé	nheo	Arngeir karl fór til Þorsteins Kuggasonar með mikið fé er hann tók við en Þórdís tók af mund sinn og heimanfylgju og fór vestur á Barðaströnd við Breiðafjörð til frænda fé
437	fé	nhen	Nú var honum boðið fé mikið að þiggja en hann lést þetta ekki til fjár hafa gert né til konu heldur af vinfengi við þá fé
438	fé	nhen	Vil eg ekki hark manna að fé mitt skemmist af vopnum fé
439	fé	nheo	Þess er getið hið síðasta sumar er þeir Sæmundur áttu fé saman og komu þá með miklu meira herfangi en fyrr þá gerðust þau tíðindi í Noregi að her safnaðist saman austur við Jaðar og var þá kominn nálega allur landher í tvo fé
440	fé	nhen	En er eyddist fé fyrir Karli þóttist hann ei búa mega að Upsum fyrir kostnaðar sakir og sakir Ljóts fé
441	fé	nhen	Eru þeir menn er fé hafa gefið til höfuðs honum og harmsakar átt að fé
442	fé	nheo	Eftir þingið safnar Kolbeinn liði um öll héruð og ætlar að heyja fêránsdóm að Hólum eftir þá sem sekir voru kallaðir og taka upp fé fé
443	fé	nheo	Í í Eigi vil eg fé ykkað bræðra hafa en ef ykkur þykir nokkurra launa vert vera þá takið þið mér far til Noregs því að mér er forvitni á að sjá þann konung er þar ræður fyrir er svo mikið er af fé
444	fé	nheo	hafa gefið það fé til þess að Þorgils væri heill og lífs og þó annað fé
445	fé	nhen	Fé var rekið norður til Kollafjarðar úr allri Fé
446	fé	nheþg	Hann kom það sumar til Danmerkur í Hróiskeldu og fékk mikið af fénu þó að miklir spænir væru af telgdir og fóru sunnan um sumarið er á leið en leið hans var um fénu
447	fé	nheo	Þeir fluttu heim fé sitt og réðu skipi til fé
448	fé	nheo	En Ívar dynta var leiddur á land upp og höggvinn því að þeir Sigurður og Gyrður Kolbeinssynir vildu eigi taka fé fyrir hann því að þeir kenndu honum að hann hefði verið að vígi Benteins bróður fé

449	fé	nheo	En Vigfús andaðist litlu síðar en hann kvongaðist og átti barn eitt og lifði það litlu lengur en hann og bar af því undir Hallfríði allt fé til helmings við þau Glúm og Ástríði en Eyjólfur var andaður þá er hér var fé
450	fé	nhen	í En er þessi orð komu til Þórðar frá Höskuldi og þar með stórar fégjafir þá sefaðist Þórður gellir og kvaðst það hyggja að það fé væri vel komið er Höskuldur varðveitti og tók við gjöfum og var þetta kyrrt síðan og um nokkuru færra en fé
451	fé	nhen	kvað það maklegast að það fé færi þeim til sáluhjálpar er aflað höfðu og til þeirrar kirkju er bein þeirra voru að fé
452	fé	nheo	Þar hittust þeir Helgi Ásbjarnarson og sættust á víg Þorgríms og lauk Þorkell fé fé
453	fé	nheþ	Vilja þeir þá að af fé því er fæst sé skipt að jafnaði milli skipanna fyrir utan kaupeyri þann er menn fé
454	fé	nheo	Þeim líkaði stórilla og beiddu bóta fyrir og kváðust sæst hafa við frændur hins vegna og grið tekið og síðan goldið fé fyrir fé
455	fé	nheo	Þeir tóku fé allt er heima var og langskip hálfþrítugt er Einar átti og son hans fjögurra vetra gamlan er lá hjá verkmanni fé
456	fé	nhen	Ríða nú vestur yfir Blöndu til Eiríks viðsjá og koma þar er fé var embætt að morgunmáli milli miðdegis og dagmála og hitta smalamann og spurðu hvort Eiríkur væri fé
457	fótur	nkfp	Og er á leið kveldið og nóttina og morgna tekur þá vaknar Þorvarður og sér að Eysteinn var á fótum og fótum
458	fótur	nkeog	Þórhallur hjó þegar til Steinólfs og kom á fótinn
459	fótur	nkeþ	Ekki voru þeir vingaðir alþýðu manns en konungur mat þá mikils og voru þeir allra manna best færir bæði á fæti og á fæti
460	hestur	nkeog	Halli kastaði honum undir bakka og huldi hræ hans en hafði hestinn með hestinn
461	hestur	nkfo	Gæt þú hesta okkarra en eg mun ganga til dyngju hesta
462	hestur	nkeng	Þá var upp brotið húsið er bóndi kom til en hesturinn dreginn til dyra utar og lamið í sundur í honum hvert hesturinn
463	hestur	nkfo	Og nú sér hann hesta marga en vissi ekki von hesta
464	hestur	nkeog	í Þorgrímur hrökkvir hestinn og hleypir hestinn upp úr nesinu
465	hestur	nkfo	Síðan stíga þeir Guðmundur á hesta og ríða og er þeir koma á brekkurnar upp þá var þar fyrir flokkur þeirra hesta
466	hestur	nkeng	höggspjót mikið í hendi og lagði spjótinu fram millum eyrna hestinum og sá hann að spjótið tók lengra fram en hesturinn og svo hesturinn
467	hestur	nkfo	Hann biður menn stíga af baki og mælti að sumir skyldu geyma hesta þeirra en suma biður hann reisa hesta
468	hestur	nkeo	Litlu síðar lét Þorbjörg söðla sér hest og fór með annan mann til hest
469	hestur	nken	Gengur hestur Ingólfs betur í öllum hestur
470	hestur	nken	Grettir hljóp undir hömlina á hesti sínum en rak stafinn á síðu Oddi svo hart að þrjú rifin brotnuðu í honum en Oddur hraut út á hylinn og svo hestur hans og hrossin öll þau er bundin hestur
471	hestur	nkeog	Vill Ólafur henda hross Þorgils og vill slá beisli við hestinn en Grímur safnar að hrossunum öðrum og á hestinn
472	hestur	nkeþ	í Það sýnist mér ráð að þú leggist niður til svefns en rís upp ofanverða nátt og stíg þá á bak hesti þínum og ríð vestur til hesti

473	hestur	nkeo	Síðan tók Þorsteinn hest þann er Böðvar hafði riðið og reið í brott og til hest
474	hestur	nkeþ	En um vorið þá er sumra tók færði Guðbrandur lið sitt í sel og var svo til skipað að húsfreyja reið ein saman en Guðbrandur og Svartur einum hesti báðir og reið Svartur að hesti
475	hestur	nkeo	að hann fékk sér hest og reið þegar á fund Vémundar og segir honum hvar nú er komið hest
476	hlutur	nken	hvergi er þeirra hlutur verður af hlutur
477	hlutur	nkeo	ú Til þess hefir engi orðið fyrri en þú að skora mér á hólmi svo skardan hlut sem margur hefir fyrir mér borið og em eg þessa hlut
478	hlutur	nkeo	Það var og síður hans að láta löngum vera með sér göfugra manna sonu og setti þá svo ágætlega að þeir skyldu engan hlut eiga að iðja annan en vera ávallt í samsæti með hlut
479	hlutur	nkfþ	En Gunnhildur drottning lagði svo miklar mætur á hann að hún hélt engin hans jafningja innan hirðar hvorki í orðum né öðrum hlutum
480	hlutur	nkeo	ú Nollar fer á burt og þykir sín för ill orðin og segir Helga því oft lítinn hlut mundu hafa fyrir Droplaugarsonum ú ef þeim skal aldrei refsa hlut ókynni
481	hlutur	nken	ú Ekki geri eg fyrir orð þín eða eggjan og svo vænti eg að konungur trúi eigi rógi þínu þó að honum mislíki nokkur hlutur til hlutur
482	hlutur	nkfo	Glúmur kveðst eigi það vita að hann ætti honum góða hluti að launa ú en fyrir þá sök að þú sýnir þig vinlausan og lætur að hér liggi við líf þitt þá vil eg að þú farir norður til Þverár og bíðir þar minnar hluti
483	hlutur	nkfþ	Nú varð Hrafni rætt um sauðahvarfið og varð þann veg í orðum Þorleifs að honum þótti menn engan gaum að gefa slíkum hlutum ú er ekki skal eftir leita því líkum hvörfum er svo eru hlutum
484	hlutur	nken	Sá var einn hlutur til þess er þeir Knútur og Hákon höfðu kyrru haldið um tilkall í Noreg að þá fyrst er Ólafur Haraldsson kom í land hljóp upp allur múgur og margmenni og vildi ekki heyra annað en Ólafur skyldi vera konungur yfir landi hlutur
485	hlutur	nkeo	Fékk Þorbjörn öngull þá mikinn hlut eyjarinnar með litlu verði en hann bast undir að koma Gretti á hlut
486	hlutur	nkfn	En í þessu vináttumarki er konungur gerði til Íslands bjuggu enn fleiri hlutir þeir er síðan urðu hlutir
487	hlutur	nkeo	Tóku þeir Þóri höndum en Viðar komst á braut og fór á Staðarhól til Einars fóstra síns og sagði honum svo búið og kveðst ætla að hann mundi vilja rétta hans hlut þá er þeir léku saman hlut
488	hlutur	nken	Þeir kváðust allir þess skyldir að hans hlutur lægi eigi í óvina hlutur
489	hlutur	nkfþ	Nú er sá okkar mestur vinur er til þess heldur að við séum æ sem sátastir og jafnast haldnir í öllum hlutum
490	hlutur	nkfo	En er voraði þá lét Grímur enn sem fyrr innan handar allt það er hann átti um land eða aðra hluti
491	hlutur	nkfo	ú Þórir segir það vel mega ú því að marga hluti hefur þú vel til mín gert og ráð sjálf fyrir þessum hluti
492	hlutur	nkeo	ú Þetta er líkast að þú hafir það helst af nafni því er þú ert eftir heitinn að hann vildi hvers manns hlut óhæfan af sér verða láta og það annað að menn þoli eigi og liggir þú drepinn er stundir hlut

493	hlutur	nkfo	Hann var manna hagastur og gervastur að sér um alla hluti
494	hlutur	nkfo	Í Hér mun hann mælt mál hafa og vörumst vér að eigi verði svo þetta því að Gestur er sannspár um marga hluti og sé eg ráð til þessa að vér megum vel gera við hluti
495	hlutur	nken	Hann hrataði af garðinum og kom niður standandi og varð undir honum sá hlutur fótans er af var hlutur
496	höfuð	nheo	Og þótti oss þó Haraldur konungur Gormsson vera minni fyrir sér en Uppsalakonungar því að Styrbjörn frændi vor kúgaði hann og gerðist Haraldur hans maður en Eiríkur hinn sigursæli faðir minn steig þó yfir höfuð Styrbírni þá er þeir reyndu sín á höfuð
497	höfuð	nheþ	Dálkur kallar og einsætt vera að neyta nú þess færís er hann hefir fátt manna og kvað þeim þungt vegist hafa við Björn og mundi mál þykja að eiga eigi hans ofsa yfir höfði sér ef réttast mætti og kvað Þórð skyldan til að beitast fyrir og skipa til í en aðrir að fylgja höfði
498	höfuð	nheþ	Þess er við að geta að höfði sá gekk einum megin hjá sundunum er Hofshöfði heitir og skyldi þar hittast lið konungsins allt við höfði
499	höfuð	nheog	Í Þorvaldur leitaði þess á að hann skyldi ekki fleiri orð mæla þeim til óþurftar og höggur á hálsinn svo að af tók höfuðið og stakk höfðinu milli höfuðið
500	höfuð	nhfn	keisara öll skip sín og höfuð gullbúin voru á því skipi er konungur hafði höfuð
501	höfuð	nheog	Gunnbjörn hafði einn tygilkníf á hálsi er fóstur hans hafði gefið honum og með því að hann hafði ekki vopn til þá tekur hann þenna litla kníf og sker af Rauði höfuðið höfuðið
502	höfuð	nheo	Í Oss þykir engi ofgæðakostur í að Haraldur liggi hér þótt hann dragi eigi hér þræla og stafkarla í og grípur hann upp riðvöl og laust í höfuð sveininum svo að blóð féll um höfuð
503	höfuð	nheþg	Í Síðan setti hann sjóðinn á nasir Þorkels svo fast að brotnuðu tvær tennur úr höfðinu og stóðu blóðbogar úr andlitinu og gekk Þorkell burt við svo búið en Karl fór til sinna höfðinu
504	hönd	nvfo	Indriði lagði fyrstur hendur á Hörð og batt hendur hans heldur hendur
505	hönd	nveþg	Þá þreif Björn sporð skjaldarins hinni hendinni og rak í höfuð Þórði svo að hann fékk þegar hendinni
506	hönd	nvfþ	Í að þá er þú hafðir hið fyrsta þing haft hér í Þrándheimi og höfðum þig til konungs tekinn og þegið af þér óðul vor að vér hefðum þá höndum himin höndum
507	hönd	nvfþ	Í Tók hann þó til og svipti þegar í brott höndum höndum
508	hönd	nven	Í að þig hendi það víti að þú komir eigi undir borð eða til kirkju þá skal þér framar upp gefa en hendi
509	hönd	nveþ	Hún hafði haldið honum svo fast að sér að hann mátti hvorigri hendi taka til nokkurs utan hann hélt um hana hendi
510	hönd	nveo	Því að þá Svartur vissi sér minnst von höggur Helgi það högg til hans að sverðið kom á öxl honum og sneiddi af hans hægri hönd með hönd
511	hönd	nveþ	Þorvarður sótti á fund Ketils Kálfssonar og hafði í sinni hendi hendi
512	hönd	nvfo	Nú veistu að það er vandi þinn að fara á hendur þingmönnum þínum norður um sveitir á vorið með þrjá tigu manna og setjast að eins bónda sjö hendur

513	hönd	nveþ	Njósarmenn Knúts konungs voru jafnan í her þeirra og komu sér í tal við marga menn og höfðu þeir fram féboð og vináttumál af hendi Knúts konungs en þar létu margir eftir leiðast og seldu þar til trú sína að þeir skyldu gerast menn Knúts konungs og halda landi honum til handa ef hann kæmi í hendi
514	hönd	nvfo	Og þá kallaði Brandur biskup til bóka og messufata í hendur honum og ollu því öfundarmenn hans en biskup kallaði staðinn að Hólum eiga arf eftir Ingimund hendur
515	hönd	nveo	Þá gekk Grímur að Helga og tók hönd Þórdísar af honum er hún hafði lagt yfir hönd
516	hönd	nvfp	Þetta sumar ríða menn til þings og leggur Þorkell Geitisson fé til höfuðs Gunnari og fékk öllum höfðingjum umboð að hann skulu höndum höndum
517	hönd	nvfo	Nikulás flutti Harald til Björgynjar og fékk í hendur Erlingi hendur
518	hönd	nveo	Þórólfur bróðir hans gekk fram á aðra hönd honum og hlífði þeim báðum því Þorsteinn sá fyrir engu öðru en drepa allt sem fyrir hönd
519	hönd	nveþ	Hann hafði í hendi sverðið Ættartanga og gekk síðan að hendi
520	hönd	nvfp	Sendið menn yðra þá er þér trúið til fundar við þá menn er þetta ráð hafa með höndum og freista ef þessi kurr mætti niður höndum
521	hönd	nvfp	Einar faxi tók hann og ætlaði að fylgja honum til kirkjunnar en þeir tóku hann í höndum Einari og var hann þá höndum
522	hönd	nvfo	Eftir það er Finnbogi svo ákafur að hann höggur á tvær hendur og eigi léttu þeir fyrir en fallnir eru fimm fylgdarmenn Jökuls en hann með öllu hendur
523	hönd	nvfo	z En með áeggjun þá bjó Þórarinn Þórisson mál til alþingis á hendur Glúmi um víg Sigmundar en Glúmur bjó mál til á hendur Þorkatli hinum háva um illmæli við þrælana og annað bjó hann á hönd Sigmundi og stefndi honum um stuld og kvaðst hann drepð hafa á eign sinni og stefnir honum til óhelgi er hann féll á hans eign og gróf Sigmund hendur
524	hönd	nvfo	Nú mun eg gera hann jarl minn og fá honum í hendur Danaveldi til yfirsóknar meðan eg em í Noregi svo sem Knútur hinn ríki setti Úlf hendur
525	hönd	nveþ	Þórður drap hendi hans af sér og varð laus og ætlaði að taka á hendi
526	hönd	nveþ	í Þakka viljum vér yður konungur er þér gefið oss góðan frið og þannig máttu oss mest teygja að taka við trúnni að gefa oss upp stórsakir en mælir til alls í blíðu þar sem þér hafið þann dag allt ráð vort í hendi er þér hendi
527	hönd	nveþ	sverðið hendi í hendi
528	hönd	nvfp	Því söfnuðu bændur sér liði og tóku Gretti höndum og dæmdu hann til dráps og reistu honum gálga og ætluðu að hengja höndum
529	hönd	nvfo	Um sumarið eftir voru mál til búin á hendur Þorsteini Þorfinnssyni og varð hann sekur um víg hendur
530	hönd	nvfo	í en hví sætti það að Gunnar lýsti vígi Hjartar á hendur Kol þar sem Austmaðurinn vó hendur
531	hönd	nveog	Kári höggur til hans og kom sverðið á öxlina og varð höggið svo mikið að hann klauf frá ofan höndina og hafði Snækólfur þegar höndina
532	hönd	nvfo	En er til tók lag þeirra Ara og Úlfheiðar lét hún koma í hendur honum fimmtán hundruð þriggja alna aura til forráða og hafði hún þá eftir gullhring og marga gripi hendur
533	hönd	nveo	Á aðra hönd sat Þórhalla dóttir Ásgríms hönd

534	hönd	nvfo	Í Mikill atburður er sjá orðinn og mikil vandkvæði hefir þessi maður ráðið sér og mikið er að takast á hendur skógarmannt frænda Þorgríms og allra helst er hann hefir nú unnið svo mikið stórvirki í sekt hendur
535	hönd	nveþ	Þorgils Arason og Illugi af hendi hendi
536	hönd	nveo	Glúmur tók það til ráðs að hann fékk byrðing einn mikinn í hönd Þorsteini bróður sínum og skal hann halda vestur fyrir og koma til þings með herklæði og hönd
537	hönd	nvfþ	Þá reið að jarli Sæmundur Haraldsson og hjó til hans tveim höndum með breiðöxi og hugðist kjósa mundu á og ætlaði að höggva á höndum
538	hönd	nveo	Í Þá vil eg til hlutast með þér og svo ráð setja að þú takir sök hverja er þú færð á hönd þingmönnum Þóris Helgasonar og mun það fé brátt hönd
539	hönd	nveþ	Fer Íslendingur er síðan var kallaður Þórarinn stuttfeldur og kemur að drykkjustofunni og stóð maður úti og hafði horn í hendi og mælti til hendi
540	hönd	nvfo	Þá drógu þeir hann milli sín til skógar og bundu hendur hans á bak hendur
541	hönd	nvfþ	Þótt eigi sé vel í höndum haft þá er þeir sáu góða gripi er frændur þeirra höfðu átt og náðu höndum
542	hönd	nveþ	En þar kom um síðir að hann særði Lýting á hendi en drap heimamenn hans tvo og féll hendi
543	hönd	nveþ	Hann hafði í hendi bolöxi mikla á hávu hendi
544	hönd	nveþ	Gengu menn þá að Þorkatli presti og báðu hann bjóða þeim sæmdir fyrir fjörráð og fyrir ákomur þær er heimamenn hans höfðu veitt þeim Þorgílsi og Einari meðan þeir voru inni því að hvortveggj þeirra var skemmdur á hendi er þeir komu hendi
545	hönd	nvfþ	Ásgrímur þreif hana tveim höndum og hljóp upp á pallsstokkinn og hjó til höfuðs höndum
546	hús	nheo	Í þessum stað skaltu láta smíða hús einum og sönnum guði til sæmdar eftir því móti sem eg mun sýna hús
547	hús	nhfþ	Í Eigi vil eg spark annarra manna í húsum húsum
548	hús	nhfog	Og nú var það hans úrræði að hann safnaði saman öllu ganganda fé því er hann átti og rak inn í húsin og lagði eld í húsin og brenndi upp allt húsin
549	hús	nhen	Það var enn til jartegna að hvert hús var fullt af vopnum og hús
550	hús	nhfþ	Þá er flokkarnir riðu á staðinn voru biskupsmenn á húsum uppi og höfðu búist þar til húsum
551	hús	nheo	Í Það eru ill tíðindi og mikil og þó verr að sönn séu því að eg sendi Kolbak inn í hús með veft og kom hann eigi heim í gærkveld og get eg að hann hafi eigi þorað að koma á minn fund því að hann vissi hvert vinfengi mér er til hús
552	jarl	nken	Þeir jarl fundust um haustið eftir því sem þeir höfðu áður rætt og sóru þá nokkurir bændur konungi trúnaðareidda og þeir sumir er áður höfðu mjög í móti jarl
553	jarl	nken	Ólafur konungur hafði þá verið konungur í Noregi fimmtán vetur með þeim vetri er þeir Sveinn jarl voru báðir í landi og þessum er nú um hríð hefir verið frá sagt og þá var liðið um jól fram er hann lét skip sín og gekk á land upp sem nú var jarl
554	jarl	nken	Þann vetur fór Rögnvaldur jarl hið innra um Eiðsjó suður í Fjörðu og hafði njósnir af ferðum Vémundar konungs og kom um nótt þar sem heitir Naustdalur og var Vémundur þar á jarl
555	jarl	nken	Gissur jarl reið norður til héraðs þegar eftir þessi jarl

556	jarl	nken	Nú kemur jarl til liðs síns og safnar saman flokki sínum og lætur grefta menn sína þá er fallið jarl
557	jarl	nken	En er hið fyrsta full var skenkt þá mælti Sigurður jarl fyrir og signaði Óðni og drakk af horninu til jarl
558	jarl	nken	Rögnvaldur jarl og Erlingur skakki komu í þeirri ferð til Jórsalalands og út til árinna jarl
559	jarl	nken	Gerðist jarl þá hans maður og batt það jarl
560	jarl	nken	konungs þegar er hann kom til Englands og var jarl í öllum orustum jarl
561	jarl	nken	En er hann kom norður til Agðaness þá spurði hann að Hákon jarl er inn í firðinum og það með að hann var ósáttur við jarl
562	jarl	nken-s	í Jarl fýsti þess að Þorkell skyldi fara austur til Noregs á fund Ólafs Jarl
563	jarl	nken	En Sigurður jarl hafði ekki orðið var við sunnanferðina Erlings og var hann þá enn austur við Elfi en Hákon konungur var í jarl
564	jarl	nken	Þenna vetur bjóst Sigurður jarl til Írlands og þá barðist hann við Brján konung og hefir sú orusta frægust verið fyrir vestan jarl
565	jarl	nken	En þegar er Hákon jarl spurði það sendi hann menn til þeirra og vildi vita hvað manna væri á skipi þeirra er höfuðburður væri jarl
566	jarl	nken	Eftir andlát Végeirs varð Vébjörn ósáttur við Hákon jarl
567	jarl	nken	Víkina austur hafa þeir Tryggvi og Guðröður og hafa þeir þar nokkura tiltölu fyrir ættar sakir en Sigurður jarl ræður öllum Þrændalögum og veit eg það eigi hver skylda yður ber til þess að láta jarl einn ráða ríki svo mikið á önnur lönd en látið jarl innanlands taka af yður föðurleifð jarl
568	jarl	nken	Var þá spurt til sanns að Hákon jarl var týndur en land í Noregi var jarl
569	jarl	nken	í Eigi vill Eiríkur jarl nú berjast og hefna föður jarl
570	jarl	nken-s	í Jarl tjáði þá fyrir þeim fræknleik Jarl
571	jarl	nken	í Það vildi eg að þú værir heima á meðan eg færi til veislu þeirrar sem jarl hefir mér jarl
572	jarl	nken	Þá kemur jarl með liði sínu til Njálssona og spurði ef Hrappur hefði komið jarl
573	jarl	nken	Í þann tíma var Hákon jarl yfir Noregi og fór Sölmundur til hans og mat jarl hann jarl
574	jarl	nkfn	Þar voru áður jarlar synir Þorfinns jarlar
575	jarl	nken	Fóru þeir þegar á fund hans og sögðu honum hrakning sína og sýndu honum sár sín og kváðu þá mundi jarl í jarl
576	kona	nveþ	í Nú munum við hér skilja en hér eru tvö fingurgull er þú skalt selja í hendur Ingjaldi og konu konu
577	kona	nven	í að sjá kona kom til mín og batt á höfuð mér dreyruga húfu og þó áður höfuð mitt í blóði og jós á mig allan svo að eg varð kona
578	kona	nven	Kona hans hét Kona
579	kona	nven	Þá er þetta var tíðinda andaðist Þorbjörn súr og Ísgerður kona kona
580	kona	nveo	Hann kvað það aldrei skyldu lengur að gamall maður flekkaði svo væna konu og tók hana af honum og svo hest hans er Máni konu
581	kona	nveo	Þessi maður gat barn við konu en bræður hennar sóttu Kolbein að þessu konu
582	kona	nven	Sigríður kona kona
583	kona	nven	Hann var kvongaður maður og hét kona kona Þorbjörg

584	kona	nven	Ingibjörg kona jarls gekk að Hjalta og hvarf til kona
585	kona	nven	Og þá er þau höfðu þar verið nokkura hríð kom Helgi heim og Þórhalla kona kona
586	kona	nven	Hann var kvongaður maður og hét kona kona Hallbera
587	kona	nven	En á hinni sömu nótt bar Signý kona Öndóts á skip allt lausafé sitt og fór með sonu kona
588	kona	nvfn	konur og konur
589	kona	nvfn	Gísla þóttu fylgdarmenn Eyjólf's glepja konur þær er honum gast eigi að og gerðist með þeim hinn mesti konur
590	kona	nven	Og um jól um veturinn eða litlu fyrir jólin fellur þar voðmeiður og kemur einhver kona að Skútu og bað hann að gera og hann fer til þegar og þeir með honum veturtaksmenn kona
591	kona	nveþ	ef hún þjónaði svo Þuríði konu Þorsteins konu sem drottningu
592	kona	nven	Björgólfur var þá gamall og önduð kona hans og hafði hann selt í hendur öll ráð syni sínum og leitað honum kona
593	kona	nven	Í þenna tíma var Þórir viðleggur kominn á framfærslu til Fróðár og svo Þorgríma galdrakinn kona hans og lagðist heldur þungt á með þeim kona
594	kona	nvfn	Dyggvi var fyrst konungur kallaður sinna ættmanna en áður voru þeir drottinnar kallaðir en konur þeirra drottningar en drótt konur
595	kona	nven	Guðrún kona Þorgils fæddi þá kona
596	kona	nven	En Gróa kona hans undi eigi hjá honum sakir skapsmuna sinna því að hún þóttist honum of góð og fór í helliskúta einn og ruddi með kona
597	kona	nveo	Hefir hann eigi fíft konu konu
598	kona	nvfn	Konur sögðu að hann hefði gengið til hrútahúss Konur
599	kona	nven	Ásta kona hans var ör og kona
600	kona	nven	Hann brá þá sverði en annarri hendi greip hann í skegg Ármóði og hnykkti honum á stokk fram en kona Ármóðar og dóttir hljópu upp og báðu Egil að hann dræpi eigi kona
601	kona	nven	Þá mælti ein kona að vorkunn væri á að henni þætti mikið að missa þvílíks kona
602	kona	nveþ	Þessar konu bað Helgi til handa Andríði og þessi konu var honum konu
603	kona	nven	kona Hrafns var ættuð úr kona
604	kona	nvfþ	Jarl sendir og eftir þeim konum sem hann vissi kurteisastar og lætur kenna dóttur sinni allar þær kvenlegar listir er burðugum konum byrjaði að kunna og það hugsaði jarl sem honum gafst að svo skyldi hans dóttir bera af öllum konum hannyrðir sem hún var hverri konum fríðari
605	kona	nveo	Þá kallaði Hrappur til sín Vigdís konu sína og konu
606	kona	nvfo	Þeir Ingólfur höfðu með sér konur konur
607	kona	nvfn	z Hún skildi þó raunar hvað hann mælti til hjálpar manningnum og þótti bæði skjótt og skörulegt hans úrræði og tók hún síðan búnaðinn af höfði sér og bjó hann með en settist í rúm hans að eigi gengju fleiri konur út en von konur
608	kona	nvfo	Þess er getið að Halldóra kona Glúms kvaddi konur með sér ní og skulum vér binda sár þeirra manna er lífvænir eru úr hvorra liði sem konur
609	kona	nven	Guðrún hét kona kona
610	kona	nven	Vigdís kona Hrapps réðst vestur til Þorsteins surts bróður kona

611	kona	nven	Kona kom til fundar við Grís og hafði tvö börn meðferðar og beiddi Grís að hann mundi flytja börnin til Kona
612	kona	nvfn	Konur tvær voru innar frá Geiti og báðar fríðar og sat sú honum nær er eldri var og var sú kona hans en dóttir hans hin Konur
613	kona	nven	Gunnhildur kona hans var kvinna kona
614	konungurnkeð		Hann var þá með konungi og heyrði á ræður þeirra konungi
615	konungurnken		Konungur nefndi menn til skipstjórnar og svo sveitarhöfðingja eða hvert hvergi sveit skyldi til Konungur
616	konungurnken		Svínf Þá er Hákon konungur Hákonarson hafði þrjá tigu vetra ráðið Noregi kom Vilhjálmur kardínáli í Noreg og vígði Hákon konung undir konungur
617	konungurnken		Ólafur konungur hafði fylkt þar er hæð nokkur var og steiptust þeir ofan á lið bónda og veittu svo hart athlaupið að fylking bónda bognaði fyrir svo að þar stóð þá brjóstið konungs fylkingar sem áður höfðu staðið þeir er efstir voru í búandaliði og var þá bóndaliðið mart búíð að flýja en lendir menn og lendra manna húskarlar stóðu fast og varð þá allsnörp konungur
618	konungurnkeo		hvort hann skyldi sættast við konung eða fara af landi brott og leita sér annarra forlaga en fréttin vísaði Þórólfi til konung
619	konungurnken		Konungur lá þar nokkurar nætur og var veður hið Konungur
620	konungurnken		Var þá sonur Guðbrands höndum tekinn og gaf Ólafur konungur honum grið og hafði með konungur
621	konungurnken		Er hitt bæn mín og vilji að þér konungur farið að heimboði til mín og heyrið þá orð þeirra manna er þú konungur
622	konungurnken		Aun konungur fékk andsvör af Óðni að hann skyldi enn lifa sex tigu konungur
623	konungurnken		Og er þeir jarl og hans förunautar voru komnir í einnhvern skóg og voru eigi langt farnir frá því er þeir konungur fundust og þar tekur jarl sótt mikla og hættlega og þegar sendir hann menn aftur á fund Ólafs konungs til þess að hann vildi að konungurinn kæmi þá að hitta konungur
624	konungurnken		en konungur gekk til hans og bar hann undir hendi sér ofan á konungur
625	konungurnken		Öndurðan vetur þann er Ólafur konungur sat í Niðarósi lýsti konungur því að hann vill menn senda til konungur að heimta skatt
626	konungurnken		Þá var Hreiðar skotinn spjóti milli herðanna og þar í gegnum en svo segja menn að þar fengi Magnús konungur bana af því sama spjóti og féll Hreiðar á bak aftur á þiljurnar en Magnús á hann konungur
627	konungurnken		Þá mælti konungur til þeirra konungur
628	konungurnken		Það vitni bar Haraldur konungur Halldóri að hann hefði verið með honum allra manna svo að síst brygði við voveiflega hluti hvort sem að höndum bar mannháska eða fagnaðartíðindi þá var hann hvorki að gladari né konungur
629	konungurnken		í Máttkum guði stýrir þú herra konungur og fyrir því að eg hefi það reynt þá vil eg nú á hann trúa og láta konungur
630	konungurnken		Sigvaldi jarl lagðist þá ferð eigi undir höfuð og fer á fund Sveins Danakonungs og ber þetta mál fyrir hann og kemur jarl svo fortölum sínum að Sveinn konungur fær í hendur honum Þyri systur sína og fylgdu henni konur nokkurar og fósturfadir hennar er nefndur er Össur konungur
631	konungurnkeo		Páll biskup fór fyrir því út til páfa að hann varð missáttur við Hákon konung

632	konungurnken	En er Þórólfur hafði heiman farið þá hafði hann til greitt finnskatt þann allan er hann hafði haft af fjalli og konungur átti og fékk í hendur Þorgísl og það hann færa konungi ef hann kæmi eigi heim áður um það er konungur færi norðan og suður konungur
633	konungurnkeþ	En miklu best leist mér þó í dag á hann og öll ætla eg oss þar við liggja vor málskipti að vér trúum þann vera sannan guð sem konungur býður og fyrir engan mun má konungi nú tíðara til vera að eg taki við trúnni en mér er að láta skírast og það eina dvelur er eg geng nú eigi þegar á konungs fund er framorðið er dags því að nú mun konungur yfir borðum vera en sá dagur mun dveljast er vér sveitungar látum allir konungi
634	konungurnkeo	gekk á orð sín við þann milda konung og hljópst þá á brott um dag og kom að kveldi til bónda konung
635	konungurnken	Gekk Haki konungur fram svo hart að hann felldi alla þá er honum voru næstir og að lyktum felldi hann Eirík konung og hjó niður merki þeirra konungur
636	konungurnken	Önundur konungur tók þeim ræðum ekki fljótt og þóttust sendimenn það á finna að Önundur konungur mundi vera mjög snúinn til vináttu við Ólaf konungur
637	konungurnken	En Geirviður konungur lét það þá í ljós við Dagfinn að hann skyldi hans sóma meira gera í alla staði heldur en hvers manns annars í sínu ríki og bauð honum það að hann mundi afla honum kvonfangs og sagði svo að hann mundi þá konu fá honum til handa er hann vildi helst konungur
638	konungurnken	þá leituðu þeir til brautsiglingar þegar konungur var í bænum því að þeim var sagt að konungur nauðgaði alla menn til konungur
639	konungurnken	En er konungur spurði ófrið þann þá lét hann njósnum til halda um ferðir konungur
640	konungurnkeþ	Einar þambarskelfir mágur hans var með honum og margir aðrir lendir menn og margir þeir er áður um veturinn höfðu trúnaðareiða svarið Ólafi konungi
641	konungurnkeþ	Þá tóku þeir heit sitt með handfesti og hétu því að reisa kirkju í Miklagarði með sínum kostnaði og góðra manna stöðum og láta þá kirkju vígja til vegs og dýrðar hinum helga Ólafi konungi
642	konungurnken	Eiríkur konungur lét leggja eld í Hallvarðskirkju og víða um býinn og mikið en Eiríkur konungur lagði í brott skipaliði sínu og máttu þeir hvergi á land koma fyrir norðan fjörðinn fyrir safnaði lendra manna en hvar sem þeir leituðu til landgöngu þá lágu eftir fimm eða sex eða konungur
643	konungurnken	Eftir það kom Aun konungur enn til konungur
644	konungurnken-s	z Konungur mælti til Konungur
645	konungurnken	Knútur konungur launaði kvæðið fimm tigum marka konungur
646	konungurnken	Lagði Ólafur konungur þar til konungur
647	konungurnken	Fám dögum síðar kom Haraldur konungur til jarls og taka þeir þá konungur
648	konungurnken	En er Önundur konungur varð þessa var og þá lýsti af degi þá lét hann blása til konungur
649	konungurnkeþ	Er og frændsemi með okkur Ólafi konungi en þótt hann virði lítils það við mig þá samir mér þó eigi að ganga framur í þenna ófrið fallinn að vera höfuðsmaður að halda bardaga við Ólaf konungi
650	konungurnken	Ívar tekur nú ógleði mikla og er konungur fann það heimti hann Ívar til máls við sig og spurði hví hann væri svo ókátur ní og fyrr er þér voruð með oss var margs konar skemmtan að yðrum konungur

651	konungurnken	En þeim hinum færeyskum virtist svo orð konungs sem grunur mundi á vera hvernug þeirra mál mundi snúast ef þeir vildu eigi undir það allt ganga sem konungur beiddi konungur
652	konungurnken	En er konungur kom til þings þá var kominn bóndamúgurinn með konungur
653	konungurnkeo	Barði gengur fyrir konung og hans konung
654	konungurnkeo	Þeir báðu konung orlofs til að þeir bræður skyldu fara með liði því er vant var þeim að fylgja og sækja heim að konung
655	konungurnkeo	En er þeir komu fyrir konung þá tók Þorgrímur sinni hendi hvorn þeirra bræðra og veik þeim frá sér og gekk fram á millum þeirra og sté upp á fótskörina og kvaddi konung og hvarf til hans en konungur tók sveininn brosandi og setti hann niður hjá sér og frétti hann að móðurætt konung
656	konungurnken	að eg vil miklu heldur vera lendur maður hans en heita konungur og væri annar samlendur við mig sá er mig mætti gera að þræli sér ef konungur
657	konungurnken	Haraldur konungur lét reisa af grundvelli konungur uppi á melinum
658	konungurnkeþ	Síðan tjáði Finnur fyrir Hákonni hversu mikill munur honum var að betra var að taka af konungi svo mikil metorð sem hann kynni sjálfur að beiða heldur en hætta til þess að reisa orustu í móti konungi þeim er hann var áður þjónustubundinn konungi
659	konungurnken	Í þeim sama stað lét Ólafur konungur Tryggvason efna til konungur þar sem nú er
660	konungurnken	En það var mjög jafnframt að Magnús konungur kom sunnan úr Danmörk norður til Þrándheims og Þórður dó af sári því er Kolgrímur veitti konungur
661	konungurnkeo	bað guð skipta milli þeirra og hinn helga konung konung
662	konungurnkeþ	Sá biskup var í her þessum og talaði oftlega fyrir búandaliði og eggjaði mjög uppreistar móti Ólafi konungi
663	konungurnken	En er konungur sá að þeir vildu ekki til hlýða þess er hann kenndi þeim og það annað að þeir höfðu þann múg manns er ekki stóðst við þá sneri hann konungur
664	konungurnken	Konungur gerði orðsendingar til vina Konungur í Færeyjar
665	konungurnkeþ	z Gestur þakkaði konungi sín ummæli og segist það munu konungi
666	konungurnkeo	Þess getur Hallfreður í einni drápu er hann orti um Ólaf konung
667	konungurnken	Jarl bað þá biða þess er konungur gengi að og þeir stæðu allir jafn konungur
668	konungurnken	falar skipið að Halldóri og vill að hann hafi verð sémilegt en Sveinn hafi skip og kaupir konungur skip og á Halldór við hann um verð og gelst allt upp nema hálf mörk gulls stendur konungur
669	konungurnken	Sögðu þeir að af þessi orðsending þótti þeim heldur grunir á dreginir um það er Einar hafði getið að konungur mundi ætla til pyndinga nokkurra við Íslendinga ef hann mætti konungur
670	konungurnken	Aðalsteinn konungur hafði skattgilt undir sig Skotland eftir fall Ólafs konungs en þó var það fólk jafnan ótrútt konungur
671	konungurnkeþ	Þar var og Þjóðólfr skáld með konungi og þótti vera nokkuð öfundsjúkur við þá menn er komu til konungi
672	konungurnkeþ	Þótti konungi og hans mönnum þá vænt um sína konungi
673	konungurnkeþ	En eftir um vorið þá kærði Þyri drottning oft fyrir Ólafi konungi og grét sárlega það er eignir hennar voru svo miklar í Vindlandi en hún hafði eigi fjárhlut þar í landi svo sem drottningu konungi

674	konungurnken	Finnur Árnason bróðir hans gerði orð Kálfi og lét segja honum einkamál þau er þeir Haraldur konungur höfðu við mælt að Kálfur skyldi hafa landsvist í Noregi og eignir sínar og slíkar veislur sem hann hafði haft af Magnúsi konungur
675	konungurnkeo	En er Þrændir vissu að landsmenn veittu þeim ámæli þá könnuðust þeir við að það var sannmæli og þá hafði hent glæpska mikil er þeir höfðu Ólaf konung tekið af lífi og láði og það með að þeim var sín óhamingja miklu illu konung
676	konungurnkeþ	Ólafur var níu vetra er hann kom í Garðaríki en dvaldist þar með Valdimar konungi aðra konungi vetur
677	konungurnken	Er yður konungur vandsettir hér menn yfir til forráða því að þér munuð hér sjaldan koma konungur
678	konungurnken	Þetta sama kveld sendir konungur menn til herbergis Íslendinga og bað þá verða vísa hvað þeir konungur
679	konungurnken	Í Þessi ráðagerð var framgeng að Ólafur konungur fór til skipa konungur
680	konungurnkeo	Síðan fór Egill með sveit sína á fund Aðalsteins konungs og gekk þegar fyrir konung er hann sat við konung
681	konungurnken	Konungur nam staðar og stöðvaði her sinn er hann kom á Konungur
682	konungurnken	Sveinn konungur bauð honum til sín og segir að hann skal fá jarlsríki í konungur
683	konungurnken	Í Hví mun eigi það til að þú farir leið þína sem þú vilt og kom þá til mín er þú ferð aftur og seg mér hversu Sveinn konungur launar þér konungur
684	konungurnken	En ef þar væru nokkur önnur efni í og væru sakir milli okkar Þórálfs þá em eg svo viti borinn að eg mundi heldur til þessa verks hætta heima í Færeyjum en hér undir handarjaðri yðrum konungur
685	konungurnken	Ólafur konungur hjó til Þóris konungur um herðarnar
686	konungurnken	Konungur segir að jarl skal vera með honum ef hann vill það og hafa þar ríki til forráða það er honum þyki sæmilegt í og að öðrum Konungur
687	konungurnkeþ	Aron var hirðmaður Hákonar konungs og var kær konungi
688	konungurnken	Segir hann að Hákon konungur hefði spurt dráp Eyjólfss konungur
689	konungurnken	Gekk konungur til kirkju og hlýddi konungur
690	konungurnkeþg	En Dagfinnur vildi eigi hringinn þiggja og sagði svo að honum var mikil öfúsa á því að hafa sóma og virðing af konunginum en fé kvaðst hann eigi þurfa að þiggja af honum og kallaði sig ekki skorta meðan hann héldi honum heilum í en þeir eru margir aðrir er þar sjá til fjáris sem þér konunginum
691	konungurnken	Þann dag bauð Haraldur konungur Magnúsi konungi til borðs síns og gekk hann um daginn með sex tigu manna til landtjalda Haralds konungs þar sem hann hafði veislu konungur
692	konungurnkeþ	Biskup fór að skrifta þeim og sagði konungi að engi voru svik af þeirra hendi og beiddi konung að skírsla væri ger um þetta mál og bæri guð vitni um þetta hvorir satt konungi
693	konungurnken	Í Þakka viljum vér yður konungur er þér gefið oss góðan frið og þannig máttu oss mest teygja að taka við trúnni að gefa oss upp stórsakir en mælir til alls í blíðu þar sem þér hafið þann dag allt ráð vort í hendi er þér konungur
694	konungurnken	Og er Arinbjörn varð þess var þá gekk hann með alla sveit sína alvopnaða í konungs-garð þá er konungur sat yfir konungur

695	konungurnken	þá er konungur var klæddur var hann fámálugur og ókátur og hræddust vinir hans að þá mundi enn að honum komið konungur
696	konungurnkeþ	Kom það í einkamál með konungi og jarli að eignir þær í Vindlandi er átt hafði Gunnhildur drottning skyldi þá hafa Þyri til eiginorðs og þar með aðrar stórar eignir í tilgjöf konungi
697	konungurnken	En er Ólafur spurði að Knútur konungur fór liði sínu norður fyrir land þá hélt Ólafur konungur inn í Óslóarfjörð og upp í vatn það er Drafn heitir og hafðist hann þar við til þess er her Knúts konungs var farinn um konungur
698	konungurnken	í segir konungur og gaf honum gullhring er stóð sex aura ní en því skaltu heita konungur
699	konungurnken	Þá hafði Magnús konungur og aðrir frændur Jóns tekið við frændsemi konungur
700	konungurnken	segir að hún vill að konungur sjái fyrir hennar ráði slíkt sem hann konungur
701	konungurnken	Magnús konungur skyldi fá Margrétar dóttur Inga konungur
702	konungurnken	En Ólafur sænski konungur er kallar til konungur
703	konungurnken	Í þenna tíma réð fyrir Danmörku Knútur hinn ríki Sveinsson og hafði nýtekið við föðurleifð sinni og heitaðist jafnan að herja til Englands fyrir því að Sveinn konungur faðir hans hafði unnið mikið ríki á Englandi áður hann andaðist vestur konungur
704	konungurnkeþ	Búendur höfðu engi styrk til þess að halda ósætt við konung og lauk svo að þeir veittu konungi viðurtöku og bundu það konungi
705	konungurnken	í Og nú gaf konungur honum silfur mjög mikið og fór hann suður síðan með Rúmferlum og skipaði konungur til um ferð konungur
706	konungurnken	að Noregur mundi liggja laus fyrir ef nokkurir stórir höfðingjar vildu til sækja er engi var konungur yfir landinu og lendra manna forráð var þar yfir ríkinu en þeir lendir konungur
707	konungurnken	í Haraldur konungur skildi nú að þetta var með spotti gert en hann vildi einskis manns þegn konungur
708	konungurnken	Þórður segir það vera sættarboð af hendi Þorgils að hann vildi halda og hafa Borgarfjörð í friði og frelsi og öll þau ríki sem konungur hafði honum konungur
709	konungurnken	ní Til annars hugði eg af yður konungur en þér munduð gera mig lögræning þá er eg settist í Kvalðinsey er fáir vildu aðrir vinir yðrir og sögðu sem satt var að þeir voru fram seldir er þar sátu og til dauða dæmdir ef Ingi konungur hefði eigi lýst við oss meira höfðingskap en þú hafðir fyrir oss séð og mun þó mörgum sýnast sem vér bærum þaðan svívirðing ef það væri konungur vert
710	konungurnken	Magnús konungur gaf honum síðan knörr með farmi og gerðist mikill ástúðarvinur konungur
711	konungurnkeþ	Þá voru fyrir vestan haf margir ágætir menn þeir sem flúið höfðu óðul sín úr Noregi fyrir Haraldi konungi því að hann gerði alla konungi
712	konungurnken	Knútur konungur bað þau orð segja jarli að hann safnaði her og skipum og færi svo til fundar við konung en ræddi síðan um sættir konungur
713	konungurnkeþ	Og er Þórður hafði verið þrjá vetur með Gamla konungi sagði hann konungi að hann fýstist að vitja eigna konungi
714	konungurnken	Og er hún bjóst í brott þá sá konungur ferð konungur og mælti
715	konungurnkeþ	ní Fara suður til Danmerkur og gefa Sveini konungi

716	konungurnken	kveldið þá mataðist hann að náttverði en þá klæddist hann og húskarlar hans og fór ofan til vatns og tók karfann er Ketill átti er Ólafur konungur hafði gefið konungur
717	konungurnken	Aðalsteinn konungur sneri í brott frá orustunni en menn hans ráku konungur
718	konungurnken	Ingjaldur konungur var þá staddur á Ræningi að veislu er hann spurði að her Ívars konungs var þar nær konungur
719	konungurnkeo	segja svo ef hann helst í vináttu við konung að honum mun þá allt auðveldlegt að koma slíku fram sem hann vildi við hvern konung
720	konungurnkeþ	Voru þeir allir ráðnir til útferðar og beiddust konungi af konungi
721	konungurnken	svo það að Haraldur konungur veitti honum sár það er ærið mundi eitt til bana og Þórólfur féll nær á fætur konungi á konungur
722	konungurnkeþ	En Þorvaldur fór til Íslands með mikilli sæmd af Ólafi konungi og þótti mikilmenni og hinn konungi
723	konungurnken	Svo er sagt að það var einn dag snemma um vorið að konungur gekk eftir stræti en við torg gekk maður í móti honum með hvannir margar og undarlega stórar þann tíma konungur
724	konungurnken	að fylgja konungi innan lands og utan lands ef konungur vill þess konungur
725	konungurnken	Nú mun þér það ekki hér tjá því að Eiríkur konungur og Gunnhildur drottning hafa mér því heitið að eg skuli rétt hafa af hverju máli þar er þeirra ríki stendur konungur
726	konungurnkeo	Fór Arinbjörn heim og sagði Agli erindislok sín ní mun eg eigi slíkra konung oftar leita við konung
727	konungurnken	í Hann skildi þann draum til þess að hann mundi konungur vera yfir landi og hans ættmenn langa konungur
728	konungurnken	Hálfðan konungur fór þá með her sinn á Heiðmörk eftir honum og áttu þeir þar aðra orustu og hafði Hálfðan sigur en Eysteinn flýði norður í Dala á fund Guðbrands konungur
729	konungurnken	í Og þegar um morguninn snemma er konungur gekk til kirkju mætti Kjartan honum á strætinu með mikilli sveit konungur
730	konungurnken	í Eftir viðurtal þeirra bræðra gera þeir allir bræður heiman ferð sína með mikinn flokk manna og stefna á Upplönd þangað sem þeir spurðu að Sigurður konungur var á konungur
731	konungurnkeþ	Leitið yður nú heldur vaskra manna dæma þeirra er vel fylgdu Sverri konungi eða öðrum konungi
732	konungurnken	En litlum tíma síðar en Þórður fór í burt frá Gamla konungi börðust þeir Hákon konungur hinn góði og Gamli konungur og í þeirri orustu féll Gamli konungur sem segir í sögum konungur
733	konungurnkeo	slíks sem hann hafði bundið fyrr við Magnús konung
734	konungurnken	Konungur sigldi hraðbyrja til þess er hann kom í Konungur
735	konungurnken	í Bárður hittir Halldór og lætur að konungur vilji einskis kostar láta hans þjónustu og það ræðst úr að Halldór fer og halda þeir konungur suður með konungur
736	konungurnkeþ	Hann skemmtir oft konungi og er það frá sagt að hann skemmti allra manna best og oft kvæði hann vísur um það er við konungi
737	konungurnken	En er Kálfur kom á fund Knúts konungs þá fagnaði konungur honum forkunnar vel og hafði á tali við konungur
738	konungurnken-s	í Konungur nam Konungur og svaraði

739	konungurnken		Hrollaugur konungur fór upp á haug þann er konungar voru vanir að sitja á og lét þar búa hásæti konungs og settist þar konungur
740	konungurnken		Eftir um morguninn lét konungur kalla til sín steikara og þann er drykkinn varðveitti og spyr ef nokkur ókunnur maður hefði komið til konungur
741	konungurnken		Um kveldið þá spyr konungur son Guðbrands hvernug goð þeirra væri konungur
742	konungurnkeo		að smyrja konung til konung
743	konungurnken		Fór þá Ingi konungur inn til Óslóar en Gregoríus var í konungur
744	konungurnken		í En er sendimenn komu á fund Önundar konungs þá báru þeir fram gjafir þær er Knútur konungur sendi honum og vináttu hans konungur
745	konungurnken		Hákon konungur lét þá Gissur og Þórð kæra mál sín svo að kardínállinn var við og lét tjá honum alla málavöxtu konungur
746	konungurnken		að þeir skyldu aftur snúa en konungur og annað liðið beið þeirra og skipuðu liði sínu til konungur
747	konungurnkfn		í Er það og sögn manna að flestir konungar hafi það varast konungar
748	konungurnkeþ		faðir Þóris er var á Fitjum með Hákonni konungi og skar rauf á húð og hafði það fyrir konungi
749	konungurnken		Hafði hann þá spurt að Magnús Ólafsson bróðurson hans var orðinn konungur í Noregi og svo í konungur
750	konungurnken		að leita um sættir en fyrir sakir frændsemi gaf Hálfðan konungur upp Eysteini konungi hálfa Heiðmörk svo sem þeir frændur höfðu fyrr konungur
751	konungurnken		Tók þá konungur undir sig eignir hans og rak á brutt Björn son konungur
752	konungurnken		systur Þóru er Haraldur konungur konungur
753	konungurnken		Ber Sigtryggur konungur þegar upp erindi sín en Bróðir skarst undan allt til þess er Sigtryggur konungur hét honum konungdómi og móður konungur
754	konungurnken		í Þakkar konungur guði sending sína og lét hann gera byrðar matar bændum þeim er ofan fóru eftir konungur
755	kostur	nken	Halldór segir þá Þórði hvers af var kostur
756	kostur	nken	Þótti sá kostur ágætagóður en forráð hennar hafði þá kostur
757	kostur	nkeþ	Það var síðar um haustið að Sturla hafði njósn af að Aron væri að Valshamri á kosti Vigfúss er þar kosti
758	kostur	nkeo	Síðan lét Símon varðveita kost kost
759	kostur	nkeo	í Faðir minn mun sjá kost fyrir mér en annarra minna frænda ertu sá er eg vil helst mín ráð undir kost
760	kveld	nheþ	Á einu kveldi kom hann til þriggja búenda og ráku hann allir kveldi
761	kveld	nheþ	Að kveldi höfðu þeir brotið glugg á hauginn með atgangi prests en um morguninn var hann gróinn sem kveldi
762	kveld	nheo	Þeir komu síð um kveld að bæ þeim er Sokki svaf að um nætur og Sóti bróðir kveld
763	kveld	nheþ	Tíu vetrum síðar en Gestur fór úr Tungu bar það til tíðinda að allt sauðfé hvarf í brott það Þorbjörn bóndi átti í geymslu Gusts sauðamanns og leitaði þrjá daga í samt svo hann fann öngan sauð og kom svo heim að kveldi og sagðist mundu upp gefa leitina fjárins í því að eg hef þessa daga leitað í allar áttir og þær leitir er mér þykir nokkur líkindi vera að fénaður megi verið kveldi
764	kveld	nheþ	Kom hann þar að kveldi dags og reið hann þegar í kveldi

765	land	nhfo	En um vorið eftir páska skipar Otkatla lönd sín og tók þá til þess fjárskiptis er verið hafði um sumarið og síðan fór hún af Helgastöðum með allt sitt og inn til Möðrufells til föður síns og er úr þessi lönd
766	land	nheo	Setti þá Magnús konungur sína menn til stjórnar um land allt þar í land
767	land	nheo	Það land fór Jörundur eldi og lagði til land
768	land	nheþg	að Noregur mundi liggja laus fyrir ef nokkurir stórir höfðingjar vildu til sækja er engi var konungur yfir landinu og lendra manna forráð var þar yfir ríkinu en þeir lendir landinu
769	land	nheþ	Þeir lágu í meginhöfninni og var þar gert sæluhús mönnum þeim til ívistar er fara með landi fram og var borinn í húsið hálmur landi
770	land	nhen	land upp og allt lið hans en Magnús konungur sótti eftir þeim og rak land
771	land	nheog	herjaði þá víða um landið og fékk ófa mikið landið
772	land	nheo	Og nú kaupir hann land á Mel í Miðfirði og eflir þar bú á og gerist brátt rausnarmaður mikill í búinu og er svo sagt að eigi þótti um þetta minna vert en um farar land
773	land	nheþ	í Berið þau orð mín Ólafi konungi að eg vil gefa honum orlof til þess að fara heim til Skotlands með lið sitt og gjaldi hann aftur fé það allt er hann tók upp að röngu hér í landi
774	land	nhfo	Sagði hann þá fráfali Bárðar og það með að Bárður hafði gefið honum eftir sig lönd og lausa aura og kvonfang það er hann hafði áður lönd
775	land	nheo	Ráða þeir til ferðar er þeir voru búnir og óku upp á land
776	land	nheo	Síðan lagði Eiríkur jarl að skipi Vagns og var þar allhörd viðurtaka en að lyktum var hroðið skip þeirra en Vagn handtekinn og þeir þrír tigir og fluttir á land upp land
777	land	nheþ	Þormóður tekur öxi sína og hleypur á skipið og rær frá landi og stefnir til landi í Vík
778	land	nheo	Á Þingskálapingi um haustið sótti Kolskeggur til lands að Móeidarhvoli en Gunnar nefndi sér votta og bauð þeim undan Þríhyrningi lausafé eða land annað að löglegri land
779	land	nheo	að eg andist þá gerið mér kistu og látið mig fara fyrir borð og verður þetta annan veg en eg hugði að vera mundi ef eg skal eigi koma til land og nema þar land
780	land	nheo	Nú verður Ólafur konungur var þess að Knútur konungur var í svikum við hann og hyggur að sækja fund þenna með fjölmenni og segir Ólafur konungur nú mönnum sínum hverja frétt hann hafði af Knúti konungi í og vil eg eigi að vér biðum hans hér og þykir mér hann nú brugðið hafa fyrri þessum sáttarfundum og munum vér nú freista að gera hér upprásir og herja á land Knúts konungs og gjalda honum svo svikin og ginning land
781	land	nhen	Og munum vér eigi það ófrelsi gera einum oss til handa heldur bæði oss og sonum vorum og allri ætt vorri þeirri er þetta land byggir og mun ánað sú aldregi ganga eða hverfa af þessu land
782	land	nheþ	Komu þeir að sunnarlega síð um haustið og fengu sér eina róðraskútu og fóru norður með landi og ætluðu að fara á landi fund
783	land	nheo	er kista Kveld-Úlfs kom á land
784	land	nheþ	En er liðið kom saman þá nefndi konungur menn til að fara alla vega frá bænum að leita Hræreks á sæ og landi
785	land	nhen	í hvor okkar átt hefir land land

786	land	nheþ	Eyvindur sér hvar flokkur Þorvalds er í vörum fyrir og mælti við sína menn að þeir skyldu eigi að landi landi
787	land	nheo	Gísli hleypur nú á land og var það eyland er þá var hann á kominn og er þó skammt þaðan til land
788	land	nhfþ	Mun þá sá ráða löndum er sigurs verður löndum
789	land	nheþ	suma rak hann úr landi og tók upp fé fyrir öllum þeim er nokkuð mæltu móti honum en fór með her manns um landið en ekki með því fjölmenni er lög voru landi
790	land	nhfþ	lét þá búa skip sín og fór um vorið út til Túnsbergs og sat þar um vorið þá er þar var fjölmennast og þungi var fluttur til bæjar af öðrum löndum
791	land	nheo	Þeir Gísli róu norður fyrir land og stefna til land
792	land	nheo	En Ísólfur fór á Búland og átti land milli Kúðafjöts og land
793	land	nhfþ	Víkverjar höfðust og mjög í kaupferðum til Englands og Saxlands eða Flæmingjalandes eða Danmerkur en sumir voru í víking og höfðu vetursetu á kristnum löndum
794	land	nheþ	Ólafur son Haralds konungs fór og með honum úr landi
795	land	nheþ	Ólafur konungur hafði þá verið konungur í Noregi fimmtán vetur með þeim vetri er þeir Sveinn jarl voru báðir í landi og þessum er nú um hríð hefir verið frá sagt og þá var liðið um jól fram er hann lét skip sín og gekk á land upp sem nú var landi
796	land	nheþ	Nú er svo að segja að eftir þessi miklu tíðindi er þar í landi höfðu gerst þá sýndist það öllum hinum vitrustum mönnum og hinum bestum vinum konungsins að taka annan mann til konungs og landstjórnar í stað þvílíks höfðingja sem þá var við landi
797	land	nheo	En ef þér viljið heldur þann kost að hafa land vort til yfirferðar þá skal það heimilt og viljið þér fara landveg í ríki yðart í land
798	land	nheþ	z Nú kasta þeir akkerum eigi allnær landi og brjóta upp vopn sín og búast þeir til bardaga ef þess þyrfti landi
799	land	nhfo	En er hann frá til öndvegissúlna sinna í Leiruvogi fyrir neðan heiði þá seldi hann lönd sín Úlfjóti lögmanni er þar kom út í lönd
800	land	nheo	Síðan fór hann austur í Hornafjörð og nam land austan frá Horni til Kvíár og bjó fyrst undir Skarðsbrekku í land
801	land	nheo	Eiríkur konungur lét leggja eld í Hallvarðskirkju og víða um býinn og mikið en Eiríkur konungur lagði í brott skipaliði sínu og máttu þeir hvergi á land koma fyrir norðan fjörðinn fyrir safnaði lendra manna en hvar sem þeir leituðu til landgöngu þá lágu eftir fimm eða sex eða land
802	land	nheþ	Hér er gott mannval saman komið þess er kostur er á landi landi
803	land	nheo	Og að sumri fór Hallfreður út til Íslands og kom skipi sínu í Leiruvog fyrir sunnan land
804	land	nheo	Hann fór norður yfir Jökulsá að Landbroti og nam land á milli Glóðafeykisár og Djúpár og bjó á land
805	land	nheog	Var þá talið silfrið og galdið fyrir landið hver peningur og var þá eftir í sjóðnum sex tigur landið
806	land	nhfo	Sendi hann suma brott í önnur lönd en suma hafði hann innan hirðar við sér og var það Eiríkur blóðöx er hugði að vera skyldi fyrir öllum sonum hans og hlýddu því allir sem hann vildi vera láta meðan hann lönd

807	land	nheo	þeir höfðu farið vestur um haf eftir Eysteini og fylgdu honum í land og héldu þegar norður til Þrándheims um gagndaga svo að hann skyldi hafa þriðjung Noregs við bræður land
808	land	nheþ	Finnst og varla á voru landi eða víðara sá maður er þokkasælli hafi verið af sínum vinum en þessi hinn blessaði biskup svo sem votta bréf Þóris erkibiskups eða Guttorms erkibiskups eða hins ágæta konungs Hákonar og margra annarra dýrðlegra manna í Noregi að þeir unnu honum sem bróður sínum og báðu hann fulltingis í bænum sem föður landi
809	land	nheo	beiddi Gísla ferðar suður um land til móts við Hálfðan og þar með alla aðra er hans flokk vildu land
810	land	nheþg	í Síðan kastaði hann sér til sunds og lagðist inn að landinu
811	leið	nveo	Förum vér þá norður til Þrándheims þannug sem landsmegin er mest fyrir oss og tökum lið það allt um leið er vér leið
812	leið	nveo	Leið svo veturinn framan til jóla að ekki bar fleira til Leið
813	leið	nven	Höskuldur Njálsson átti bú í Holti og móðir hans og reið hann jafnan til bús síns frá Bergþórshvoli og lá leið hans um garð á leið
814	leið	nveo	Og eftir það ráða þeir til ferðar og riða alla hina sömu leið þar til að þeir koma í Jökulsdal í leið
815	leið	nveþ	En er á leið vorið tók mein Kolbeins að vaxa og lagðist hann í leið
816	leið	nveþ	En er á leið haustið hélt hann liði sínu til Noregs og dvaldist í Elfinni nokkura leið
817	leið	nveþ	Og er á leið kveldið og nóttina og morgna tekur þá vaknar Þorvarður og sér að Eysteinn var á fótum og leið
818	leið	nveþ	Og er þrælarnir sáu fall Hauks tóku þeir á rás og hljópu heim á leið og elti Arnkell þá allt um leið
819	leið	nveþ	Og er þeir voru á leið komnir með líkið fara þeir Þorgrímur við marga menn til leið við þá
820	leið	nveo	Þótti honum gesturinn vera beðinn skemmtanar en hann tók til og sagði sögu og hóf á þessa leið
821	leið	nveo	í En er á leið þá sendir Geitir orð þingmönnum sínum og fara þeir síðan úr Krossavík og stefndu leið til leið
822	leið	nveþ	Hann kom það sumar til Danmerkur í Hróiskeldu og fékk mikið af fénu þó að miklir spænir væru af telgdir og fóru sunnan um sumarið er á leið en leið hans var um leið
823	leið	nveþ	Um haustið er á leið sneri Grettir aftur hið syðra og léttir eigi fyrr en hann kom í Ljárskóga til Þorsteins Kuggasonar frænda síns og þar var vel við honum leið
824	leið	nveo	Fer hann nú leið sína þar til er leiti bar á milli leið
825	leið	nveþ	Hann svimur þá þangað á leið sem honum þótti skemmst til leið
826	leið	nvfn	Þeir riðu inn í Þorskafjörð og sátu í dæl einni inn frá Kinnastöðum þar sem leiðir skiljast til leiðir og inn með firði
827	leið	nveo	Þorgils svarar vel erindum ábóta og kvað rán skyldu rakna á hverja leið er hann vildi en dóm á máli okkru Halldórs kvaðst hann öngvum mundu í hendur fá nema sjálfum leið
828	leið	nveo	í Eg mun riða þá leið er eg hefi sagt Guðmundi því að hann mun virða mér til hugleysis ef eg fer eigi leið
829	lið	nheo	í Ef eg skal til orustu fara þá vil eg konungi lið veita því að honum er liðs þörf lið

830	lið	nheo	Eigi hæfir að eg selji þig svo undir öxi því að þetta mætti okkur eigi endast þótt eg hefði hér til allra manna lið og lið
831	lið	nheo	Þeir bræður fjölmenna mjög til veislunnar og höfðu valið lið
832	lið	nheþ	Noregskonungur hafði leiðangur úti svo og það að hann fór með liði því til Danmerkur og þar var ófriður í ríki liði
833	lið	nheo	Fór þá Kálfur inn á Eggju en Finnur fór til konungs en Þorbergur og annað lið þeirra fór heim lið
834	lið	nhen	Í Til mun eg leggja orð mín ef þér mætti lið að verða en annars staðar skaltu til leita um vistaferli þín en hjá lið
835	lið	nheo	Fór hann með það lið til fundar Ólafs lið
836	lið	nheo	En er þeir komu upp á holtið þá sáu þeir lið lið
837	lið	nheþ	Bjuggust þeir þá allir til bardaga og fylktu liði sínu á völlum fyrir neðan lögrétta milli og liði
838	lið	nheþ	Þorgils hafði verið í Hafursfirði í liði Haralds konungs og stýrði þá skipi því er Þórólfur átti og hann hafði haft í liði
839	lið	nheþ	Í Hann kvaðst hvergi fara mundu í og skal eg hér drepinn þér til svívirðingar og man eg það enn að faðir minn féll í liði föður þíns og Ingimundar og hefir það af þér hlotist og þínum liði
840	lið	nheo	En er hann snerist þaðan í brott þá setti hann þar eftir til landsgæslu Guttorm hertoga og lið mikið með lið
841	lið	nheo	Snorri kom sunnan í páskavíkinni og drógu þeir Þorleifur þá lið saman af Rosmhvalanesi og um öll nes fyrir sunnan Borgarfjörð og höfðu þeir nær fjögur hundruð manna er þeir fóru utan á lið
842	lið	nheo	Þá sáu þeir skipalið Inga konungs og þóttust eigi lið við hafa og hljópu á skóg lið
843	lið	nheo	Karlsefni fór suður fyrir land og Snorri og Bjarni og annað lið lið
844	lið	nheo	Þá fór Sigurður konungur með miklu liði til kastala þess er jarl átti og flýði jarl undan því að hann hafði lítið lið
845	lið	nheþ	Síðan fóru þeir þaðan nær hálfu öðru hundraði manna og Kolbeinn Arnórsson var fyrir því liði og Hafur Brandsson fóstri liði
846	lið	nheþ	Í Síðan keypti Þórólfur mjöl og malt og það annað er hann þurfti til framflutningar liði liði
847	lið	nheo	Markús og hans lið fóru upp á Markir og ætluðu þaðan til lið
848	lið	nheþ	Þá nátt er Ólafur konungur lá í safnaðinum og áður er frá sagt vakti hann löngum og bað til guðs fyrir sér og öðru liði sínu og sofnaði lítt og rann höfgi á hann í mót deginum en er hann vaknaði þá rann dagur liði
849	lið	nheo	Þorgils hafði mikið lið haft af Snæfellsnesi vestan með sér sem fyrr segir og veitti hann Þorvarði mikið lið með sjálfs síns framkvæmd og rösklegri lið
850	lið	nheo	Og er þeir koma til Limafjarðar og lágu að Hálsi þá átti Arinbjörn húsbíng við lið sitt og sagði mönnum fyrirætlan lið
851	lið	nheþ	Lagði konungur liði sínu inn í Lögin og hélt upp í land til liði
852	lið	nheo	En jafnan er þeir skiptu liði sínu þá fylgdi konungi Norðmanna lið en Dagur fór þá í annan stað með sitt lið en Svíar í þriðja stað með sínu lið
853	lið	nhen	En fyrir þá sök að skipið var borðmikið svo sem borg væri en fjöldi manns á og valið hið besta lið

854	lið	nheþ	Þá sigldi Ólafur sínu liði vestan að eyjunum og lagði þar til hafnar því að Pétlandsfjörður var eigi liði
855	lið	nheþ	Þá hélt hann sunnan og lagði upp í Elfi í eystri kvísl og vann þar þrjú skip af liði þeirra Þóris hvínantorða og Ólafs sonar Haralds kesju systursonar liði
856	lið	nheo	Ílsag Kolbeinn ungi dró lið saman um Skagafjörð og öll héruð vestur þaðan til lið
857	lið	nheþ	Síðan ætluðu þeir til sjö hundruð manna að fara á njósn norður til Breiðu en fyrir því liði var höfðingi sonur liði
858	lið	nheo	Þá sneri mannfallinu brátt í lið lið
859	lið	nhen	Féll þar lið mart af Eyvindi en hann sjálfur hljóp fyrir borð og komst með sundi til lands og svo allt það lið er undan lið
860	lið	nheþ	Þegar er Hálfðan svarti spurði andlát hans þá byrjar hann ferð sína með miklu liði og fer norður til liði
861	lið	nheo	Og er menn voru drukknir um kveldið þá mælti Ingjaldur konungur til Fólkvíðar og Hulvíðar sona Svipdags að þeir skyldu vopnast og lið þeirra sem ætlað var um lið
862	lið	nheþg	Héldu þeir Þórólfur liðinu til liðinu
863	lið	nheþg	en Gissur reið frá liðinu með sjö tigu liðinu
864	lið	nheo	Sighvatur snýr þá til Flatatungu og var þar um nótt með lið lið
865	lið	nheþ	Hann gekk þar í milli því að Eyjólfur kallaði lög til þess að þeir hæðu þar feralsdóma í liði sínu sem þeim var óhætt framast að koma en þeir Önundur og Þorvarður hétu því að þegar skyldi bardagi liði
866	lið	nheo	Fær konungur bana og mart lið með lið
867	lið	nheo	En er á leið daginn þá fundu þeir konungur róðrarskip mörg í hverju eyjarsundi og hafði lið það ætlað til fundar við Þórólf því að njósnir hans höfðu verið allt suður í Naumudal og víða um lið
868	lið	nheo	en nú fengu þeir eina njósn af öllum skipum er sunnan fóru að Erlingur skakki hafði upp sett skip sín í Björgyn og mundu þeir hans eiga þangað að vitja og sögðu að hann hefði mikið lið
869	lið	nheþ	Þar fellur Arnór úr Hlíð af liði þeirra liði
870	lið	nheþ	Þeir skiptu þar liði sínu og fór Sigurður slembidjárn vestur um haf þegar um veturinn en Magnús fór til Upplanda og vænti sér þar mikils liðs sem hann liði
871	lið	nhen	Þaðan fór hann til Vatnsfjarðar og svo til Steingrímsfjarðar til Jóns Brandssonar og var mart lið í för við honum og var mælt að sendir mundu menn fyrir að segja að þeir kæmu eigi lið
872	lið	nhen	Var lið þeirra allt drepð utan þeir buðu formanni lið grið
873	lið	nheþ	Síðan safnaði hann sér liði og fékk nær tólf hundruð liði
874	lið	nheþ	En er hann fréttir tilkomu konungs lét hann búa fagra veislu og til þeirrar veislu býður hann konungi með öllu liði sínu og það þá konungur og gekk á land með lið sitt en jarl leiddi konung heim með allri hirð sinni til hallar með liði handa hljóðfærum
875	lið	nheþg	Þegar um morguninn lét Erlingur blása öllu liðinu út á Eyrar til liðinu
876	lið	nheo	Kom þar til hans Erlingur Skjálgsson með lið lið
877	lið	nheþ	Féll þar mart af keisarans liði en þeir fengu ekki unnið að liði
878	lið	nheo	En er hann kom suður um Kjöl reið hann frá liðinu með hundrað manna suður til Keldna og bað Hálfðan veita sér lið með allan sinn lið
879	lið	nheþg	En koma mun eg til þings en liðinu heit eg liðinu

880	lið	nheþ	Þá sendi Ólafur konungur um haustið Hrana fóstura sinn til Englands að eflast þar að liði og sendu Aðalráðssynir hann með jartegnum til vina sinna og frænda en Ólafur konungur fékk honum lausafé mikið að spenja lið undir liði
881	lið	nheo	Þegar jafnskjótt býst jarl til ferðar og með honum Ástríður konungsdóttir og höfðu nær hundraði manna og valið lið bæði af hirðinni og af ríki bændasonum og vandaðan sem mest allan lið
882	maður	nkfn	Ragnhildur sendi menn austur á Jaðar til Erlings föður síns og bað hann senda sér menn
883	maður	nkeng	Sá kveðst engi tíðindi kunna að segja önnur en hann kveðst sjá mann ríða handan um vaðla og þar til er hross Þorleiks voru ní og sté maðurinn af baki og höndlaði maðurinn
884	maður	nken	Sátu þeir þar lengi einir saman svo að engi maður kom til maður
885	maður	nkfo	Hann var kominn af risakyni í föðurætt sína og er það vænna fólk og stærra en aðrir menn en móðir hans var komin af tröllættum og brá því Dumbi í hvorutveggju ætt sína því hann var bæði sterkur og vænn og góður viðskiptis og kunni því að eiga allt sambland við mennska menn
886	maður	nkfb	Annan dag eftir safnar Þorkell mönnum og reið í Gautavík með þrjá tigu mönnum
887	maður	nken	Maður heitir Gjafvaldur og er mér sagt að nú sé hirðmaður Maður
888	maður	nkfo	Það er sumra manna sögn að það væri gert með ráði Snorra goða og hafi hann svo fyrir sagt að hann skyldi vita ef hann mætti leynast inn í skálann og leita þaðan til áverka við menn og bað hann ganga ofan skarð það er upp er frá Leikskálum og ganga þá ofan er máleldar væru gervir því að hann sagði það mjög far veðranna að vindar lögðust af hafi um kveldum og hélt þá reykinum upp í skarðið og bað hann þess biða um ofangönguna er skarðið fyllti af menn
889	maður	nkfn	ní Standi menn upp og vopnist og verjið góðan dreng því að hér er mart röskra drengja og manna fyrir og látið illa verða för Skeggja menn
890	maður	nken	lendur maður maður
891	maður	nken	Sturla svarar fá en mælti þetta svo að nokkurir menn heyrðu að þótt hann hefði vitað þetta fyrir að svo hefði orðið sem nú var að heldur vildi hann þenna kjósa en standa yfir drápi Þorgils frænda síns og vita það víst að hann þætti aldrei slíkur maður sem maður
892	maður	nkfn	Síðan riðu menn brott af þeim fundi og fóru málin of sumarið til menn
893	maður	nkfn	Þá fóru þeir úr eyjunni þrír tigur manna og fóru allir hinir röskvari menn nema Pétur menn
894	maður	nkfn	Þorkell sat á miðjum palli og menn hans alla vega út í frá menn
895	maður	nken	Verður sú lítil virðing sem snemma leggst á ef maður lætur síðan með ósóma og hefur eigi traust til að reka þess réttar síðan og eru slíkt mikil undur um þá menn sem hraustir hafa maður
896	maður	nkfo	Sendi Sturla þá menn til menn að leita um sættir
897	maður	nkfb	Lík Brands var fært til Staðar og þar jarðað fyrir sunnan kirkju við sönghúsið fyrir stúkudyrum og var hann mjög harmdauði sínum mönnum
898	maður	nkfn	Nú koma menn til jólaveislu til þeirra menn

899	maður	nkeo	Látið þér skipa skútu með góðum drengjum og fá til að stýra mig eða annan lendan mann að fara á fund Haralds konungsfrænda þíns og bjóða honum sættir eftir því sem réttlátir menn gera í milli mann
900	maður	nkfo	Þá sendi Kirjalax konungur menn til menn
901	maður	nken	Sagði Þórirs maður ei þar jafn vel skemmt hafa verið í því engi er skemmtunarmaður betri en Halli er þar var um maður
902	maður	nkfn	Nutu menn lítt tals menn
903	maður	nkfo	En Þorsteinn sá það og lýstur á móti hest Þórðar heldur meira högg og rann nú hesturinn Þórðar og æptu menn þá með menn
904	maður	nkeo	Skildu þeir með hinna mestu vináttu og þótti öllum mikils háttar hversu jarl gerði við þenna mann umfram alla mann
905	maður	nken	Þá gekk Bárður til drottningar og sagði henni að þar var maður sá er skömm færði að þeim og aldregi drakk svo að eigi segði hann sig maður
906	maður	nken	En sá maður er hlutinn skyldi upp taka þá tók hann upp annan og hélt milli fingra sér og brá upp hendinni og maður
907	maður	nkfn	Kolbeins menn tóku þá drjúgum menn af Þórði er hestana menn
908	maður	nkfo	Nú líða nokkur misseri frá því og eitthvert sinn reið Ásbjörn til þings með menn menn
909	maður	nkfog	Nú sáu þeir mennina og áttu skammt til mennina
910	maður	nkfn	Allir menn hljópu úr sundinu fyrir Högna en þó var lagið af húsunum til menn og höggið
911	maður	nkfb	En eg veit að við erum báðir illmenni því að þú mundir ekki hér kominn frá öðrum mönnum nema þú værir nokkurs mönnum útlagi
912	maður	nkfn	Orms menn sóttu menn
913	maður	nkeo	Í Eru þetta þín ráð frændi að drepa saklausan mann og ganga á mann
914	maður	nkfb	og svo hirðsveitinni og handgengnum mönnum mönnum
915	maður	nkfn	Gengu menn þá vopnlausir til dóma þar er þá skyldi mál fram menn
916	maður	nkeþ	Eftir það kvaddi jarl þings og sagði þar fyrir hverju áfelli hann var orðinn í vil eg þeim manni gifta Guðrúnu systur mína er Surti verður að bana því að eg veit að sá einn mun til þess ráðast að mér mun engi ósæmd í því manni
917	maður	nkfb	Hann var því vanur að fara norður um héruð á vorið og hitta þingmenn sína og ræða um héraðsstjórn og skipa málum með mönnum
918	maður	nkeo	Þar fann hann mann er nefndist Halli og kvaðst fara skyldu ofan til mann á Völlu
919	maður	nkeþ	Hann var til þess tekinn að honum var verra til hjóna en öðrum mönnum og galt nær öngum manni manni
920	maður	nkfn	Allir menn menn
921	maður	nkfn	Þá gengu þeir Sigurður og hans menn til skútu nokkurrar og skipuðust menn við árar og reru út á voginn undir menn
922	maður	nkfn	Í því bili hljópu þangað menn jarls fjórir og sögðu þeim ill menn
923	maður	nkfn	Og þá komu njósarmenn þeirra Steinólfs og segja að eigi mundu færri menn ríða inn fyrir Króksfjardarmúla en fimm menn
924	maður	nkeo	Og þessu næst heyra þau út mannamál og er Eyjólfur kominn við fimmtánda mann og hefir komið áður heim til húsa og sjá þeir dögglóðina hvar þau höfðu farið og var þá sem vísað væri til mann

925	maður	nkeo	Hinn þriðja dag páska reið Kjartan heiman við annan mann
926	maður	nkfb	í Þeir Barði höfðu skipað til mönnum áður að tveir skyldu annast einn hvern mönnum
927	maður	nkfn	Var Atli þá skírður með heimamenn sína og margir aðrir menn er þeir komu til því að heilags anda miskunn nálgadist af orðum menn
928	maður	nkfo	lét menn sína ríða hið efra dag og nótt svo sem lið konunga fór hið menn
929	maður	nkfn	En menn Þórðar vildu það eigi og létu hann eigi ná að ríða en er Þórður kom eftir það hann biskup ríða hvert er hann vildi og reið eftir sem ákafast þar til er hann kom í geilar hjá Skálaholti og það hann menn þá stíga af baki og búast til menn
930	maður	nken	Var hann hinn vinsælti maður og þótti vænn til maður
931	maður	nkeng	Og gerir hann svo og segir konungi að maðurinn er fram kominn mjög og vill nú iðrast mjög í að hann hefir í móti yðrum vilja gert og vill nú leggja allt á yðvart vald herra og ger nú svo vel að þú fyrirlið eigi manninn svo mjög og miskunna maðurinn
932	maður	nken	Maður þeirra einn skeindist er hann skyldi á bak Maður
933	maður	nkfb	Jafnskylt var öllum mönnum í lögum þeirra að færa dauða menn til grafrar sem nú ef þeir eru mönnum
934	maður	nkfb	Þykir mönnum þar til gleði gott að drekka mörgum mönnum
935	maður	nkeo	ber það þó upp fyrir engan mann því að hann vildi eigi að Eiður son hans og bræður Þórðar hefðu nokkurn grun af hans ráðagerðum fyrr en fram mann
936	maður	nken	í Hver er sá hinn tígulegi maður er þar ríður á þeim hvíta hesti fyrir liði maður
937	maður	nkfb	hvort þér viljið heldur að eg ráðist í mót berserkjunum með þér eða viltu að eg sjái til yðvarrar sameignar af hólnum og kunni eg frá að segja öðrum mönnum
938	maður	nken	Og þótti oss þó Haraldur konungur Gormsson vera minni fyrir sér en Uppsalakonungar því að Styrbjörn frændi vor kúgaði hann og gerðist Haraldur hans maður en Eiríkur hinn sigursæli faðir minn steig þó yfir höfuð Styrbirni þá er þeir reyndu sín á maður
939	maður	nkeo	Hann sýnir búum sár Höskulds og nefnir votta að benjum og nefnir mann til hvers sárs nema mann
940	maður	nken	En er hann hafði fram borið með mikilli snilld mörg og sönn stórmerki almáttigs guðs þá svaraði fyrstur kynstór maður og göfugur þó að heiðinn væri og maður
941	maður	nkfn	í En er bónda þótti ósýnt til bóta en menn ósvífir þá réð hann það af að hann gifti Helgu dóttur sína Sleitu-Helga og er gert brúðhlaup þeirra snemma vetrar og þaðan af voru þeir eigi stórilla við menn ef ekki var til gert við menn
942	maður	nkfn	Og er málin komu í dóm gengu menn að og voru málin í gerð lagin með umgangi og sættarboðum góðgjarnra manna og kom svo að Snorri goði gekk til handlaga fyrir víg Vigfúss og voru þá gervar miklar menn
943	maður	nkfn	Þá komu þar Kolbeins menn þeir er seint höfðu orðið og flettu þá alla en særðu einn menn
944	maður	nken	maður af skipi hans sá er hét Kolbeinn Þorlótsson úr maður
945	maður	nkfb	í Nú þó að þeir þyldu mörg vandræði af vondum mönnum þá létu þeir eigi því heldur af að fara um sveitir og boða mönnum erindi
946	maður	nkfn	Hann tekur það ráð að hann sagði Þórdísi toddu um kvöldið það hið sama og hann skyldi heiman ríða um morguninn eftir að þar væri Gunnar Þiðrandabani í hans varðveislu í vil eg nú að þú takir við valdi hans meðan eg er í burtu og gætir að eigi verði menn varir við að hann sé menn
947	maður	nkfn	Þeir koma á Flugumýri og var Kolbeinn í hvílu kominn og menn menn

948	maður	nkeþ	Í Það vildi eg Björn að þú létir af komum til Þórdísar og er þér fremd engi að skaprauna gömlum manni og lát að orðum mínum og mun eg veita þér annan tíma slíkt manni
949	maður	nkfn	Þeir fóru ofan til Brunnár og er þeir komu mjög að garði þá fóru í móti þeim menn menn
950	maður	nken	Maður lést af Lofti snemma Maður
951	maður	nken	Síðan fór hann til útbús þess og tók þar við og var hann hinn nýtasti maður og hafði auð maður
952	maður	nken	Í Mikill maður ertu fyrir þér Búi og mun nú skilja með okkur og far nú til áttjarða þinna í friði fyrir maður
953	maður	nkfn	En allir Sveins menn reru þá menn
954	maður	nkfo	Þá er þeir biskup fóru norðan um Eyjafjörð hljópu nokkverjir óspektarmenn úr flokki biskups til Gása og rændu útlenda menn þá er biskup kallaði í banni að samneyti við Kolbein og menn
955	maður	nkeo	Nú riður hann heiman við tvítjándan mann og norður til Reykjadal og riðu snemma aftans mann
956	maður	nkfo	Sighvatur sendi þannig menn og bauð biskupi til sín og vildi að hann væri með honum í þessum menn
957	maður	nkfn	Í þenna tíma voru margir menn og göfgir á Íslandi þeir er í frændsemistölu voru við Ólaf konung menn
958	maður	nkfo	Þessa menn nefnum vér til menn
959	maður	nkfn	Í Nú heyra þeir gný mikinn að menn ríða margir til menn
960	maður	nkfo	Fátt var manna heima því að Halldór hafði sent menn norður í menn
961	maður	nkfn	En er þau komu í Reykjaholt voru menn settir til þess að telja um fyrir þeim að þau skyldu handsala Gissuri arf menn
962	maður	nken	Hann kvaðst mikla þökk kunna hans þarkomu í skal eg taka saman fé þitt því að þú ert frægur maður og muntu mér að liði verða því að eg er í nauðum maður
963	maður	nkfn	Tók þá að flýja meginlið Birkibeina en fjöldi féll því að Magnúss konungs menn drápu allt það er þeir máttu og voru engum manni grið menn
964	maður	nken	En Knútur konungur segir svo að Ólafur konungur væri svo vitur maður að hann hefði eigi farið einskipa í gegnum her Knúts konungs og lést líklegra þykja að þar mundi verið hafa Hárekur úr Þjóttu eða maður maki
965	maður	nkeo	Eftir víg þeirra Kálfs og Guttorms feðga riðu þeir Kolbeinn og Órækja suður í Reykjaholt með átjándan mann að sækja ráð að Snorra og leituðu eftir hvert liðsinni þeir skyldu þar mann
966	maður	nken	Þetta sumar reið Þórður til þings og mælti þá engi maður mót honum á maður
967	maður	nkfo	Njósnarmenn hljópu upp og réðu að þeim en þeir í mót og varð sá fundur þeirra að Egill felldi tvo menn en hinir er eftir voru hljópu þá í menn
968	maður	nken	Og er þeir komu nærri bænum kom maður í för maður
969	maður	nkfþ	að sú sögn væri þar höfð af fróðum mönnum að Zóe drottning vildi sjálf hafa Harald sér til manns og sú sök væri reyndar mest við Harald er hann vildi brott fara úr Miklagarði þó að annað væri upp borið fyrir mönnum
970	maður	nkfn	Það segja menn að Einar Sigmundarson hafi kallað á Bárð til menn sér
971	maður	nkfn	hljóp á bak og reið leið sína og allir hans menn en konungur reið aftur til menn

972	maður	nkfn	Og er þeir höfðu skamma stund barist kom Knútur við fimmtánda mann og veitti Steinólfi og sneri þá skjótt mannfallinu á hendur þeim Þórarni og féll hann þar og níu menn með honum en menn af Steinólfi
973	maður	nkfn	En þau voru orð á að þeir mundu af þinginu fara að biskupi með öllum flokkum þessum og taka menn þessa er þeir höfðu menn
974	maður	nken	í Svo þykir mér sem Hrolleifur láti eigi af sínum ferðum og þætti mér til þín koma Oddur frændi því að þú ert nú maður ungur og til alls vel fær en eg er örvasi fyrir maður sakir
975	maður	nken	Oddur biður hann fara með sína eign sem hann yrði mestur maður af og vinsælastur og kveðst reynt hafa að hann vildi og kynni best hans fé að maður
976	maður	nken	Úlfur var maður svo mikill og sterkur að eigi voru maður jafningjar
977	maður	nkfn	en menn segja að hjartað væri harðla lítið og höfðu sumir menn það fyrir satt að minni séu hugprúðra manna hjörtu en huglausra því að menn kalla minna blóð í litlu hjarta en miklu en kalla hjartablóði hræðslu fylgja og segja menn því detta hjarta manna í brjóstinu að þá hræðist hjartablóðið og hjartað í menn
978	maður	nkfn	Og er menn koma til þings þá vill Þórður halda fram vígsök en Björn fékk vörn í málinu og bar þá vörn fram að svo hefði mælt verið að sá skyldi óheilagur falla er vísuna kvæði svo að hann menn
979	maður	nkfn	Allir menn áttu þá hlut í að eigi skyldi í greinir fara með þeim og sættust með því að Kolbeinn gerði átján hundrað þriggja alna aura fyrir víg menn
980	maður	nkfn	Hrærekur var fámálugur og svaraði stirt og stutt þá er menn ortu menn á hann
981	maður	nkfp	Vil eg nú gefa leyfi öllum mönnum að fara til Noregs þeim er það vilja heldur en fylgja mönnum
982	maður	nkfo	Þeir komu í Eiríksfjörð og sóttu menn til fundar við þá og slógu menn
983	maður	nkfn	Og höfðu menn það fyrir satt að það mundi mjög vera fyrir sakir mála Snorra Sturlusonar er lát hans hafði nakkvað af konunginum menn
984	maður	nkfo	Eru þá stefnur að áttar ef það mætti af ráðast og þar kom að fé var lagt til höfuðs dýrinu og gerðu menn úr hvorritveggju menn
985	maður	nken	Atli hét maður er bjó í Otradal og átti systur Steinþórs á Eyri er Þórdís maður
986	maður	nkfp	En í þessi hríð hafði orðið mikið mannfall og þó meira af mönnum mönnum
987	maður	nkfn	í sem fáir menn mæla til vinar síns að eg vildi að þú þyrftir manna við og vissir þú hvort eg gengi þér fyrir nokkurn mann eða menn
988	maður	nkfo	gekk á land og bað menn sína bíða á skipi til annars dags í þær mundir en halda á burt ef hann kæmi þá menn
989	maður	nkfn	Eigum vér sigurs von af skjótum atburðum en hitt mun oss þungt falla ef vér berjumst til mæði svo að menn verði fyrir því menn
990	maður	nkfn	Menn fara eftir honum og vildu sjá ferð hans og svo ef honum mætti nokkuð við Menn
991	maður	nkfn	lagst síðan til Vindasnekkjunnar og hefðu menn Ástríðar flutt hann til menn
992	maður	nken	En Þórður segir að Björn væri hinn röskvasti maður í og mér að góðu kunnur og því sendi Skúli yður þenna mann að hann átti eigi annan frænda sæmilegra maður
993	maður	nken	í Miklu ertu Þorsteinn óvitari maður en eg hugði ef þú vilt eiga náttból undir exi minni og hætta til þess virðingu maður

994	maður	nkfn	Þá var það ráð gert að Finnbjörn og Ögmundur skyldu ríða upp til Hörgárdalsheiðar og gæta að að hvorki færu menn norður né menn
995	maður	nkfb	Fýsti eg þig mjög hingaðfararinnar en nú vil eg hins biðja að þú farir heim sem skyndilegast og þess með að þú komir eigi á fund Haralds konungs nema betri verði sætt ykkur en mér þykir nú á horfast og gæt þín vel fyrir konungi og mönnum mönnum
996	maður	nkfn	Í Hví spyrja þeir hinir ungu menn eigi að forlögum sínum því að mér þykir þeir merkilegastir menn af þeim sem hér eru saman menn
997	maður	nkeo	Hann ríður við setta mann í Skál til Helga mann
998	maður	nkfo	Ólafur konungur hugsaði fyrir sér um þetta boð en er hann bar það fyrir menn sína þá löttu allir að staðfestast þar og eggjuðu konung að ráða norður til Noregs til ríkis menn
999	maður	nkfn	Í Veg þú aldrei meir í hinn sama knérunn en um sinn og rjúf aldrei sætt þá er góðir menn gera meðal þín og annarra og þó sist á því menn
1000	maður	nkfog	Og er þeir koma mjög svo að upp sér hann mennina og sprettur upp og hleypur og ætlar að gera vart við komu mennina
1001	maður	nkeo	kvað mann ekki mikils háttar í en með því að vér höfum riðið heiman allt hingað til þín þessa erindis en maður mjög kominn á vort vald er það vænst Finnbogi er þú leggur mikið kapp á við þenna mann er þér dragi þetta til mann
1002	maður	nken	Sighvatur kom á fund Hákonar konungs og gerðist maður maður
1003	maður	nkfn	En hér virða menn meir afla menn en sannsýni
1004	maður	nkeo	Hann sendi mann til mann að segja Þórði
1005	maður	nkfb	Grettir fór úr Tungu upp til Haukadals og þaðan norður á Kjöl og hafðist þar við um sumarið lengi og var nú eigi traust að hann tæki eigi af mönnum plögg mönnum
1006	maður	nken	Hafði hann áður verið hleypipiltur þeirra bræðra en var nú orðinn gildur maður og lagamaður maður
1007	maður	nkfn	Tóku þá menn hans og drógu hann öfgan milli skipanna til sín og í því fékk hann fjögur menn
1008	maður	nkfn	Og of sumarið er menn komu til alþingis þá var að sóttur Jón Loftsson þessum menn
1009	maður	nkfn	Í Ef vorir konungar hafa fleiri menn látið þá munu sýslumenn Svíakonungs jafna það með tólf manna fjörvi þá er þeir koma sunnan eftir jólin og vitið þér ógerla veslir menn til hvers þér eruð menn
1010	maður	nkfb	Fékk Skúli frændi hans og faðir hans honum góðan farareyri svo að hann var vel sæmdur af að fara með góðum mönnum
1011	maður	nkfo	Í En Finnbogi kvaðst lítið gerast um hlaupandi menn og þóttist illa á brenndur lygðum þeirra í en þó heyrði eg getið þessa á sumri að maðurinn hafði sekur menn
1012	maður	nkfn	En þó lét Þorgils leiðast eftir bæn Brodda að hann reið upp til Hóla og menn menn
1013	maður	nkfb	tekið við þeim mönnum er rekið hafa harma mönnum
1014	maður	nken	Í Ákafur maður ertu og eigi mjög stilltur og muntu ná goðorði þínu þó að þú heitist eigi til og eigi gerði faðir þinn svo þá er hann missti Ljóts sonar maður á alþingi
1015	maður	nkfn	Hann var svo sigursæll að í hverri orustu fékk hann gagn og svo kom að hans menn trúðu því að hann ætti heimilan sigur í hverri menn
1016	maður	nkfn	Í Þar mun liggja meinvættur nokkur er menn eru tregari til að geyma síður þíns fjár en annarra menn

1017	maður	nkeþ	Eyjólfur hljóp upp og hans menn og hélt þar maður á manni
1018	maður	nkfþ	En er Þórður ætlaði aftur á sitt skip þá sá hann að skipið var autt af hans mönnum en hann hafði þá eigi liðskost til að sækja mönnum
1019	maður	nkfþ	En þó gerist nú það miklu meira vandmæli en fyrr hefir verið því að vér höfum hér til náð í friði að sitja af útlendum höfðingjum en nú spyrjum vér hitt að Noregskonungur ætli að herja á hendur oss og er mönnum þó grunur á að Svíakonungur muni og til þeirrar ferðar mönnum
1020	maður	nken	Hafði og engi maður verið einfaldari í öllum málaferlum við maður en hann
1021	maður	nken	Þar féllu og báðir húskarlar Þóris og hinn þriðji maður
1022	maður	nkfþ	Hurfu mönnum gripir margir úr hirslum og var svo mikill gangur að því að nálega úr hvers manns hirslum hvarf nokkuð hversu rammlegur lás sem fyrir var en þó var engi lásin mönnum
1023	maður	nken	En Gísl rak það til þessa snarræðis að hann átti að hefna föður síns en þessi maður hét Gjafvaldur er Gísl maður
1024	maður	nkeo	Þá skyldi og reiða hundrað fyrir hvern mann er til brennu hafði verið og voru það tíu tígir hundraða og skyldi það Kolbeinn greiða að helmingi og bæta Önund að mann
1025	maður	nkeo	Hann fór nú við fjórða mann á Jarlsstaði til Örnólfs og kveðst vilja kaupa yxnin til mann að gefa Áskatli
1026	maður	nkfn	En um kvöldið er menn brutu upp vistir sínar sat Sturla kyrr og bauð engi maður honum til menn
1027	maður	nkfn	Og er þeir höfðu þar litla stund við land verið þá koma menn til menn við þá
1028	maður	nkfn	Tjáðu menn þá fyrir jarli hver ófæra honum var í að gera svo mikið hervirki á konungs þegnum og í menn landi
1029	maður	nken	z Nú gaf Magnús konungur honum silfur fyrir hólminn og vill nú eigi þar hætta honum og fór Hreiðar út til Íslands og bjó norður í Svarfaðardal þar sem síðan heitir á Hreiðarsstöðum og gerist mikill maður fyrir maður
1030	maður	nkfn	En er menn Ólafs konungs komu til þeirra þá höfðu þeir fjölmennt fyrir framan tjöldin öll og náðu þeir ekki inn að menn
1031	maður	nkeo	Helgi selseista hjó í fyrstu mann þeirra Þórarins banahögg og eftir það hljóp hann á mann
1032	maður	nkfn	Og er menn koma til þingsins hefir Bolli fram sakir á hendur menn
1033	maður	nkfo	Hann sendi menn til Haralds konungs og bauð honum til menn
1034	maður	nken	Sá maður bjó í Haga er Þorvaldur hét og var kallaður menni og átti dóttur Þórðar Hrafnssonar frá Stokkahlöðu er Helga maður
1035	maður	nkfn	Látið þér skipa skútu með góðum drengjum og fá til að stýra mig eða annan lendan mann að fara á fund Haralds konungsfrænda þíns og bjóða honum sættir eftir því sem réttlátir menn gera í milli menn
1036	maður	nkfn	Hann var alroskinn og vel að sér ger og það segja menn að fyrir hann var menn örvænt
1037	maður	nken	z Síðan lét þessi maður búa skipið með þeim og var þar við til þess er byr kom sá er þeim var hagstæður út að maður
1038	maður	nkfn	Ríðu þeir Kolbeins menn þá ofan eftir Langey að menn
1039	maður	nken	Á þingi voru knjád mál þeirra og voru í fyrstu öll vitni borin í hag Hrafni en Þorvalds menn báru með honum allir nema einn maður

1040	maður	nkeo	Síðan kallaði konungur til sín þann mann er Arnaldur mann
1041	maður	nkfn	Karl gengur þegar í lið með Skíða og hans menn og berjast þann dag allan og gekk Karl jafnan í gegnum lið menn
1042	maður	nkfn	En það var eigi af því undarlegt að margir menn komu til konungs úr héruðum en því þótti það nýnæmi að þessi var maður svo hár að engi annarra tók betur en í öxl menn
1043	maður	nkfn	Það er nú næst sagt að Gissur hvíti og Hjalti mágur hans komu út með kristniþóð og allir menn voru skírðir á Íslandi og kristni var í lög tekin á alþingi og flutti Snorri goði mest við Vestfirðinga að við kristni væri menn
1044	maður	nkfo	Hann hafði lagið í lægið Þórðar og ræddu menn um við Þórð að honum mundi eigi hlýða er hann hafði skipinu Ingimars lagt úr læginu en Þórður gáði ekki að því hvað um var menn
1045	maður	nken	Hann var mikill maður og öflugur og vel stilltur og vann svo fyrir búi föður síns að eigi mundi þriggja verk manna annarra maður
1046	maður	nkfo	En sent hefi eg fyrrum menn til Þorleifs og hafa þeir engu á leið komið við hann því er eg menn
1047	maður	nkfn	Hann eggjaði þá sína menn til menn
1048	maður	nkfn	Snorri goði sótti þessa veislu með Þorkatli og höfðu þeir nær sex tigu manna og var það lið mjög valið því að flestir allir menn voru í menn
1049	maður	nken	Þá var sá maður á vist með Eiríki er Skeggi hét Skinna-Bjarnarson maður
1050	maður	nken	Og átti Guðbrandur þar þing við þá og segir að sá maður var kominn á Lóar í er Ólafur heitir og vill bjóða oss trú aðra en vér höfum áður og brjóta goð vor öll í sundur og segir svo að hann eigi miklu meira goð og máttkara og er það furða er jörð brestur eigi í sundur undir honum er hann þorir slíkt að mæla eða goð vor láta hann lengur maður
1051	maður	nkfn	Hann var þá í úthlaupi því er liðsafnaður var á Hálogalandi og menn ætluðu til liðs við Þórólf svo sem fyrr var menn
1052	maður	nkfn	Um kveldið tóku menn til drykkju á Hóli og fóru menn í rekkjur eftir menn
1053	maður	nkfn	þeirra er menn hafi menn
1054	maður	nkfn	Nú ríða menn til hestavígs og er þar komið fjölmenni menn
1055	maður	nkfn	z Að liðnu matmáli Klaufa ríða tólf menn að menn
1056	maður	nken	En Sigurður jarl herjaði víða um sumarið um Skotland og frýði engi maður Þorsteini framgöngu og maður
1057	maður	nkfn	En er þings var kvatt og sett þá leitar konungur ráðs við lið sitt og kveður Gregoríus Dagsson og Erling skakka mág sinn og aðra lenda menn og skipstjórnarmenn og segir allan umbúnað þeirra Hákonar menn
1058	maður	nkeþg	z Hún skildi þó raunar hvað hann mælti til hjálpar manningnum og þótti bæði skjótt og skörulegt hans úrræði og tók hún síðan búnaðinn af höfði sér og bjó hann með en settist í rúm hans að eigi gengju fleiri konur út en von manninum
1059	maður	nkfo	Eftir þessi tíðindi fór Þórir heim til bús síns og fóru þá menn í millum og varð griðum á komið um menn
1060	maður	nkfb	Hann gekk þegar heim til bæjarins og inn í stofu og sagði þar öllum mönnum að hann margir menn að hann hafði lengi blindur verið því að hann hafði þar áður verið og gengið um mönnum

1061	maður	nkeþg	kvaðst það ætla að hann landi mundi eigi dæma menn hans til dauða og kvaðst svo skyldu koma öðru sinni að skyldi ná manninum og Þórður skyldi aldrei verri för farið manninum
1062	maður	nkfn	Og er þeir sáu að menn hljópu innan eftir firðinum þóttust þeir vita hverjir þar mundu vera og hugðu að Eyrbyggjar mundu vilja sækja fund menn
1063	maður	nkeo	Og er þeir komu fyrir þenna mann þá mælti hann til þeirra á norrænu og spyr hvaðan af löndum þeir mann
1064	maður	nkfb	skipa þeim að vera með nokkurum góðum mönnum um mönnum
1065	maður	nkfn	Menn þeirra undrudust hvi þeir höfðu svo skjótt skapskipti tekið þar sem þeir voru ógladir er þeir fóru Menn
1066	maður	nkfn	Eftir þetta bjuggust menn brott að ríða og báðu vinir Páls að hann skyldi selja Sturlu menn
1067	maður	nkfo	Skulum vér fyrir því heldur hafa hinna höfðingja dæmi er oss eru kunnari og betra er eftir að líkja að berjast um ljósa daga og með fylking en stelast eigi um nætur á sofandi menn
1068	maður	nkfn	Og um morguninn er menn risu upp og fóru til kirkju er að messum kom sá Guðmundur að Þórlaus var eigi í menn
1069	maður	nkfb	Ólafur konungur gaf heimleyfi mörgum mönnum sínum þeim er bú áttu og börn fyrir að hyggja því að þeim mönnum þótti ósýnt hver friður gefinn væri varnaði þeirra manna er af landi brott færu með mönnum
1070	maður	nkfn	Fundust eigi fremri menn þar í nánd menn jafnaldrar
1071	maður	nkfn	Broddi leysti Þorstein í brott með góðum gjöfum og er þeir fóru norðan um Smjörvatnsheiði þá hrapaði maður þeirra fyrir brekku nokkura og hló Þorsteinn að og margir menn er manninn sakaði menn
1072	maður	nkfn	En er bóndi hafði sagt sín erindi stóð jarl þegar upp og allir menn menn
1073	maður	nkfn	Margir hans menn löttu hann þess en eigi að síður fór hann með mikla sveit manna og kom til þess bæjar er drotning réð menn
1074	maður	nkfb	Gera nú það ráð að þeir safna mönnum og þann dag er þeirra Finnboga var utan von komu saman að Hofi sex tigr mönnum
1075	maður	nkfn	Ásbjörn heyrði til að menn spurðu Þóri frá skiptum þeirra Ásbjarnar og svo það að Þórir sagði af langa sögu og þótti Ásbirni hann halla sýnt menn
1076	maður	nkfn	En um kveldið er menn komu heim til skála segir Egill svo að allir menn heyrdðu hversu ferð hans hafði ætluð menn
1077	maður	nkfn	Menn hans náðu Menn
1078	maður	nkfn	Gissur talaði þá fyrir liðinu og eggjaði menn til menn
1079	maður	nkfn	z En er menn voru komnir til Húnavatnsþings þá hjó Brandur menn
1080	maður	nkfo	Eftir þetta sendi Snorri menn til Vatnsfjarðar og bauð þeim bræðrum suður fyrir föstu og var það erindi að hann vildi treysta þá til liðs við sig um sumarið menn
1081	maður	nkfb	z Og er þeir höfðu barist lengi þá geta þeir gert Karl fráskila sínum mönnum og sækja sjö menn en hann hörfar undan þar til er hann kom til mönnum
1082	maður	nkeþ	En þó mun það einmælt að vitrum manni missýnist slíkt í meira lagi ef þú vilt alla hina herfilegstu menn með þér í sinni en þenna hinn dýrlega mann á móti þér er messudaginn á á morgun og göfgastur er nær allra guðs ástvina að vitni sjálfs manni
1083	maður	nkfn	Bjuggust menn þá til menn

1084	maður	nken	Það hið sama vor var bónorð í Svarfaðardal og það maður konu sá er Snorri hét og var Grímsson vestan úr Skagafirði frá maður
1085	maður	nkfn	Mjög lögðu menn til orðs Þorkatli Eyjólfssyni er hann rak eigi þessa menn
1086	maður	nkfn	Konungur sendi til skips og þegar hann vissi hverjir menn að landi voru komnir gekk hann sjálfur til menn
1087	maður	nkfn	En er Magnús konungur kom til Suðureyja með her sinn þá flýði Lögmaður undan herinum og var í eyjunum en að lyktum tóku menn Magnúss konungs hann með skipsögn sína þá er hann vildi flýja til menn
1088	maður	nkfn	Menn biðu Bōðvars Barkarsonar en hann kom eigi Menn
1089	maður	nken	Það er sagt að Össur er vitur maður og mjög hafður við mál maður
1090	maður	nken	Síðan lagði maður til Ólafs Klökkusonar og kom á hann maður
1091	maður	nkfn	Eftir það skipaði Sturla menn til að geyma hans en Svertingur var þar hjá menn
1092	maður	nkeo	að Vigdís frændkona hans hafði þenna mann sent honum til halds og trausts er þar var mann
1093	maður	nkeo	Þá sendu þeir Hrafn og Eyjólfur mann út til Hóla og fundust þeir biskup og Hrafn og Eyjólfur niðri í mann
1094	maður	nkfo	Eftir bardagann í Hestanesi fór Bolli heim með Ljóti á Völlu við alla sína menn en Ljótur bindur sár þeirra og greru þau skjótt því að gaumur var að menn
1095	maður	nkfn	En er konungur sótti upp á land þá buðu honum heim lendir menn og ríkir bændur og létu svo menn kostnaði
1096	maður	nken	Það viljum vér og segja hversu Helgi Ásbjarnarson er kominn af landnámsmönnum er göfgastur maður er í þessari sögu að vitra maður virðingu
1097	maður	nken	Þar kom til þeirra sá maður er Hrafn hét og var kallaður maður
1098	maður	nkfn	Hann sagði og svo að þá voru aðrir eigi meiri menn á Íslandi en bræður hans er Sæmund leið en kallaði þá mundu mjög eftir sínum orðum víkja þá er hann kæmi menn
1099	maður	nkfb	Sendi hann þá Árna Auðunarson til loftsins og bauð Þórði grið og öllum mönnum
1100	maður	nkeo	í Finnbogi sá hjá stólinum hvar stóð einn blámaður og þóttist hann eigi hafa séð mann mann
1101	maður	nken	Þar var þá með honum Ögmundur sneis og var hann þá á hinum átta tigi vetra og sögðu menn svo að hann þætti þar þá maður víglegastur í því maður
1102	maður	nkfb	Nú ætlar Illugi menn til að gæta líkanna og vita ef þeir yrðu svo veiddir ef þeir gerðu eftir mönnum sínum og voru sex tígir manna eftir og gerðu tjald og sátu of mönnum
1103	maður	nkfb	Þú munt mörgum mönnum til trúar koma og mönnum
1104	maður	nkfn	En þú ert mannfýla því meiri er þú liggur inni kyrr sem hundur á hvelpum þar sem húsbóndi þinn er lagður við velli og margir menn menn
1105	maður	nkfn	En er hvortveggi herinn sótti mjög til móts við annan þá gerðu lendir menn njósn úr hvorutveggja liði til frænda sinna og vina og fylgdi það orðsending hvorratveggju að menn skyldu gera frið milli menn
1106	maður	nkfo	Það var háttur Þorbjargar á vetrum að hún fór á veislur og buðu menn henni menn
1107	maður	nkfb	En Aðalsteinn konungur safnaði herliði að sér og gaf mála þeim mönnum öllum er það vildu hafa til fefangs sér bæði útlenskum og mönnum
1108	maður	nken	En það er og bæði að eg hefi lítt til ráða hlutast og vilt þú að eg ráði litlu ef sá maður skal hér eigi vist hafa er eg hefi hingað maður

1109	maður	nkfb	Í að nú sé frændsemi okkar og vingan sem þá er best hefir verið og tökum vér upp leika eða aðra gleði eftir því sem öðrum mönnum er mönnum
1110	maður	nkfn	En er þeir hafa litla hríð talað þá koma þar menn Ólafs menn
1111	maður	nkfn	Og einn dag býr hann ferð sína og ríður til Hjalla og voru menn að menn
1112	maður	nkeo	Það er Þórður vottaði að konungur hafði gefið honum orlof til Íslands og gera hann mestan mann
1113	maður	nkfn	Allir menn fagna honum vel og fréttu hann tíðinda en hann segir slík sem voru og orðið höfðu í menn ferð
1114	maður	nkfn	En hans skaplyndi er það að hann er maður þrautgóður ef menn þurfa hans og enn mætti svo verða ef þú gerir þitt mál menn
1115	maður	nkfo	Gekk þá Þórður aftur á skip sitt og svo gerðu nú margir menn menn
1116	maður	nkeo	Þá þóttist eg höggva mann þeirra einn sundur í mann
1117	maður	nkeþ	Ari hét son hans og var hann nær tvítugum manni
1118	maður	nkfn	En þeir menn sem vanhluta þóttust verða fyrir þeim fóstbræðrum fóru á fund Ver- mundar og báðu hann koma af sér þessum menn
1119	maður	nkfn	Þeir menn voru með konungi er vissu skipti þeirra Bjarnar og Þórðar er þeir voru með Eiríki jarli og sögðu það konungi og hafði Björn gefið allt með menn
1120	maður	nkfo	Í þeir hafa drepit tvo hina vöskustu vora menn og skulum vér þeirra svo hefna að þessa skal menn
1121	maður	nkfn	Tóku flestir menn undir það léttlega og þótti þá von að bardagi mundi undan dragast en menn mundu fara mega frjállega sér til nauðsynlegra menn um héraðið
1122	maður	nken	Hákon og Hildibrandur bróðir hans og Guðrún milli þeirra og töluðu lágt en Hrafn sat í bekk og reist spón því að hann var hagur maður
1123	maður	nkfn	Kolur bróðir hans fór með honum og nokkurir menn aðrir og voru þar um hríð og voru þeir mágur jafnan á menn
1124	maður	nkfn	Hann sendi menn suður til Borgar að segja Þorsteini Egilssyni þessi tíðindi og það með að hann vildi hafa styrk af honum til menn
1125	maður	nkfn	Komu þá að menn menn
1126	maður	nkfn	Þar var Flosi hálfan mánuð og menn hans og hvíldu menn
1127	maður	nkfb	Og jafnan sýndi Áskell það að hann var fám mönnum líkur sakar réttðæmis er hann hafði manna í millum og drengskapar við hvern mönnum
1128	maður	nkfn	Um morguninn gengu menn til menn eftir vanda
1129	maður	nkfn	Gengu menn þá til skrifrar og bjuggust menn
1130	maður	nken	Þá andaðist Oddi Þorgilsson og þótti það mikill mannskaði því að hann var vitur maður og manna snjallastur í maður
1131	maður	nkfn	Má það sjá að nær standa vinir Gunnars og mun sá verða málahluti vor bestur að góðir menn geri um ef Gunnar vill menn
1132	maður	nken	Í Mikill maður og ríkmanlegur og er vænna að farinn sé að maður
1133	maður	nkfn	Hefur hann nú upp bannsetning við Örækju og hans menn menn
1134	maður	nkfb	Sögðu menn Aðalsteins að tjöld þeirra væru öll full af mönnum svo að hvergi nær hefði þar rúm lið mönnum
1135	maður	nkfn	Menn Ólafs konungs voru út á Gaularási og héldu Menn
1136	maður	nkeþ	Er og önnur dóttir hans gift ríkum manni

1137	maður	nkfn	Þau misseri andaðist Ásgrímur ábóti og Þorvarður auðgi og þau misseri börðust menn að réttum í Flóa suður og þá var vígður Hrói biskup til menn
1138	maður	nkfn	ín Eigi er einsætt Lambi að skerast svo skjótt undan ferðinni því að hér eiga stórir menn í hlut og þeir er mikils eru verðir en þykjast lengi hafa setið yfir skörðum menn
1139	maður	nkfb	Nú hlaupa þeir til klæða sinna og vopnast og ganga síðan í dyr út og nú senda þeir eftir mönnum að veita þeim mönnum
1140	maður	nkfn	ín Það er eigi sami að menn séu ósáttir á kaupskipum í hafi því að þar fylgir mart til meins og sjaldan mun þeim skipum vel farast er menn eru ósáttir menn
1141	maður	nkfn	Virtu margir menn sem þeir héldu þá til menn
1142	maður	nkeo	Nú sendu þeir Ásgrímur mann til Þórhalls og létu segja honum í hvert óefni komið mann
1143	maður	nkfn	Fór þar sem jafnan ef menn missa skjótlega sinna höfðingja að flestum verður bilt eftir að sækja sínum óvinum og fór þar og svo og fóru þeir bræður heim til búa menn
1144	maður	nkfn	Þau Ólafur og börn hans voru lengi um veturinn í Borg og var Borghildur jafnan á tali við konung og mæltu menn allmisjafnt um vináttu menn
1145	maður	nkeo	Síðan sendi hann mann austur á Rangárvöllu til Marðar gigju að búast við mann
1146	maður	nkfn	Og eigi miklu síðar komu þeir sömu menn á Hítarnes til menn og segja þetta
1147	maður	nkfn	Síðan reið Illugi í brott en menn hljópu eftir honum allt til bæjar þess er á Kroppi menn
1148	maður	nkfn	Gekk þessi maður í bátinn en Bjarni upp í skipið og er það sögn manna að Bjarni létist þar í maðkahafinu og þeir menn sem í skipinu voru með menn
1149	maður	nkfo	Ætla bændur eigi svo hneppt til jólaveislu sér að eigi verði stór afhlaup og drukku menn það herra lengi menn
1150	maður	nken	Þorgils átti land nær skipalægi og lá þar á hafnartollur og heimti sá maður skiptollinn er á landinu bjó og galt Ásgrímur aldrei toll þeim er á landi maður bjó
1151	maður	nkfn	Ólafur konungur heimti til máls við sig þá menn er komið höfðu af menn
1152	maður	nkfn	Og er hann kom á land var hann alvotur og sneri ofan aftur til Þingness og sex menn með menn
1153	maður	nkfb	En þá náðist sannmæli af mörgum mönnum til Ólafs mönnum
1154	maður	nkfn	ín Veit eg að þið eruð mikils menn menn
1155	maður	nkfo	setti menn sína til menn í Dyflinni
1156	maður	nken	Þá spurði konungur Ingigerði hver sá maður er í hans ríki er hún vill kjósa til maður við sig
1157	maður	nkeo	í Skeggi kvað hann furðu óvitran mann er hann talaði mann
1158	maður	nkfn	hversu lengi þetta mun vera að eigi verði menn til að biðja okkar eða hvað ætlar þú að fyrir okkur muni menn
1159	maður	nken	Þeir Guðmundur riðu fyrir en Rindill var eftir og maður einn hjá honum og fóru til matar þegar hesturinn var maður
1160	maður	nkfn	En þeir er féið ráku fóru til matar í Búdardal en sendu sex menn til menn í Hvarfsdal
1161	maður	nkfb	Gissur og Ormur riðu til brúar og bað Gissur þann aldrei þrífast er eigi væri hjá öðrum mönnum
1162	maður	nkeo	ín Undarlegt þykir mér um þig svo vitran mann og fyrirleitinn er þú skalt rasað hafa í svo mikla óhamingju og hafa fengið konungs reiði þar er engi bar nauðsyn mann

1163	maður	nken	í Von má hver maður þess vita ef hann á við sér ríkara mann og sitji samhéraðs honum og hafi þó gert honum nokkura ósæmd að hann mun eigi mörgum skyrstum slíta og kann eg því ekki að sýta þig að mér þykir þú mikið til hafa maður
1164	maður	nkfb	Skipt var mönnum í sveitir til gerða en það vissi eg eigi hvað hverjir mönnum
1165	morgunn	nkeo	Og einn morgun um veturinn fyrir jól tók Geir á fótum morgun
1166	morgunn	nkeo	En er vora tók geta þeir að líta einn morgun snemma að fjöldi húðkeipa reri sunnan fyrir morgun
1167	morgunn	nkeog	í Morguninn eftir gekk Skegg-Broddi til búðar Eyjólfss og var engi blíða við hann af Morguninn
1168	morgunn	nkeog	Og um morguninn gengur Kolur út úr tjaldi og sér hvergi skipið og við það leggst hann niður og vill eigi segja Þorgílsi og þykir áður ærinn harmur morguninn
1169	morgunn	nkeo	Það bréf skaltu láta koma á morgun fyrir brjóst þér og vefta dúkinum að utan og um búk þér svo sem hann morgun
1170	morgunn	nkfo	Þorkell gætti heima andvirkis um morgna en Sigmundur fylgdi morgna
1171	morgunn	nkeog	En um morguninn er Áslákur vildi ganga til skips síns þá veitti Vígíleikur honum atgöngu og vildi hefna morguninn
1172	morgunn	nkeog	Um morguninn eftir lét Vésteinn bera að sér töskur er varningur hans var og hann hafði þeim Hallvarði fengið í hendur með að morguninn
1173	morgunn	nkeog	En um morguninn var séð fyrir hestum morguninn
1174	mál	nheþ	vestan úr Skagafirði úr sveit Gríms Snorrasonar og hann gekk með þessu máli
1175	mál	nhfo	sem áður var á kveðið og lagði við þrjú hundruð og lét færa honum og sendi þau orð með að Ögmundur skyldi eigi mótstöðumaður hans vera um þessi mál er nú höfðu mál
1176	mál	nheog	Björn vill það eigi og koma til þings og sættust þar á málið og hlaut Björn að gjalda þrjár merkur silfurs fyrir niðreising og málið
1177	mál	nhen	Það er allra mál mál
1178	mál	nheo	Mart ræddu þau um þetta mál og urðu á allar ræður sátt sín í mál
1179	mál	nheo	Vörðu þeir mál fyrir Odd með styrk þeirra mál úr Hrutafirði
1180	mál	nken-s	í Mál þykir mér að vitja manna Mál
1181	mál	nheþ	í Veik konungur þessu máli nokkuð til ýmissa manna að til þeirrar ferðar skyldu ráðast en þar komu þau svör í mót að allir menn töldust undan máli
1182	mál	nhfo	í að hún er sú kona er eg ætla mér að biðja og vildi eg að þessi mál kæmir þú fyrir mig við föður hennar og legðir á alendu að flytja því að eg skal þér fullkomna vináttu fyrir mál
1183	mál	nheng	Og er dæmt var málið þá nefndi Eyjólfur sér votta og kallaði ónýttan dóm þeirra og allt það er þeir höfðu að málið
1184	mál	nheo	En Andrés þóttist eigi mega deila um mál mál við Sturlu
1185	mál	nheo	kveðst vilja sættast við Órækju og með því einu efni að hann gerði einn um mál þeirra öll og til skildar utanferðir þeirra Órækju og Sturlu og skyldu þeir vera í valdi Kolbeins og Gissurar þar til er þeir færu mál
1186	mál	nhen	í Þetta mál skal fara óvélt af minni hendi því að á er ljóður mikill um ráð mál
1187	mál	nheþ	Fór Kolur þá til fundar við Björn og sótti hann að sínu máli
1188	mál	nheog	Og er á leið þingið spurði Brodd-Helgi hvar komið var um málið Þorleifs hins málið
1189	mál	nheo	Hann bað Þorgíls hér fulltings um þetta mál

1190	mál	nhen	í Yðvart mál horfir til mikilla vandræða af tilfellum mál
1191	mál	nhen	í Það er sannlegast að mál þetta komi í lögmanns dóm og hefir Þórður það að gert er hann átti er hann batt þann er stolið hafði ella var hann mál
1192	mál	nheo	Björn svarar fyrir þeim á alþingi og kvað Þórð nú með réttu ganga og satt mæla og kvaðst eigi vilja synja laga um þetta mál og kvaðst vilja bæta fé fyrir þetta mál
1193	mál	nheþ	Klerkurinn sótti biskup að sínu máli en Kolbeinn kallar eftir og vill eigi máli dóm
1194	mál	nheþ	í Þá var sendur skilríkur maður til Þórhalls og sagði sá honum vandlega frá hvar þá var komið máli
1195	mál	nhfþ	En þess vil eg biðja þig að þú veitir mér að þessum málum
1196	mál	nheþ	ríður til dyra og hittir menn að máli
1197	mál	nhen	Það mál var upp borið fyrir liðsmenn hvort þar skyldi ráða til mál eða eigi
1198	mál	nhfog	í Eg hefi athugað málin og sýnist mér sem eigi hæfi ágangur við þá sem goldið hafa of fjár og flýið land málin
1199	mál	nheog	En þar kom að Gissur tók undir sig málið og lýsti sök að Lögbergi og kvað svo að orði að í eg lýsi lögmætu frumhlaupi á hönd Gunnari Hámundarsyni um það er hann hljóp lögmætu frumhlaupi til Þorgeirs Otkelssonar og særði hann holundarsári því er að ben gerðist en Þorgeir fékk bana málið
1200	mál	nheo	í En með áeggjun þá bjó Þórarinn Þórisson mál til alþingis á hendur Glúmi um víg Sigmundar en Glúmur bjó mál til á hendur Þorkatli hinum háva um illmæli við þrælana og annað bjó hann á hönd Sigmundi og stefndi honum um stuld og kvaðst hann drepíð hafa á eign sinni og stefnir honum til óhelgi er hann féll á hans eign og gróf Sigmund mál
1201	mál	nheog	Gerði eg þá fyrir guðs sakir að gefa honum upp allt málið
1202	mál	nheþg	Svo lauk með þeim að Gunnar tók við málinu en fékk henni fé til bús síns sem hún þurfti og fór hún heim málinu
1203	mál	nheo	Viljum vér svo til lykta færa vort mál að leggja þetta fyrir vora hönd í þann dóm er vænst er að best megi haldast og sjatna mætti mál
1204	mál	nhfog	En þá er þeir Órækja og menn hans töluðust við um málin málin
1205	mál	nheog	Glúmur hefur málið á hendur Þorkatli og komu sakar í málið
1206	mál	nhfþ	í Þar muntu enn koma til Íslands og skipta málum við hann og mun þér það betur málum
1207	mál	nheo	í Nú ríður Glúmur heim til Þverár með sínum mönnum og ekki bjó hann þetta mál mál
1208	mál	nhen	En þeir lögðu það til að hann byggi mál til á hendur Þorvaldi og þeim mönnum er neytt höfðu af hvalnum til Dýrafjarðarþings og sæki þar að mál
1209	mál	nhen	í Síðan reið Snorri heim og segir þeim bræðrum hvert orðið hafði hans erindi og svo það að hann mundi við skiljast þeirra mál með öllu ef þeir vildu eigi játa mál
1210	mál	nheo	En þeim sýndist að vinna honum og þeim bræðrum trúnaðarelda að skiljast eigi við mál mál
1211	mál	nheo	Sigvaldi jarl lagðist þá ferð eigi undir höfuð og fer á fund Sveins Danakonungs og ber þetta mál fyrir hann og kemur jarl svo fortölum sínum að Sveinn konungur fær í hendur honum Þyri systur sína og fylgdu henni konur nokkurar og fósturfaðir hennar er nefndur er Össur mál
1212	mál	nheþ	segir að ámælisamt mun verða nema þeir fylgi máli mágs máli

1213	mál	nheog	Það varð til tíðinda að Hænsna-Þórir hvarf brott úr héraðinu við tólfta mann þegar hann spurði hverjir í málið voru komnir og fréttist alls eigi til málið
1214	mál	nheog	Í Fyrir löngu sá eg það en svo mikil þykir mér nauðsyn á um málið Odds að eg veit eigi hvort eg nenni að vera í mót málið
1215	mál	nheo	Þóroddur sótti Snorra goða að eftirmáli um víg Þórissona og lét Snorri búa mál til Þórsnessþings en synir Þorláks á Eyri veittu Breiðvíkingum að málum mál
1216	mál	nheo	Eg vil vita hverju þú vilt svara fyrir mál það er þú tókst upp hey mál
1217	mál	nheo	Því vill Þorsteinn það mál uppi hafa við þig að biðja til handa Þorkatli Geitissyni Jórunnar dóttur mál
1218	mál	nhfog	En Þorgeir biskupsson kvað það skyldu fyrir sættum standa ef eigi fylgdu þar málin Guðmundar og sekt Koll-Odds og bjargir og sýndi svo mikla ást og einurð við hann í þessu máli að engi kostur var sætta málin
1219	mál	nhfþ	segir henni þá af trúnaði frá ferð þeirra Bjarnar og spyr hvað hún hyggur hvernug Svíakonungur muni taka þeim málum að sætt væri ger milli þeirra málum
1220	mál	nhen	Fæð hefir verið á með þeim en vér hyggjum að lygi hafi verið og mál mál
1221	mál	nheo	Drottning ræddi þetta mál við konung og segir að Hörða-Knútur sonur þeirra vildi bæta öllu því sem konungur vildi ef hann hefði það gert er konungi þætti í móti mál
1222	mál	nheog	Voru þar margir frændur og vinir Gísls og ræddu um málið hverja meðferð hafa málið
1223	mál	nhen	Var það og allra manna mál að engi hefði slíkur maður komið af Íslandi sem mál
1224	mál	nheo	Nú ríður Guðmundur til þings og svo aðrir menn og hefir Guðmundur fram mál á hönd mál
1225	mál	nheog	Töluðu þeir nú um málið og var það ráðið að Indriði skal eiga Þorbjörgu og skal hann hafa með henni fjóra tigu hundraða og skyldi þegar vera brúðkaupið að málið
1226	mál	nheo	En þessi mál lukust svo að um haustið Máritúsmessu sættust þeir Sigurður við biskup og lögðu sitt mál allt á mál dóm
1227	mál	nhen	En Þórður kveðst svo oft mundi hætta verða í óvænt efni ef nokkuð skyldi að vinnast um mál mál
1228	mál	nhfng	Í Urðu þær nú málalyktir með ráði hinna vitrustu manna að málin voru öll lagið í málin
1229	mál	nhen	kvað lokið því héðan af að hann mundi hafa nokkura sorg eða angur í sínu hjarta og þykja eigi þann veg vel sem af reiddi mál mál
1230	mál	nhen	Í Snorri kvaðst það banna mundu að fara á hendur þeim mönnum er mest voru virðir í héraði í en náfrændur þeirra er nær munu ganga hefndunum og er allt mál að ættvíg þessi takist mál
1231	mál	nheo	Sigríður sendi orð jarlinum og lét segja hvar þá var komið um mál mál
1232	mál	nheþ	Ólvir hnúfa var þá nær staddur og bað konung vera eigi reiðan í eg mun fara á fund Kveld-Úlfs og mun hann vilja fara á fund yðvarn þegar er hann veit að yður þykir máli máli
1233	mál	nhfog	En er leið að þinglausnum þótti mönnum ófriðlegt ef svo búin færu mál til héraðs og áttu menn þá hlut að og varð þá sæst á málin og skyldi Klængur biskup gera og Böðvar Þórðarson og var þá þegar upp lokið og þótti Sturlu verða gerðir skakkar og málin
1234	mál	nhfog	Síðan varð komið á með þeim gríðum og lögðu þeir málin til málin

1235	mál	nhen	Hefi eg fyrir þá sök þetta mál fyrir engan mann borið fyrr en þig að eg veit að þú ert maður vitur og kannt góða forsjá til þess hvernug reisa skal frá upphafi þessa mál
1236	mál	nheþg	Þinn eða þeirra annarra er í eru málinu
1237	móðir	nven	Þorleif var móðir móðir
1238	móðir	nven	Móðir Leifs var Móðir
1239	móðir	nven	En er hún vitkaðist mælti Þorbjörg móðir móðir
1240	móðir	nven	móðir móðir
1241	móðir	nven	móðir Þorsteins móðir
1242	móðir	nven	Þá kom og til hirðarinnar Álfhildur móðir Magnúss móðir
1243	móðir	nven	móðir Ásbjarnar móðir
1244	móðir	nven	En móðurkyn mitt vænti eg að þér munuð séð hafa fleira en eg því að Melkorka heitir móðir mín og er mér sagt með sönnu að hún sé dóttir þín konungur og það hefir mig til rekið svo langrar ferðar og liggur mér nú mikið við hver svör þú veitir voru móðir
1245	móðir	nven	Móðir Ólafs trételegju hét Gauthildur en hennar móðir Ólöf dóttir Ólafs hins skyggna móðir af Næríki
1246	móðir	nven	En nú hefir Ólafur konungur fengið Ástríðar en þó að hún sé konungsbarn þá er ambátt móðir móðir og þó vindversk
1247	móðir	nven	Gissur hvíti sonur Teits Ketilbjarnarsonar en móðir hans var Ólöf dóttir Böðvars hersis móðir
1248	móðir	nven	Hún var systir Þorbjarnar en móðir móðir
1249	móðir	nven	móðir þeirra Þórðar og móðir
1250	móðir	nven	Hann kom út nokkuru síðar en móðir hans og var með henni hinn fyrsta móðir
1251	móðir	nven	Gunnhildur móðir þeirra hafði mjög landráð með móðir
1252	móðir	nven	móðir móðir
1253	móðir	nven	Móðir hans hét Hródný og var Móðir
1254	móðir	nven	Móðir Hámundar hét Móðir
1255	móðir	nveo	En er þeir fundu Gunnhildi móður sína sögðu þeir alla atburði um þessi tíðindi er þá höfðu gerst í för móður
1256	móðir	nveo	En því var hann kenndur við móður sína að hún lifði lengur en faðir móður
1257	móðir	nven	Móðir hans sagði að hann var dauður og hefði orðið Móðir
1258	móðir	nveo	Og nú bað Hávarður móður sína gefa karli mat en hann bjóst heiman og fór á fund Skútu vinar síns og sagði honum um ferðir Glúms það sem hann vissi móður
1259	móðir	nven	móðir Þorkels móðir í Krossavík
1260	móðir	nven	móðir móðir
1261	móðir	nven	að aldri og nam fyrir utan Þjórsá milli Rauðár og Þjórsár og upp til Skúflækjar og Breiðamýri hina eystri upp til Súluholts og bjó í Gaulverjabæ og Oddný móðir móðir
1262	móðir	nveþ	Synir Vésteins fara til Gests frænda síns og skora á hann að hann komi þeim utan með ráðum sínum og Gunnhildi móður þeirra og Auði er Gísli hafði átta og Guðríði Ingjaldsdóttur og Geirmundi bróður móður
1263	móðir	nven	Var móðir mín vel mönnuð en föður átti eg heldur móðir
1264	móðir	nven	Leiddu þeir hana í brott en móðir hans bað konurnar vera eigi svo djarfar að þær gerðu vart við inn í móðir
1265	móðir	nven	Móðir hans hét Þórunn og var Móðir
1266	móðir	nven	Dóttir Eyjólfss hins halta var Þórey móðir móðir

1267	móðir	nven	móðir móðir
1268	móðir	nven	Móðir hennar var Róðbjartur Móðir
1269	móðir	nven	Móðir hans var Móðir
1270	móðir	nven	Móðir Böðvars var Valgerður dóttir Markúss Móðir
1271	nótt	nveo	Þessi minning var nálega hverja nótt frá páskum til nótt
1272	nótt	nveog	Oddur lá í almannastofu um nóttina og margt manna svo að stofan var nóttina
1273	nótt	nveog	Hann sendi þegar um nóttina Magnús Kollsson til Sauðafells að segja Sturlu um ferðir þeirra bræðra sem hann hafði nóttina
1274	nótt	nvfo	Veðrið hélst þrjár nætur og er upp létti þóttust menn engan stað sjá nætur
1275	nótt	nveo	Í Eg ók í nótt eftir viði og fann eg sex menn á leið og voru það húskarlar Ármóds og var það miklu fyrir nótt
1276	nótt	nveog	Í þann veg var næturbjörg þeirra að sumir komust úr brókum og hengu þær um nóttina á þili frernar og lögðust þá til nóttina
1277	nótt	nvfo	Nú hvíl þig hér fyrst þrjár nætur og vita þá hversu Frey þóknist til nætur
1278	nótt	nveog	Og um nóttina trúði hann sér eigi til vöku fyrr en hann lét glóð undir fætur nóttina
1279	nótt	nvfn	Þeir voru fáar nætur á Flugumýri áður Kolbeinn reið með þá norður til nætur
1280	nótt	nven	Þá nótt áður hafði fallið lítil snæfölvá svo að sporrákt nótt
1281	nótt	nveþ	En á næstu nótt eftir þenna fund skiptist svo skjótt um með guðlegri forsjá að um morguninn eftir var á brottu allur grimmleikur frostsins en kominn í staðinn hlær sunnanvindur og hinn besti nótt
1282	nótt	nvfn	En við þessi orð Órækju varð Sighvatur ekki búinn til handsalanna og voru þeir þar tvær nætur
1283	nótt	nveo	Í Hér er ey í milli og er eg vanur að vera þar um nótt þá er eg fer norðan en þá kem eg heim annan morgun til dagverðardrykkju nótt
1284	nótt	nveo	Hann kom um nótt á bæ Þorvalds og segir mönnum sínum að þar muni gott fang í hendur bera er auðigur maður bjó fyrir í og skulum vér bera eld að nótt
1285	nótt	nvfþ	Var þá ákveðin brúlaupsstefna að Stað með jarli er Sturla skyldi gifta dóttur sína Ingibjörgu Þórði syni Þorvarðs úr Saurbæ tveim nóttum fyrir nóttum
1286	nótt	nveog	En þar kom um síðir að þeir söfnuðu að sér mönnum og riðu tuttugu saman vestur til Dala og komu á Höskuldsstaði og tók Höskuldur vel við þeim og voru þeir þar um nóttina
1287	nótt	nvfn	Og er liðnar voru þrjár nætur kom Ingimundur til nætur
1288	nótt	nvfn	Þá voru þrjár nætur til þess er brúðlaupið mundi nætur
1289	nótt	nven	Það var eina nótt þá er Magnús konungur lá í hvílu sinni að hann dreymdi og þóttist staddur þar sem var faðir nótt
1290	orð	nhfþ	Njálssynir fréttu Ketil en hann kveðst fátt mundu frá herma orðum þeirra í en það fannst á að Þráni þótti eg mikils virða mágsemd við orðum
1291	orð	nhfn	Í orð meyjarinnar og telja að hún er furðu djörf og óvitur og segja það maklegt að konungur sendi lið mikið eftir henni við orð
1292	orð	nheo	Sendimenn biðja enn fresta um þrjá daga og þess með að Ólafur konungur sendi þá menn sína að heyra orð Aðalsteins konungs hvort hann vill eða eigi þenna orð
1293	orð	nhfo	En Hrafnssynir og Jónssynir riðu ofan í fjöruna og skorti þar eigi stór orð og eggjan er hvorir mæltu til orð

1294	orð	nheo	En fyrir því að Þórarinn var skyldur mjög Klaufa þá sendi hann honum orð og fer Klaufi þegar inn þangað og fundu þeir Hrana á akri Þórarins með féð sitt og sat hann á hesti sínum með orð
1295	orð	nhfb	Í að fara með bónorði til hans að hann láti af komum hingað og leggja þökk og aufúsu á og láta allvesallega en hafast ekki að þótt eigi sé látið að orðum orðum
1296	orð	nhfb	Í Það ætla eg að Guðmundur hyggi að reka þess fjandskapar við þig er honum er sagt frá orðum orðum
1297	orð	nhfn	Í veit eg að þau orð eru komin upp á Arneiðarstaði til eyrna Droplaugar og sonum orð
1298	orð	nhfb	Í Koma mun eg orðum þeim er Sörli lagði fyrir mig sem er að biðja Þórdísar dóttur orðum
1299	orð	nhfn	Er hitt bæn mín og vilji að þér konungur farið að heimboði til mín og heyrið þá orð þeirra manna er þú orð
1300	orð	nheo	Gissur reið vestur með flokkinn til móts við Kolbein og sendu þeir orð Böðvari til Staðar að hann færi á fund orð
1301	orð	nhfo	Þætti mér það ráð fyrir liggja faðir að þú sendir menn til Noregs að bjóða sættir fyrir Björn og mun Þórir mikils virða orð orð
1302	orð	nheo	Reið Snorri goði þaðan suður yfir heiði og gerði það orð á að hann mundi ríða til orð í Hraunhafnarós
1303	orð	nheo	Í Það er nú sýnt Arnór að sá hinn sami guð er þú kvaddir að þínu máli hefir sinn helgan anda sent í þitt brjóst til að byrja svo blessaðan manndóm sem þú hefir mönnum nú tjáð í tölu þinni og það hygg eg ef Ólafur konungur hefði þig heyrt slík orð segja að hann mundi gera guði þakkir og þér fyrir svo fagran framburð og því trúir eg að þá er hann spyr þvílíka hluti að hann verði forkunnar feginn og víst er oss það mikill skaði að vér skulum hann eigi mega sjá eða heyra hans orð sem mér þykir ugganda að hvorki orð
1304	orð	nhfo	Í Hitt hugði eg að engi skyldi brjóta mín boð en fyrir þín orð Finnur þá má eg ganga á fund Egils og víst vildi eg þess guð biðja að hann léði honum líf til þess að eg mætti hefna honum og fá fullt víti fyrir það að hann orð
1305	orð	nhfo	Í Síðan kemur Skeggi fyrir konung og segir honum þessi orð orð
1306	orð	nhfo	Í Til mun eg leggja orð mín ef þér mætti lið að verða en annars staðar skaltu til leita um vistaferli þín en hjá orð
1307	orð	nheo	Þá er þeir húskarlar og Kolskeggur höfðu verið þrjár nætur í Eyjum þá hefir Þorgeir Starkaðarson njósn af þessu og gerir orð nafna sínum að hann skyldi koma til móts við hann á orð
1308	orð	nhfo	En við þessi orð Órækju varð Sighvatur ekki búinn til handsalanna og voru þeir þar tvær orð
1309	orð	nheo	gera nú skyndilega orð til orð
1310	orð	nheo	Ólafi þótti illa orðið hafa og þótti Hallfreður ótrúlegur að halda sættir og sendi orð Óttari að honum leist orð líklegt
1311	orð	nheo	Sörli kvaðst mundu það gera eftir hugbókka sínum en hirða ekki um orð orð
1312	ráð	nhen	Í Hér er Halldór kominn og búinn til hafs og kominn á byr og er nú ráð að gjalda ráð
1313	ráð	nheo	Tveir menn af liði Harðar sneru í móts við griðunginn og brugðu á sitt ráð

1314	ráð	nhfn	Grímkell fer og biður konunnar og flytur vel og með hans framkvæmd þá takast þessi ráð með þeim Grími og ráð
1315	ráð	nhen	Nú töluðu þeir um höfðingjarnir að ráð væri að fara eftir Helgu og drepa sonu þeirra ráð
1316	ráð	nheo	Í Eigi sé eg hér ráð til þau er góð séu en eg mun ekki þig um þetta ávíta fyrir því að mæla verður nokkur ráð
1317	ráð	nheþ	Hann fór á fund Sveins tjúguskeggs Danakonungs og bað til handa sér Gyðu dóttur hans og var það að ráði ráði
1318	ráð	nheo	Í Mun nú eigi ráð að þú takir til ráð
1319	ráð	nhfþ	Í Gunnar taldi á hann langa hríð en Sigmundur svaraði honum vel og kvaðst meir hans ráðum skyldu fram fara þaðan af en þar til hafði ráðum
1320	ráð	nheþ	Öll með ráði ráði
1321	ráð	nheo	Í Það sýnist mér ráð að þú leggist niður til svefns en rís upp ofanverða nátt og stíg þá á bak hesti þínum og rið vestur til ráð
1322	ráð	nheþ	Um veturinn eftir jólfór Loftur vestur á Mýrar að ráði Sighvats Sturlusonar og Eyjólfss mágs ráði
1323	ráð	nheþ	Gísl fór til bæjarins og gerði það bragð á með ráði Hákonar húsbónda síns að hann lét steypa heitu vaxi á andlit sér og lét þar harðna ráði
1324	ráð	nhen	Í Er nokkur sá maður í mínu liði er ráð kunni til þess að leggja að vér komumst á burt svo að bændur eigi öngan kost á oss því að eg veit að þeir munu þegar að oss leggja er lýsir ef vér bíðum ráð
1325	ráð	nhen	Í ef nokkurir ráða til að rjúfa safnaðinn að þá muni brátt þynnast fylkingar þeirra því að svo er bóndum gefið að það ráð er þá er ráð
1326	ráð	nhfo	Buðu þeir bræður þeim mönnum grið sem eftir voru en með því þeir höfðu eigi önnur ráð þá gengu þeir allir Gunnari á hendur og Helga og sóru þeim ráð
1327	ráð	nhfþ	En mínum ráðum vil eg láta fram fara hvert tilstilli hafa skal en eg vil eigi hlaupa eftir ákafa Bjarnar eða annars manns um svo mikil ráðum
1328	ráð	nhen	Í Ekki ætla eg þenna vel til sektar fallinn eða mun eigi hitt heldur ráð að við gerum hann feginn og látum hann kjósa menn til gerðar ráð
1329	ráð	nheþ	Þessa iðn hefir hann nú fyrir stafni nokkura hríð og svo kemur hans ráði að hann á einn knörrinn og mestan hluta ráði
1330	ráð	nheþ	Eftir þetta tóku menn að byggja í landnámi Helga að ráði ráði
1331	ráð	nhfo	Björgólfur var þá gamall og önduð kona hans og hafði hann selt í hendur öll ráð syni sínum og leitað honum ráð
1332	ráð	nheo	Kerling hafði ráð fyrir liði þeirra og hún hafði huliðshjálmm yfir skipinu meðan þau reru yfir fjörðinn til ráð
1333	ráð	nheþ	skyldu þeir þá stafa fyrir þeim slíkt er þeir vildu með ráði ráði
1334	ráð	nheo	fyrst austur í Svíaveldi og gera þá ráð sitt hvert hann ætlar eða sneri þaðan af en bað svo vini sína til ætla að hann mundi enn ætla til landsins að leita og aftur til ríkis síns ef guð léði honum ráð
1335	ráð	nken-s	Í Ráð sjálfur höfði þínu en gakk inn til borðs í rúm Ráð
1336	ráð	nheþ	Í Hann nam land að ráði Flosa fyrir ofan Víkingalæk og út til ráði við Svínhaga
1337	ráð	nhen	Það var þeirra ráð bræðra að þeir komu báðir til Staðar um leið er Kálfur reið norður yfir ráð

1338	råd	nhfþ	Og eftir leitar hann við Þorberg ef þetta væri nokkuð af hans ráðum en hann kvað það fjarri fara og kvað Auðgísl hafa stolið frá sér gripunum og barið á honum á svo gert ráðum
1339	råd	nheþ	Og hvort sem um þetta var talað lengur eða skemur þá var það að ráði gert að drottning var gift Hjörvarði jarli með ráði konungs sonar ráði
1340	råd	nhfþ	Voru nú sett fullkomin grið milli þeirra Sæmundar og Ög mundar og veittar fullar tryggðir af góðvilja og ráðum Brands ábóta og Steinunnar húsfreyju og Álfheiðar móður Sæmundar og margra annarra góðra ráðum tillögu
1341	råd	nheo	Sýnist mér það råd að Þorgeir sofi fram hjá oss í skála en Butraldi og hans förunautar sofi hér í råd
1342	råd	nheþ	En það er og bæði að eg hefi lítt til ráða hlutast og vilt þú að eg ráði litlu ef sá maður skal hér eigi vist hafa er eg hefi hingað ráði
1343	råd	nheþ	Nú vil eg að þú bregðir þessu ráði og svo föður þíns og Kraka mágs þíns og ráðist allir til utanferðar með allt það er þér eigið því að eg ætla Helga frænda mínum og fóstara gerast mjög þungt til ráði
1344	sinn	fevfo	Vildi hann að Þorgils kæmi til móts við hann og töluðu um ráðagerðir sínar
1345	sinn	fekeþ	Bersi fór byggðum á Laugaból í Laugadal því að Vermundur vildi eigi svo nær bæ sínum láta vera hráskinn þeirra Þorgeirs og sínum
1346	sinn	fekfo	Nú kom Grís til seljanna með sína menn og voru þeir Hallfreður þá í sína
1347	sinn	fekfo	Þórir ríður nú heiman með félaga sína og kemur til Eyvindarár og drepur þar á dyr og bað Gróu til hurðar sína
1348	sinn	feveo	En þó gekk hann að Sturlu við umtölur manna og bað hann hafa þökk fyrir stilling sína er hann hafði þar gert á því sína
1349	sinn	nheo	Og eitt sinn er frá því sagt að búsmali hans hafði þar komið niður um nótt sinn
1350	sinn	fehþ	Menn Þórðar fóru jafnan vestur í sveitir um veturinn að erindum sínum og hann sendi orð vinum sínum þeim er hann vildi að norður sínum
1351	sinn	fehfo	En er hann frá til öndvegissúlna sinna í Leiruvogi fyrir neðan heiði þá seldi hann lönd sín Úlfjóti lögmanni er þar kom út í sín
1352	sinn	feveo	Börkur býr nú ferð sína suður og ætlar nú að skipa til bús síns þar og fá þar til þess er þurfti að hafa en ætlaði þá að gera aðra ferð eftir fé sínu og sína
1353	sinn	feveo	Einn helgan dag fór Símon til fundar við frillu sína og sat á tali við hana en Jón gekk að honum og hjó hann sína
1354	sinn	feheþ	En er sendimaðurinn kom til Helgafells sat Snorri goði í öndugi sínu og var þar engi breytni á sínu
1355	sinn	feheþ	til Íslands og komu skipi sínu á Borðeyri í sínu
1356	sinn	feveþ	í Oddur sækir nú eftir en Óspakur fer undan og þar kemur að hann víkur til ráða Odds en Oddur heitir honum sinni ásjá og sinni
1357	sinn	feveþ	Hann hafði mjög í hirð sinni alls konar sinni
1358	sinn	fekfo	Um veturinn eftir jól fóru menn þeirra Sighvats og Sturlu vestur til Víðidals og var erindi að bændur skyldu járna hesta sína og vera búnir þann tíma er þeir væru upp sína
1359	sinn	feheo	Þeir ætluðu að búa skip sitt og lá leið þeirra um Fagrabrekku og voru þeir Hrómundur úti sitt
1360	sinn	fevfo	Hann venur komur sínar til Guðrúnar systur þeirra Starkaðar og sínar

1361	sinn	feveo	Hann varð léttbrýnn við féið og fékk til húskarla sína þá að flytja þá um nóttina í sína
1362	sinn	feveþ	Ketill kvað vera mega ef Símon fylgdi atgervi sinni ní að hann mun muna dráp Össurar frænda sinni
1363	sinn	feheo	ní Eg hefi athugað málin og sýnist mér sem eigi hæfi ágangur við þá sem goldið hafa of fjár og flýið land sitt
1364	sinn	fekfo	Ábóti hét að leggja til sammings með þeim en bað Ögmund eigi halda vini sína til rangra hluta með ofkappi því að þess er von að Sæmundur vilji það eigi sína
1365	sinn	feheo	Þá sigldu þeir norður til Beruvíkur og settu upp skip sitt og fóru upp í Hvítborg í Skotlandi og voru með Melkólfi jarli þau sitt
1366	sinn	fekeo	Þá var blásið konungslúðri og stefnt saman öllum lendum mönnum og hirðmönnum en Sigurður og hans menn sáu þann sinn kost hinn fegursta að verða í sinn
1367	sinn	fevfo	Geirmundur skipar jarðir sínar á laun og ætlar út til Íslands um sumarið á skipi sínar
1368	sinn	feveþ	að svo sé nú að sinni og nýtur sinni að því
1369	sinn	nheo	Svo bjuggust þeir til göngu í hvert sinn
1370	sinn	feveo	Þenna vetur eftir jól bjóst Þorkell heiman norður til Hrutafjarðar að flytja norðan við sína
1371	sinn	fekeo	Þetta hið sama sumar er þeir feðgar færðu bústað sinn reið Þorbjörn til þings og hóf bónorð sitt og bað systur Gests sinn
1372	sinn	feheo	ní Það er ort um það er hann bar út ösku með öðrum systkinum sínum og þótti þá til einkis annars fær fyrir vitsmuna sakir og varð þó um að sjá að ei væri eldur í því að hann þurfti allt vit sitt í þann sitt
1373	sinn	feheo	En um vorið eftir bjó hann skip sitt til sitt
1374	sinn	feveo	Tekur sína exi hvor þeirra í hönd sér og fara til sína við Snorra
1375	sinn	feveþ	ní Svo mun mönnum nú sýnast að eg hafi vald og ríki til þess að neyða þig til trúar ef eg vil en það vil eg þó eigi gera fyrir því að það verður þægt mest í guðs augliti að mönnum sé eigi nauðgað til að gerast guðs þjónar og vill guð eigi nauðga þjónustu en verður feginn þeim hverjum er til hans vilja snúast að sjálfræði sínu
1376	sinn	feveo	Sem hann er á stað kominn gerði hann leið sína til Vatnsenda og er hann kom þar hitti hann Örn á hlaði úti og heilsar honum eigi öðruvíis en svo að hann höggur til sína
1377	sinn	fekeo	En litlu eftir þetta lét Guðmundur taka hest sinn og reið ofan til sinn
1378	sinn	fekeþ	Hann leitaði gríða föður sínum og sættar af konungi og bauð að setjast í gísling af hendi sínum
1379	sinn	fekeþ	segir og einkum Þórði bróður sínum að konungur hefir leyft honum að fara til sínum
1380	sinn	fekeo	hold og blóð Jesú kristis í sinn sinn
1381	sinn	feveþ	Og litlu síðar sendi Glúmur mann til Mývatns og bauð hann Þórlaugu dóttur sinni til boðs og bað hana hafa gripi sína með sér og svo nokkuð sinni
1382	sinn	nheo	Eftir það heldur hann til Íslands og kemur skipi sínu í Svarfaðardalsárós og færir varnað sinn til sinn
1383	sinn	fekeþ	Er það til marks að hann hefir í pungi sínum líkneski Þórs af tönn gert og ert þú konungur of mjög dulinn að honum og færð hann eigi sínum
1384	sinn	fekeo	Þá gaf hann sonum sínum konunganöfn og setti það í lögum að hans ættmanna skyldi hver konungdóm taka eftir sinn föður en jarldóm sá er kvensifur væri af hans ætt sinn

1385	sinn	feheþ	Brátt varð Höskuldur vinsæll í búi sínu því að margar stoðar runnu sínu
1386	sinn	fekfþ	Vestfold og Agðir til Líðandisness og konungsnafn og lét hann þar hafa ríki með öllu slíku sem að fornu höfðu haft frændur hans og Haraldur hinn hárfagri gaf sonum sínum
1387	sinn	feveþ	Hann bað þeirrar konu er Þuríður hét systur Sumarliða og var hann fyrir svörum með systur sinni og sinni
1388	sinn	fehfo	Eysteinn konungur var inn í Ósló og lét draga skip sín meir en tvær vikur sjávar að ísi því að íslög voru mikil inn í sín
1389	sinn	fevfþ	Þ Svo kom Þórólfur fyrirtölum sínum að Skalla-Grímur skipaðist við og fékk menn til sínum um sumarið
1390	sinn	feveþ	Ólafur konungur braut landsfólk til kristni og rétttra síða en refsaði grimmlega og jafndæmi og reistu her í móti honum og felldu hann á eigu sinni sinni
1391	sinn	fehþ	munu þora að sitja að búum sínum í Fljótshlíð ef þeir eru utan sætta því að það verður sínum bani
1392	sinn	nheo	Og hvert sinn er Þóroddur kom á stöðul gekk Glæsir að honum og daunsnaði um hann og sleikti um klæði hans en Þóroddur klappaði um sinn
1393	sinn	feheþ	Þ Síðan keypti Þórólfur mjöl og malt og það annað er hann þurfti til framflutningar liði sínu
1394	sinn	feheþ	Eg vil bjóða fé fyrir mann þenna til þess að hann haldi lífi sínu og limum en þér konungur skapið og skerið um allt sínu
1395	sinn	fekfþ	Þar sáu þeir átján hross hjá selinu og ræddu um að þar mundu vera komnir þjófarnir og kváðu þá ráðlegast að leita eftir förunautum sínum
1396	sinn	feheo	Konungur lét gera honum bréf til vina sinna í Danmörk og setti fyrir sitt sitt
1397	sinn	feheþ	Eyvindur fór til Íslands og kom skipi sínu í Húsavík á Tjörnesi og nam Reykjadal upp frá Vestmannsvatni og bjó að Helgastöðum og þar var hann sínu
1398	sinn	fekfo	En er hann kom heim þá fannst honum það brátt í að Sigríður kona hans var heldur skapstór og taldi upp harma sína
1399	sinn	fekeo	En er við urðu varir Knúts konungs menn þá drógu þeir her saman og urðu brátt fjölmennir svo að synir Aðalráðs konungs höfðu ekki liðsafla við og sáu þann sinn kost helst að halda í brott og aftur vestur til sinn
1400	sinn	feveo	Þá færði Ásólfrur byggð sína til Miðskála og var sína
1401	sinn	feheþ	En er á leið haustið hélt hann liði sínu til Noregs og dvaldist í Elfinni nokkura sínu
1402	sinn	fekeþ	spurðust tíðinda og ræddu um hvorir betur mundu veitt hafa um jólin og fylgdi hvor sínum sínum
1403	sinn	fekfo	Föstudag hinn langa sendi Guðrún menn sína að forvitnast um ferðir þeirra sína
1404	sinn	fekeo	Hún mundi Snorra föður sinn en hann var þá nær hálfertugur er kristni kom á Ísland en andaðist einum vetri eftir fall Ólafs konungs hins sinn
1405	sinn	feveþ	taka nú hesta sína og fara nú á bak og sjá eigi færi sitt á Vémundi að sinni og þótti Steingrími það ráðlegt að þeir sneru heimleiðis en þeir Gnúpur og Steinn svöruðu að aldrei vildu þeir við þetta heim snúa og þóttust vita hæðileg orð Vémundar við þá ef þeir snúa aftur við þetta og kváðu nú vænna að snúa til Mývatns að drepa Herjólf síðan þeir náðu eigi sinni
1406	sinn	feveo	En er Tumi hafði þar skamma stund verið þá hófu þeir ferð sína suður til Dala og voru tólf sína

1407	sinn	feheo	En Galti tók það ráð sem Vémundur lagði til með honum og var nú kominn á leið með lausafé sitt og ætlaði að flytja til sitt
1408	sinn	fekeþ	að þér dæmið rétta dóma því að til hvers dóms og þings kemur almáttigur guð með sínum helgum mönnum og vitjar góðra manna og góðra sínum
1409	sinn	nheo	Svo er sagt eitthvert sinn að Þórður frétti að Hrafn var riðinn út í Einarshöfn til skips og var einn í reið og ætlaði heim um sinn
1410	sinn	feveo	Hann ætlaði þá ferð sína til umbótar og sína
1411	sinn	fekeþ	En er hann spurði að mikill hluti liðs var frá þeim farinn þá hélt hann sínum her aftur til Sjálands og lagðist í Eyrarsund með allan sínum
1412	sinn	fekeo	Þeir gáfu Þorleifi sinn hlut skips og skildu þeir góðir vinir sinn
1413	sinn	fehfo	En er hann hafði þar á huginn þá minntist hann þess að hina fyrstu tíu vetur konungdóms hans voru honum allir hlutir hagfelldir og farsællegir en síðan voru honum öll ráð sín þungrærð og torsótt en gagnstaðlegar allar sín
1414	sinn	fekeo	Í Akra-Þórir hitti nú nafna sinn og spurði hvort þar mundi staðar nema er nú var komið að hann mundi eigi á líta með sinn
1415	sinn	fekeo	Austur þangað flýði og fjöldi manna úr Þrándheimi fyrir þeim ófriði því að Eysteinn konungur skattgildi Þrændi og setti þar til konungs hund sinn er Saur sinn
1416	sinn	fekeo	Bar Lágálfur hann til bæjar og fór síðan veg sinn og er hann gekk fram eftir Blönduhlíð kom hann á Frostustaði og sunnan undir húsin og að vindglugginum og sá inn í sinn
1417	sinn	feheo	Í Vera má að þú hugsir slíkt en nakkvað ætla eg að vér mundum nú nauðga þér meir til sagna ef Þorkell væri eigi hér með sitt fjölmenni því að svo segir mér hugur að þú vitir nakkvað til hvar Þormóður sitt
1418	sinn	feheo	Þjó þá Ögmundur skip sitt og fór út til Íslands um sumarið og hafði aflað mikils fjár í ferð sitt
1419	sinn	fekeo	Hún veik á við Ömund að hún vildi kvæna Ólaf frænda sinn og vildi að hann bæði Álfðísar hinnar sinn
1420	sinn	feheo	Þau fóru öll til Íslands og brutu skip sitt við Tjörnes og voru að Auðólfstöðum hinn fyrsta sitt
1421	sinn	feheo	Býr Þorgeir skip sitt og heldur því til sitt
1422	sinn	feheo	Þeir Sighvatur gáfu honum upp bú sitt og ríki og fór þeim það betur en getið var til sitt
1423	sinn	fekeo	Þorgils lét safna liði um Blönduhlíð en hann reið við tíunda mann út til Hofs að hitta Brodda mág sinn
1424	sinn	fekeþ	Ásmundur hét sonur hans og var hann um alla hluti líkur föður sínum eða nökkvi sínum
1425	sinn	fehfo	Björg og synir hennar fóru á fund Þorgils og biðja hann líta á sín sín
1426	sinn	feveo	Hann Auðun lagði mestan hluta fjár þess er var fyrir móður sína áður hann stigi á skip og var kveðið á þriggja sína björg
1427	sinn	fekfo	Óspakur eggjaði sína menn til varnar og barðist sjálfur sína
1428	sinn	fekfo	En er sendimenn konungs komu til Kveld-Úlfs og sögðu honum sín erindi og það að konungur vill að Kveld-Úlfur komi til hans með alla húskarla sína
1429	sinn	fekeo	Þeir segja honum allt tal þeirra mæðgina og það með að þeir mega eigi bera lengur harm sinn og frýju móður sinn

1430	sinn	fekfþ	Það bar við um dag einn að Ögmundi bar fyrir augu menn þá er gengu í kyrtlum þeim er gervir voru af klæði Ingimundar prests og sagði hann frá vinum sínum Bárði sálu og Péttri glyfsu og Indriða og mælti við sínum
1431	sinn	feveþ	En er hann grunaði að þeir héldu fleirum klæðum hans þá greip hann sinni hendi hvorn þeirra og steiptist utanborðs með alla þá en skútan renndi fram á langt og varð þeim seint að víkja og löng dvöl áður en þeir fengju sína menn sinni
1432	sinn	nheo	Og eitthvert sinn kom hann við Danmörk og fór til Hleiðrar þangað sem haugur Hrólfs konungs kraka var og braut hauginn og tók á braut sverðið Hrólfs sinn
1433	sinn	feveo	Síðan fór hann aftur til Miklagarðs með her þenna og dvaldist þar litla hríð áður hann byrjaði ferð sína út í sína
1434	sinn	feheo	Og er menn voru sofnaðir um nóttina þá vakir Þorgils og íhugar sitt mál og vildi eigi oftár úr leikinum ger sitt
1435	sinn	fekeo	Fer Úlfar þá til Arnkels og segir honum skaða sinn og bað hann sinn
1436	sinn	feheþ	Fannst Þórði það í svörum Ásbjarnar að hann tók á öllu hræddur en kallaði það þó næst sínu skapi að þjóna sínu
1437	sinn	fekfo	Þórir bað sína menn hlifa sér og gæta síns sem sína
1438	sinn	feken	Sigurður sendi snemma um vorið Arnór Tumason stjúpson sinn á fund þeirra Sighvats og Kolbeins Tumasonar og bað þá koma til sín með allan afla þann er þeir fengju því að hann þóttist vita um sinn
1439	sinn	feheo	Í Sámur kvaðst ekki nenna starfa þeim að flytja allt sitt úr Austfjörðum og þótti sér eigi veitt í ef eigi væri þetta og sagðist vildu heim búast og bað skipta hestum við sig og var það þegar til sitt
1440	sinn	feveo	Kjartan segir hvað þeir hefðu helst ætlað en kvað þó það sitt erindi til konungs að biðja sér orlofs um sína sína
1441	sinn	feveo	Fór hann þá á brott með Gunnhildi konu sína og börn sína
1442	sinn	feven	Þótti Magnúsi sín eign gefin engum mun síður og ýfðist hugur hans mjög við það og þóttist mishaldinn af við frænda sín
1443	sinn	fekeo	Hann reisti hof mikið hundrað fóta langt og er hann gróf fyrir öndvegissúlum þá fann hann hlut sinn sem honum var fyrir sinn
1444	sinn	fekfo	Hljópu þeir á hesta sína og hleyptu út á Skaftá sem mest máttu þeir og urðu svo hræddir að þeir komu hvergi til bæja og hvergi þorðu þeir að segja sína
1445	sinn	feveo	Haraldur konungur og Gunnhildur leiddu Ólaf til skips og sögðust mundu leggja til með honum hamingju sína með vingan þeirri annarri er þau höfðu til sína
1446	sinn	fekeo	En er því var lokið þá taka þeir bræður tal um það að þeir muni efna til erfis eftir föður sinn því að það var þá tíska í það sinn
1447	sinn	feveþ	Þá var hann á fertugs aldri er hér var komið sögunni og var ei auðsóttur með afla Guðmundar en framkvæmd sinni
1448	sinn	fevfþ	Ríðu þeir þá til móts við Þórð bróður sinn austur til Þjórsár og segja honum frá ferðum sínum sem farið sínum
1449	sinn	feveþ	Það þykir mönnum sem Gunnhildur hafi bannað Geir með fjölkynngi sinni til sinni
1450	sinn	fehfo	Í Flosi sté undir borð og allir menn hans en lögðu vopn sín upp að sín
1451	sinn	feveþ	Þorsteinn hafði beðið ámæli af konu sinni Þuríði að hann legði hug á Gró fyrir sakir fjölkynngi sinni

1452	sinn	feheþ	í Höskuldur kvaðst þess eigi þræta mundu og segir henni hið sanna og bað þá þessi konu virkta og kvað það nær sínu skapi að hún væri heima þar að sínu
1453	sinn	fekeþ	Hrútur Herjólfsson gaf frelsi þræli sínum þeim er Hrólfur hét og þar með fjárlut nokkurn og bústað að landamæri þeirra Höskulds og lágu svo nær landamerkin að þeim Hrytlingum hafði yfir skotist um þetta og höfðu þeir settan lausingjann í land sínum
1454	sinn	nheo	Og annað sinn er þeir tókust til þrífur Ásbjörn til Þórðar svo að hann féll á sinn
1455	sinn	feheþ	En jafnan er þeir skiptu liði sínu þá fylgdi konungi Norðmanna lið en Dagur fór þá í annan stað með sitt lið en Svíar í þriðja stað með sínu sínu
1456	sinn	feveo	Og í því hljóp út Svartur nautamaður og hafði stálhúfu á höfði mikla og ákaflega forna og skjöld fyrir sér en ekki hafði hann höggvopn annað en hann reiddi mykireku sína um sína
1457	sinn	fekeþ	Það segja flestir menn að Þorvarður Spak-Böðvarsson hafi skírður verið af Friðreki biskupi en Gunnlaugur munkur getur þess að sumir menn ætla hann skírðan verið hafa á Englandi og hafa þaðan flutt við til kirkju þeirrar er hann lét gera á bæ sínum
1458	sinn	feheþ	Reið Hafliði heim norður en Þorgils situr í búi sínu með átta tigi vígra sínu
1459	sinn	feveo	Og er þeir koma til Limafjarðar og lágu að Hálsi þá átti Arinbjörn húsþing við lið sitt og sagði mönnum fyrirætlan sína
1460	sinn	nheo	í Nú liður veturinn og fór Geitir um vorið til Hofs að heimta peninga Höllu í annað sinn en Helgi vildi eigi út sinn
1461	sinn	feveo	Hann seldi um vorið jörð sína og kvikfé og fór til skips með Guðríði með allt sína
1462	sinn	feveo	þeir höfðu farið vestur um haf eftir Eysteini og fylgdu honum í land og héldu þegar norður til Þrándheims um gagndaga svo að hann skyldi hafa þriðjung Noregs við bræður sína
1463	sinn	feveo	í Hér er hringur er faðir minn sendi þér og með kveðju sína og bað þess að þú veittir okkur veturvist í vetur eða lengur þó að við sína
1464	sinn	feheo	Þeir gera ráð sitt þó að heldur sé óráð og ætla honum að riða á millum kirkjugarðs og fannar þeirrar er þar hafði lagt sem leiðin lá í sitt
1465	sinn	fehfo	og vildu heldur fyrirláta ódul sín og frændur og vini en liggja undir þrælkan og ánaúðaroki konungs og leituðu mjög til ýmissa sín
1466	sinn	fekfþ	En Sturla reið heim á bæinn og skipaði sínum mönnum til sínum
1467	sinn	fekeo	Og er Þorsteinn kom þar til lands þá veitti hann tilkall um föðurarf sinn við ármennina er sest höfðu í bú sinn
1468	sinn	feheþ	Leituðu þá menn Arnviðar konungs til flótta en sjálfur hann féll á skipi sínu
1469	sinn	nheo	Síðan færði Þjóstólfur upp öxina í annað sinn og hjó í höfuð Þorvaldi og hafði hann þegar sinn
1470	sinn	fekfo	En þegar er lið Þórðar sá af öðrum skipum að hann lagði frá þá hét hver skipstjórnarmaður á sína liðsmenn að leysa sig úr flotanum og flýr nú hvert skipið sem skjótast verður sína
1471	sinn	fehfo	Hún gekk ofan fyrir brekkuna til lækjar þess er þar féll og tók að þvo léreft sín
1472	sinn	fekfo	En þeir hinir vermsku er undan komust tóku hesta sína og drógust austur af skóginum til sína
1473	sinn	fekeo	í Þar kann eg þó eigi af að taka nema það sé til nokkurs gert og vilji Freyr þar láta sinn hlut niður koma er hann vill sitt sæmdarsæti sinn

1474	sinn	fekeo	Hall son sinn nú vetra gamlan hafði hann með sinn
1475	sinn	fekfo	Þessir menn riðu vestur til Ísafjarðar á Nauteyri og tóku þar skip en létu eftir hesta sína og sína
1476	sinn	feheo	lagðist síðan niður í rúm sitt með miklum harmi sitt
1477	sinn	fekeo	Hallfreður fór þegar að finna föður sinn er hann spurði vanmátt sinn
1478	sinn	fekeo	Þar er nú til að taka að Freydís Eiríksdóttir gerði ferð sína heiman úr Görðum og fór til fundar við þá bræður Helga og Finnboga og beiddi þá að þeir færu til Vínlands með farkost sinn og hafa helming gæða sinn við hana
1479	sinn	fehfo	Báru menn þá grjót á skip sín og bjuggust til sín
1480	sinn	fekeþ	Þá gaf Haraldur konungur yfirsókn ríkis þess alls Guttormi syni sínum og setti hann þar höfðingja sínum
1481	sinn	feheo	¿ Henni kvaðst harðla gott þykja hann að finna en kvað það hugboð sitt að hún sæi eigi síður fyrir hans kosti þó að þau sætu eigi síður heima þar en rækjust annars sitt
1482	sinn	fekeþ	Sögðu þeir af fundi þeirra bræðra og öllum sínum sínum
1483	sinn	feheo	Hann seldi um vorið jörð sína og kvikfé og fór til skips með Guðríði með allt sitt
1484	sinn	feveo	Það er sagt að Vémundur kom að máli við konu sína einnhvern dag og segir að hann mundi fara á brott erinda sinna og kvaðst ekki heim mundu koma í sína
1485	sinn	fekfþ	Bauð hann sínum verk mönnum öllum þegar er dagaði fara til skyndilega og brjóta ofan hofið en færa heim viðinn til sínum
1486	sinn	feveþ	Skal eigi pynda yður til kristni að sinni því að guð mælir svo að hann vill að engi komi nauðigur til sinni
1487	sinn	feheo	Jökuls þáttur Búasonar Jökli þótti nú illt verk sitt
1488	sinn	fekfþ	kvíddi mjög ánaud og hræddist bæði sult og píslir og vænti engrar afturlausnar af frændum sínum
1489	sinn	feveþ	En eg vil eigi ójafnað bjóða Gissuri svo að eigi ráði hann fyrir dóttur sinni sem hann vill því að Gissur er góðs verður frá sinni
1490	sinn	feveþ	Síðan fóru þeir eigi allfáir suður yfir heiði og yfir Breiðafjörð og komu um nátt til Helgafells og gengu þegar inn í skálann og var Hallgerður tekin upp úr hvílu sinni og borin út en Ólafi var haldið og Runólfi sinni
1491	sinn	nheþ	Sveinninn Hörður stóð við stökk og gekk nú hið fyrsta sinni frá stokkinum og til móður sinnar og rasaði að knjám sinni
1492	sinn	feveþ	¿ Vér munum nú og eigi ófrið bjóða að sinni þótt til þess sé ærin sök og viljum vér reyna enn framar áður en vér ráðum frá með sinni
1493	sinn	fekeþ	Er og svo sagt að þá er kristni kom til Íslands að Þórhallur lét kirkju gera á bæ sínum af þeim viði er Hávarður flutti út sínum
1494	sinn	fevfo	Nú er frá þeim Katli að segja að þeir riðu sem mest máttu þeir til þess er þeir komu heim til Svínafells og sögðu sínar farar eigi sínar
1495	sinn	nheþ	Hann kemur einhverju sinni á fund Þorbergs frænda síns og skorar á hann til nokkurra tillaga við sinni
1496	sinn	fekfþ	og svo Völluna út til Eyvindarár og tók mikið af landnámi Una Garðarssonar og byggði þar frændum sínum og sínum
1497	sinn	fehþ	¿ Eigi mun við ljúgast að hann Barði er kominn ¿ og vildu þrifa til vopna sinna og engi þeirra fékk náð sínum sínum
1498	sinn	feheo	hlupu þar í byggðir er þeim þótti sitt færi vera fyrir sitt sakir

1499	sinn	feheþ	Það sama sumar kom Bjarni skipi sínu á Eyrar er faðir hans hafði brott siglt um sínu
1500	sinn	feveo	Og móður sína hitti hann brátt og fagnaði hún honum vel og sagði ójafnað þeirra feðga og bað hann þó hafa við þolinmæði en kvaðst til lítils um fær að ganga þeim í sína
1501	sinn	fekeo	Settist þá í sinn stein hvort þeirra og lifðu svo langan tíma sem guð vildi skipa og entu svo sína sinn
1502	sinn	feheo	En þessi mál lukust svo að um haustið Máritíusmessu sættust þeir Sigurður við biskup og lögðu sitt mál allt á sitt dóm
1503	sinn	fekeo	og ætluðu til hefnda eftir bróður sinn
1504	sinn	feveþ	Og er hún kom á Bólstað segir hún Arnkatli að frændur Vigfúss vildu að hann gerðist fyrirmaður að eftirmáli um víg Vigfúss en þeir hétu allir sinni sinni
1505	sinn	nheo	Í Þá hefir þú enn eigi betur en hálfert mitt erindi og muntu nú vilja fara í annað sinn og færa mér augað Þorleifs það er eftir sinn
1506	sinn	nheo	En í annað sinn riðu þeir til sinn
1507	sinn	fekfo	Þetta haust drap Grímur hersir Öndótt kráku fyrir það er hann náði eigi fénu til handa konungi en Signý kona Öndóttis bar á skip allt lausafé þeirra þegar hina sömu nótt og fór með sonu sína
1508	sinn	fekfo	Þá tók jarl til máls og segir frá því að Ólafur Noregskonungur hafði senda menn sína austur þannug til sína
1509	sinn	feheo	harðlífi sitt og óyndi af andláti sitt
1510	sinn	fehfo	Þorgils þakkar honum sín ummæli en kvaðst fúsastur að fara til sín
1511	sinn	feheo	Síðan koma bændur á fund Ólafs og verða hvorir öðrum fegnir og taka þegar samlag sitt
1512	sinn	fekfo	Þorgils reið með heimamenn sína til Rauðamels og leitaði eftir við Halldór og húsfreyju hans að þau réðust til Staðar og væru þar fyrir sína
1513	sinn	fekeþ	Þau heit virtust Einari mikils og hét þar í mót trúnaði sínum
1514	sinn	nheo	Már talar til öðru sinni og hið þriðja sinn og stoðar þó sinn
1515	sinn	feveo	Fari Þrándur annað sumar með ull sína ef hann vill selja láta en ef eg kemst í brott þá þykir mér þess von að eg komi aldrei síðan til sína
1516	sinn	fehfo	En sakir þess að henni var Björn kunnigur áður og þau höfðu elskast sín á millum mjög kærlega þá játaði sín
1517	sinn	fekeþ	Ásdís húsfreyja sendir eftir mönnum og var búið um lík Atla og var hann jarðaður hjá föður sínum
1518	sinn	feheþ	En Skagfirðingar voru á Viðimýri um nóttina en fóru þaðan snemma fimmtadaginn norður yfir Jökulsá og námu stað fyrir sunnan Djúpadal á skriðunni og fylktu þar sínu liði og höfðu framarlega á sétta hundraði sínu
1519	sinn	feveo	Og er þeir komu til strandar skaut konungur á húsþingi og sagði fyrirætlan sína
1520	sinn	fekfo	Björn réð það nú af að hann fer nú til Reykjadals að finna frændur sína
1521	sinn	fehþ	Síðan kallaði Björn til tals við sig sendimenn og spurði þá eftir erindum sínum
1522	sinn	feheþ	Þá fór Eyjólfur á Helgastaði og máttu þeir eigi sættast því að hvorirtveggju kölluðust allt eiga það er þeir deildu um og urðu engi miðlunarmál með þeim því að hvorigir vildu láta né eitt af sínu máli og varð það síðan að stefnuför og stefndi Eyjólfur Önundi um afneyslu fjárins og kallaði síns neytt sínu

1523	sinn	fekeo	Svo er sagt frá Hávarði að hann selur eignir sínar en þau ráðast norður til Svarfaðardals og upp í dal þann er Oxadalur heitir og reisir þar bústað sinn og bjuggu þar nokkura vetur og kallaði Hávarður þenna bæ á sinn
1524	sinn	fekfo	En er hann spyr þetta heitir hann á menn sína að þeir skulu hefna Áka sína
1525	sinn	feveþ	Refur sótti þegar á konungs fund og sagði honum allan vöxt á þarkomu sinni og bað hann sinni
1526	sinn	nheþ	ú Viltu nú fara til Þorleifs öðru sinni
1527	sinn	fehþþ	Á alþingi var fjölmennt og bar Öngull fram mál sín og hrósaði mjög verkum sínum að hann hafði drepð þann skógarmann er gildastur hefði verið á landinu og þóttist eiga fé það sem lagið var til sínum honum
1528	sinn	fevfo	En er Þórður sá hversu alþýðu var snúið af hræðslugeði til mótgangs við hann fyrir ríki Kolbeins svo að hverjum þótti sem láta sjálfan sig eða eignir sínar ef honum gerði nokkurn góðan hlut þá fékk hann sér hesta og reið inn til sínar
1529	sinn	fekþþ	Skýldi svo allsvaldanda guðs miskunn sínum mönnum að því síður fengu þeir biskup þessu sinni nokkuð mein af illvilja og umsát heiðingja að þeir urðu með engu móti varir við þessa aðför og sínum
1530	skip	nheþ	Þorgils hafði verið í Hafursfirði í liði Haralds konungs og stýrði þá skipi því er Þórólfur átti og hann hafði haft í skipi
1531	skip	nheng	ú Mjög undrast konungsson skipið og bjóð þú honum að þiggja að þér því að eg veit að okkur verður það að liðsemd mikilli við konung ef Eiríkur er flutningsmaður skipið
1532	skip	nheþ	Konungur spurði hví hann kæmi á hans vald þar sem hann var áður á öðru skipi
1533	skip	nhþþ	En er Sigurður jarl spurði þetta þá fór hann með skipum öllum þeim er hann fékk hið ytra norður til móts við Hákon skipum
1534	skip	nheng	Og sáu varðmenn Knúts konungsskipið og ræddu um sín í milli hvað skipa það mundi vera og gátu þess að vera mundi flutt salt eða síld er þeir sáu fá mennina en lítinn róðurinn en skipið sýndist þeim grátt og bráðlaust og sem skipið mundi skinið af sólu og sáu þeir að skipið var sett skipið
1535	skip	nheo	ú Síðan koma þau til eyjarinnar og bar hann út á skip fé það er þar var eftir skip
1536	skip	nhen	Litlu fyrir vetur kom skip til skip sunnan úr Orkneyjum
1537	skip	nhen	Og er hann var alþúinn og skip hans lá til byrjar fyrir bryggjunum þá kom þar að honum Suðurmaður skip
1538	skip	nhen	Á einu sumri herjuðu þeir í Danmörk og þá hittu þeir Guðlaug Háleygjakonung og áttu við hann orustu og lauk svo að skip Guðlaugs var hroðið en hann varð skip
1539	skip	nhfn	Fær hann nú til tvö skip og liðfæra menn svo að birgt var og lætur flytja líkin norður til Skaga og sára skip
1540	skip	nheo	Skjálfr og hennar menn hljópu á skip og reru í skip
1541	skip	nheþ	Hinu þriðja skipi réð sá maður er Hermundur hét og var Koðránsson og Þorgils bróðir hans og höfðu mikla sveit skipi
1542	skip	nheþg	Kerling hafði ráð fyrir liði þeirra og hún hafði huliðshjálrn yfir skipinu meðan þau reru yfir fjörðinn til skipinu
1543	skip	nheþ	Voru þeir Gunnsteinn þá langt komnir er skriður var að skipi skipi
1544	skip	nheþ	Þá lagði Gregoríus að skipi Ívars og áttust þeir þá við langa skipi
1545	skip	nhfn	Þau misseri týndist skip Ásmundar kastanrassa og fóru þar margir íslenskir skip

1546	skip	nhfn	Síðan lögðu hvorir í mót öðrum og laust saman með þeim snarpri sókn og var þar hinn harðasti bardagi og réðst brátt mikið mannfall í hvortveggja liði en þó hafði eigi lengi staðið bardaginn áður en mannfallið hneig í lið konungs og hruðust hans skip skip
1547	skip	nheo	Um daginn gerði á hvasst veður og hljópu þeir Kjartan þá út að festa skip sitt og er þeir höfðu því lokið ganga þeir heim til skip
1548	skip	nheo	Ná þeir brátt uppgöngu á skip Þorgeirs og láta skammt stórra höggva í skip
1549	skip	nheo	Höfðu þeir jafnan skip fyrir landi og tóku af hvers manns eigu eða rekum það er þeim skip
1550	skip	nhfng	Taka nú skipin að leggja sem næst hvert öðru til skipin
1551	skip	nheþ	En er Ari heyrði þessa umræðu þá lét hann þegar bera fót sín af skipi og ræðst þá enn til hirðvistar með konungi og jarli en Ingimundur prestur og aðrir íslenskir menn héldu til Íslands og urðu vel skipi
1552	skip	nheo	Önundi varð komið á skip til þess manns er Þrándur skip
1553	skip	nhfn	Nú renna skip að landi og ganga menn upp til skip
1554	skip	nhfþg	Hallbjörn kveðst ætla til strandar niður er skipin sigla að landi og lést hann mundu segja þeim grein á skipunum
1555	skip	nhfn	Önundur bað þá leggja skip sín milli hamra skip
1556	skip	nheo	Annan dag fór Gautur og hans förunautar að fá eldibranda en Þorgeir var heima og bjó skip
1557	skip	nheo	Gekk þá Þórður aftur á skip sitt og svo gerðu nú margir skip menn
1558	skip	nheþg	Austmennirnir fara frá skipinu eftir þetta og fá sér hesta og ætla til vistar skipinu í Skutilsfjörð
1559	skip	nhfþ	En er þeir spurðu að Ólafur konungur fór með her manns sunnan um Hálogaland þá safna þeir her að sér og bjóða skipum út og fá lið skipum
1560	skip	nheþg	Síðan gengur hún af skipinu og til förunauta skipinu
1561	skip	nhen	Skip hafði staðið uppi í Hrutafirði um veturinn og hafði Þorgils keypta marga viðu til skálagerðar og heim flutta nema eitt hundrað viðar hafði eftir orðið og það eitt fékk Hafliði af sektarfjám Skip
1562	skip	nhfþ	Og þar kom að konungur mælti að stöðva skyldi liðið og hverfa aftur á því að eg sé bragð þeirra að þeir munu þegar við nema er þeir fá sér afla til en flýja undan þar til og teygja oss svo frá skipum skipum
1563	skip	nheþ	Var og á skipi sá maður er Svalur hét og Þúfa kona skipi
1564	skip	nheþ	Fór Þórður þá á skipi inn til skipi
1565	skip	nheþ	Menn fóru af skipi konungs og á kaupskipið og spurðu tíðinda eða hvað íslenskra manna þar væru á skipi
1566	skip	nheog	Hann sér skipið Slóðann og í fimm hundruð skipið
1567	skip	nheo	Og þegar er sár Geirs voru bundin sté Hörður á skip með tólfta mann og fór þegar inn til Brynjudals og kveðst enn vilja reyna skip
1568	skip	nheng	En er þeir voru skammt frá landi komnir fyllti skipið undir þeim og komust við nauð til sama skipið
1569	skip	nheog	Og er skipið var algert þá bjó hún skipið og hafði auð skipið
1570	skip	nheþ	Skildu þeir Þorkell með vináttu en Björn fór vestur til Englands og var fyrir skipi Þorkels því er þangað skipi

1571	skip	nheþ	En hálfum mánuði síðar kom Ormar skipi sínu í Reyðarfjörð og bauð Ketill honum heim en skip hans var upp skipi
1572	skip	nheþ	Þeir voru í stafni á skipi hans en þá er Egill tók skipstjórn þá var Þorfinnur skipi stafnbúi
1573	skip	nheng	En er Þórður ætlaði aftur á sitt skip þá sá hann að skipið var autt af hans mönnum en hann hafði þá eigi liðskost til að sækja skipið
1574	skip	nhfþ	Þá var blásið í bænum og farið að leita mannsins bæði á skipum og skipum
1575	skip	nheþ	og ekki starfa það sem hann átti að skipi að gera til jafnaðar við aðra skipi
1576	skip	nheog	Og er þeir höfðu siglt um stund gekk veður til landsuðurs og austurs og gerði storm mikinn og bar þá norður um Írland og brutu þar skipið í spón við ey eina skipið
1577	skip	nheþ	Þeir tóku Björn og bundu hann á skipi og fóru svo til skipi með Björn
1578	skip	nhfn	Síðan fara þeir og hafa skip úr Haukadal og róa til Lækjaróss og ganga þar á land og til bónda þess er þar bjó á skip
1579	skip	nheo	Þráinn Sigfússon bjó þá skip sitt til Íslands og var nú mjög skip
1580	skip	nheþg	Hélt hann til Borgarfjarðar og kom skipinu skammt frá bæ skipinu
1581	skip	nheog	Og þá er þeir voru mjög búnir reri að þeim maður á báti og festi bátinn við skipið en gekk síðan upp á skipið til skipið við Kolbein
1582	skip	nheþ	Þá spurði Skalla-Grímur hvað fleira væri þeirra manna á skipi er virðingarmenn skipi
1583	skip	nheþg	z Síðan réðu þeir skipinu til hlunns og bjuggu um en færðu varning allan vestur í skipinu
1584	skip	nheo	Síðan gengum vér þann stíg til sjóvar sem hann vísaði oss og fundum þar Norðmanna skip og fór allt eftir því sem hann hafði oss fyrir sagt um vora skip
1585	skip	nheo	En um vorið mælti Þorvaldur að þeir skyldu búa skip sitt og skyldi eftirbátur skipsins og nokkurir menn með fara fyrir vestan landið og kanna þar um skip
1586	skip	nheþ	En er kaupmenn drifu frá skipi hver til síns heima þá mælti Einar til skipi
1587	skip	nheo	Önundur lagði skip sitt á annað borð skipi Þóris skip
1588	skip	nhfo	Voru þeir með Véþormi um veturinn en um vorið bjuggu þeir bræður skip sín til Íslands og ætluðu þeir Ketill að halda skip
1589	skip	nheþ	Helgi bjólan kom skipi sínu fyrir sunnan land og nam Kjalarnes allt á milli Kollafjarðar og Hvalfjarðar og bjó að Esjubergi til skipi
1590	skip	nheo	Síðan bjuggu þeir skip sitt og héldu í haf og er engi frásögn um ferð þeirra fyrr en þeir koma til Vínlands til Leifsbúða og bjuggu þar um skip sitt og sátu um kyrrt þann vetur og veiddu fiska til skip sér
1591	skip	nheo	En Lofti kom njósn um kvöldið og reið hann ofan til sjóvar og fékk sér þar skip og fór hann þá suður yfir fjörð til skip
1592	skip	nheo	Flosi sagði vera ærið gott gömlum og feigum og sté á skip og lét í haf og hefir til þess skips aldrei spurst skip
1593	skip	nheo	En þegar sjór féll undir skip þeirra þá tóku þeir bátinn og reru til skipsins og fluttu það upp í skip
1594	skip	nhfþg	Og einn morgun snemma er þeir lituðust um sáu þeir níu húðkeipa og var veift trjánnum af skipunum og lét því líkast í sem í hálmþústum og fer skipunum
1595	skip	nheþ	Eg kom skipi mínu í Leiruvog fyrir neðan Heiði fyrir fám vetrum og átti eg að gjalda hálfa mörk silfurs húskarli Hrafns og hélt eg því fyrir skipi
1596	skip	nheþ	Hann var á móti Haraldi konungi og lá á annað borð skipi skipi

1597	skip	nhfo	Sigvaldi jarl lét skotta við sín skip og lagði ekki til skip
1598	skip	nhen	Oddur hljóp þegar fyrir borð er skip hans kenndi grunns og hver að öðrum hans skip
1599	skip	nheþg	Þeir Sigmundur stökuðu húskörlum Steins og ráku þá frá skipinu
1600	skip	nhfn	Þá sá Ólafur konungur að þeir Erlingur sóttu eftir mjög því að skip konungs voru sett mjög og sollin er þau höfðu flotið á sæ allt sumarið og um haustið og veturinn þar skip
1601	skip	nheog	Þeir snúa nú eftir þeim Sveini og lætur hann eltast að landi og þegar hljóp Sveinn á land upp en þeir Halldór tóku skipið og fóru til skipið
1602	skip	nhfþg	og tóku þá og reru öllum skipunum forstreymis sem mest máttu skipunum
1603	skip	nheþ	Á því sumri kom Grímur skipi sínu á Eyrar í þá höfn er Knarrarsund heitir og var um veturinn með þeim manni er Þorkell skipi
1604	skip	nhfo	Hann hafði tvö skip til félags við hann og lögðu síðan austur fyrir Svíþjóð í hernað og herjuðu um sumarið en voru um veturinn í skip
1605	skip	nheng	En fyrir þá sök að skipið var borðmikið svo sem borg væri en fjöldi manns á og valið hið besta skipið
1606	skjöldur	nkeng	En Björn hélt á skildinum svo að handleggur hans var í mundriðanum og kom höggið á skjöldinn og varð svo mikið að handleggur Bjarnar gekk í sundur og féll skjöldurinn skjöldurinn
1607	skjöldur	nkeog	Í þessu hjó Þorfinnur til Þórðar og kom í skjöldinn og sneið af mikinn mána af skjöldinn
1608	skjöldur	nkeog	Í móti Gunnari gekk Vandill og hjó þegar til hans og kom í skjöldinn
1609	skjöldur	nkeo	z Jökull þrífur eitt spjót og leggur til Finnboga í skjöld hans og gekk í sundur skjöld
1610	skjöldur	nkeog	Gunnbjörn brá sverði og hjó til Jökuls og klauf allan skjöldinn öðrum megin skjöldinn
1611	skjöldur	nkeo	Hrafn átti fyrr að höggva er á hann var skorað og hjó hann í skjöld Gunnlaugs ofan-verðan og brast sverðið þegar sundur undir hjóltunum er til var hoggið af miklu skjöld
1612	skjöldur	nkfþg	z En er þeir Þorgrímur komu yfir dikið köstuðu þeir skjöldunum á bak sér og runnu til skipa skjöldunum
1613	skjöldur	nkeo	þá er þeir lögðust til svefns að hver hafði hjálm á höfði og skjöld yfir sér og sverð undir höfði og skyldi leggja hægri hönd á skjöld
1614	sonur	nkfn	Synir Synir
1615	sonur	nkfn	Þá er synir Magnúss voru til konunga teknir komu utan úr Jórsalaheimi og sumir úr Miklagarði þeir menn er farið höfðu út með Skopta Ögmundarsyni og voru þeir hinir frægstu og kunnu margs konar tíðindi að synir
1616	sonur	nkfo	n færa mér sonu Guttorms en dætur hans skulu þar upp fæðast til þess er eg gifti sonu
1617	sonur	nken	Stökk þá Hallgerður til Grjótár og Grani sonur sonur
1618	sonur	nken	Hann var sonur Sighvats hins sonur
1619	sonur	nkfn	Á þessu sama þingi sóttu þeir Þorgestur hinn gamli og synir Þórðar gellis Eirík hinn rauða um víg sona Þorgests er látist höfðu um haustið þá er Eiríkur sótti setstokkana á Breiðabólstað og var þetta þing synir
1620	sonur	nken	Það var sagt eitthvert sumar að Guðmundur son hans hafði fallið í bardaga en það hafði þó logið son
1621	sonur	nken	Íslsag Sturla son Þórðar Gilssonar bjó í Hvammi vel þrjá tigu son

1622	sonur	nken	En það lét hann fylgja að honum þótti Einar best fallinn til að bera tignarnafn í Noregi ef eigi væri jarls við kostur eða sonur hans Eindriði fyrir ættar sakir sonur
1623	sonur	nken	Áskell son Skeggja Árnasonar hafði verið með Sturlu og farið til son um morguninn
1624	sonur	nkfn	Þá voru með Ólafi konungi synir hans Kálfur og synir
1625	sonur	nkfn	Bolli gekk í móti þeim Ólafi og synir Ósvífurs og fagna þeim synir
1626	sonur	nken	Jón sonur Hallkels húks safnaði bóndaliði og fór að þeim og tók Kolbein óða og drap hvert barn af skipi sonur
1627	sonur	nken	Steinólfur var og sonur Ölvis sonur
1628	sonur	nkeo	Þorsteinn hét son son laungetinn
1629	sonur	nken	í Hann kvað það einsætt og réðst til ferðar með þeim en Eyjólfur son hans var farinn upp í son
1630	sonur	nkeo	Þorkell hét son son
1631	sonur	nkeo	Þar með vil eg gefa þér Grím son minn til fylgdar og son
1632	sonur	nkfp	Þórður bróðir Þorgeirs gekk þar mest í millum manna og kvað Þorgeiri mjög missýnast er hann gekk í mót sonum sínum í sonum
1633	sonur	nkfn	Eftir það tók Snorri bróðir hans mannvirðing í Vatnsfirði og voru hans synir synir
1634	sonur	nken	Var þar hin harðasta atsókn því að Þórir var allreiður og lauk svo að Grímur féll og húskarlar hans tveir en Hergils son hans komst út um laundyr og varð Gunnar var við hann og hljóp eftir og vó hann þar er nú heita son
1635	sonur	nken	í Þú skalt ríða til öndverðs þings og tjalda búðir vorar og með þér Þórhallur son minn því að þú munt best og hóglegast með hann fara er hann er fótلامي en vér munum hans mest þurfa á þessu son
1636	sonur	nkfn	Er þeir Eyvindur voru komnir á vestanverða þá kenna þeir að Hrafnkell var í eftirreiðinni og synir hans báðir og marga aðra menn kenndu synir
1637	sonur	nken	En Hallur son hans og þau Ingibjörg lágu þar fyrir utan þilið næst í stafnrekkju og var gluggur kringlóttur á þilinu milli son
1638	sonur	nken	Eftir fall Hákonar tók Sigurður sonur hans ríki og gerðist jarl í sonur
1639	sonur	nkeo	hans son var Öundur son
1640	sonur	nkeo	Melkorka vekur tal við Ólaf son sinn þá er þau finnast að hún vill að hann fari utan að vitja frænda sinna göfugra í því að eg hefi það satt sagt að Mýrkjartan er að vísu faðir minn og er hann konungur son
1641	sonur	nkfo	Hann eignaðist ríki víða um Saxland og setti þar sonu sína til sonu
1642	sonur	nkeo	þeirra son Jón er fyrr átti Þóru dóttur Guðmundar son
1643	sonur	nken	Hrafn og Sturla son hans og tókust þeir í hendur fyrir kirkjudurum á son
1644	sonur	nkfo	Sé eg það gjörla þó að oss veitti það að vilja að vér dræpum Njál eða sonu sonu
1645	sonur	nkeo	Eindriði hét son son
1646	sonur	nken	Þorgrímur hét sonur þeirra og var kenndur við móður sína og var kallaður Hlífarsen fyrir því að hún lifði lengur en sonur
1647	sonur	nken	sonur sonur frá Fróðá
1648	sonur	nken-s	Son Þorsteins var Þorkell máni Son
1649	sonur	nkeo	son son
1650	sonur	nken	Þeirra sonur var Hallur faðir sonur
1651	sonur	nkeo	Þá segir Ölvir hnúfa að þar er kominn son Kveld-Úlfs í sem eg sagði yður í sumar að Kveld-Úlfur mundi senda til son

1652	sonur	nken	Álfur sonur Yngvars konungs og Ingjaldur sonur Önundar sonur
1653	sonur	nkfn	synir Breiðár-Skeggja og allir aðrir Íslendingar þeir sem þar voru í synir
1654	sonur	nkfn	synir Hallbjarnar synir úr Laxárdal
1655	sonur	nkeþ	Flosi sendi orð Kol Þorsteinssyni og Glúmi syni Hildis hins syni
1656	sonur	nkeo	Kjalnesinga saga Helgi bjóla son Ketils flatnefs nam Kjalarnes millum Leiruvogs og Botnsár og bjó að Hofi á son
1657	sonur	nken	Þeir Böðvar son hans höfðu þar sex tigu son
1658	sonur	nkeo	Þá var og heim kominn Eyjólfur son son
1659	sonur	nkeo	son Torfa son
1660	sonur	nkfn	Eftir Torf-Einar réðu fyrir löndum synir synir
1661	sonur	nkeo	Þorgils hét son son
1662	sonur	nkfn	Synir Þórdísar fjórir voru á vist með Synir
1663	sonur	nkfo	Ólafur kvað þá þegar skyldu drepa þau Kotkel og konu hans og sonu ní er þó ofseinað sonu
1664	sonur	nkfn	í Ólafur þakkar honum boð þetta með mikilli snilld og fögrum orðum en kvaðst þó eigi mundu á hætta hversu synir hans þyldu það þá er Mýrkjartans missti synir
1665	sonur	nkfn	Hún gerði heiman dóttur Orms en synir hans höfðu synir
1666	sonur	nken	Hallfreður son hans var þá með son
1667	sonur	nkfn	En eigi skaltu flýja úr héraðinu án mínu ráði né synir þínir því að vér erum maklegastir Austfirðingar að hræra um synir vandræði
1668	sonur	nken	sonur Ólafs hvíta og Auðar sonur djúpúðgu
1669	sonur	nkeo	son Hávarðar halta og Bjargeyjar son
1670	sonur	nken	Son hennar var henni mjög líkur í Son
1671	sonur	nken	Ásbjörn hét annar son son
1672	sonur	nken	Svo og Magnús konungur sonur minn má og eigi mér þess synja en eg vil við yður vera skeyttur og skyldur til allrar þjónustu þeirrar er því nafni sonur
1673	sonur	nken	Þar var á Helga kona hans og Þormóður fóstri hennar og Þormóður son þeirra og þeir tólf menn er úr byggð son
1674	sonur	nkeo	hans son var Hallur son
1675	sonur	nken	Var þar Ólafur son hans og móðir son
1676	sonur	nkeo	Snorri hét enn son son
1677	sonur	nkfn	Var með honum Einar frændi hans og synir Halldórs synir
1678	sonur	nkeo	Gissur glaði varð skjótastur á fætur og Björn son Ólafs son
1679	sonur	nkeo	Þórð son sinn og Þórð Heinreksson til son
1680	sonur	nkeo	Hann var son Arnórs heynefs Þóroddssonar er numið hafði Hrútafjörð þeim megin til son við Bakka
1681	sonur	nkfn	Tóku synir hans þar við búi og synir
1682	sonur	nkfn	Það hafði mikill siður verið í Noregi að lendra manna synir eða ríkra búanda fóru á herskip og öfluðu sér svo fjár að þeir herjuðu bæði utanlands og synir
1683	sonur	nken	Herjólfur son hans var þá átta son
1684	sonur	nkfo	tók sonu þeirra eða bræður eða aðra náfrændur eða þá menn er þeim voru kærstir og honum þóttu best til sonu
1685	sonur	nkfn	þeirra synir Gunnlaugur synir

1686	sonur	nkfo	ní er hann lét eigi aka í skegg sér að hann væri sem aðrir karlmenn og köllum hann nú karl hinn skegglausa en sonu hans taðskegglinga og kveð þú um nokkuð Sigmundur og lát oss njóta þess er þú ert sonu
1687	sonur	nken	Þorfinnur og Þorbrandur sonur sonur
1688	sonur	nkfn	Nú þróast synir synir
1689	sonur	nkfn	Synir hans voru þeir Kolur og Óttar og Synir
1690	sonur	nken	En er Ólafur konungur Tryggvason kom á Hringaríki að boða kristni þá lét skírast Sigurður sýr og Ásta kona hans og Ólafur sonur hennar og gerði Ólafur Tryggvason guðsifjar við Ólaf sonur
1691	sonur	nken	Hann hefir her af öllum þeim ríkjum er áður hafði hann og kemur til liðs við þá Högni konungur og Hildir sonur hans er réðu fyrir sonur
1692	sonur	nkfn	Þóroddur sótti Snorra goða að eftirmáli um víg Þórissona og lét Snorri búa mál til Þórsnessþings en synir Þorláks á Eyri veittu Breiðvíkingum að málum synir
1693	sonur	nkeo	er Haraldur konungur hafði haft réðu það að hleypiskip var gert og sent norður til Þrándheims að segja fall Haralds konungs og það með að Þrændir skyldu taka til konungs son Haralds son
1694	sonur	nken-s	Son þeirra var Son
1695	sonur	nkfn	Þorbjörn Vífilsson og synir Þorbrands úr Álftafirði en Þorgesti veittu synir Þórðar gellis og Þorgeir úr Hítardal og Áslákur úr Langadal og Illugi son synir
1696	sonur	nken	Þorleifur beiskaldi og Ari hinn sterki Þorgilsson því að Magnús sonur Páls átti Hallfríði systur sonur
1697	sonur	nkfn	Njáll dvaldist skamma stund heima áður hann reið austur til Svínafells og synir hans og Höskuldur og vekur bónorðið við Flosa en hann kveðst efna mundu öll mál við synir
1698	sonur	nken	Skyldi og fara til konungs Skjálgur sonur sonur og vera með honum
1699	sonur	nken	Kyrpinga-Ormur var sonur Sveins Sveinssonar sonur úr Gerði
1700	sonur	nkfn	En er þetta spurði Gunnhildur og synir synir
1701	sonur	nkeo	Þórður hét son son
1702	sonur	nken	Hálfðan háleggur sonur Haralds hárfagra fór á hendur Torf-Einari og rak hann á brott úr sonur
1703	sonur	nkeo	hans son var son
1704	sonur	nkfo	En Vísbur lét hana eina og fékk annarrar konu en hún fór til föður síns með sonu sonu
1705	sonur	nken	Helgi hét annar son son
1706	sonur	nkeo	ní Það er hugarboð mitt Syrpa að Urðarköttur sé ekki son son
1707	sonur	nkeo	hans son var son
1708	sonur	nken	Eftir fundinn var Þorgeiri það sagt að Höskuldur sonur hans var mjög sár og báðu menn hann skiljast við mál þessi og vera eigi í móti sonum sonur
1709	sonur	nkeo	Jón var son þeirra er mestur höfðingi og vinsælastur hefir verið á son
1710	sonur	nkfn	Voru þeir synir Ósvífurs óðastir á þetta mál en Bolli svafði synir
1711	sonur	nkfp	Þetta spurði Hrútur og líkar illa og sonum sonum
1712	sonur	nken	Þórarinn son Jósteins var knáastur maður annar en son
1713	sonur	nken	Þá er þeir Sveinn og Hákon réðu Noregi gerðu þeir sátt við Erling Skjálgsson og var bundið með því að Áslákur sonur Erlings fékk Gunnhildar dóttur Sveins sonur

1714	sonur	nkfn	Þorkell og Eyjólfur hétu synir synir
1715	sonur	nkeo	Nú hefir minn son orðið fyrir áverka og þykir mér hann gildur maður fyrir sér og mun eg þó eigi sjá þann hlut til handa honum eða mér að gera almúginum vandræði í heldur mun eg bíða og leita mér son og fara heim að sinni
1716	sonur	nkfn	synir synir
1717	sonur	nkfn	En er við urðu varir Knúts konungs menn þá drógu þeir her saman og urðu brátt fjölmennir svo að synir Aðalráðs konungs höfðu ekki liðsafla við og sáu þann sinn kost helst að halda í brott og aftur vestur til synir
1718	sonur	nkfn	er áttu synir Brynjólfs hins synir
1719	sonur	nken	Sonur þeirra hét Helgi en dóttir Sonur
1720	sonur	nken	Eindriði hét sonur sonur
1721	sonur	nkfn	Nú er frá því sagt að þeir synir Þorgauts rísa upp allir og fara að slá á Gullteig og ræddu um það að nú mundi vel vita og nú mundi sleginn verða Gullteigur hinn sama synir
1722	sonur	nken	Ólafur son Haralds konungs fór og með honum úr son
1723	sonur	nken	Þar kom til hið fyrsta haust Snorri son Karlsefnis og var hann þá þrívetur er þeir fóru á son
1724	sonur	nkeo	en sendi son sinn til Þverár og bað segja Glúmi fyrirætlan þeirra Esphælinga ní en rið til móts við mig síðan son
1725	sonur	nkfo	Þessi Auðum vildi eigi utan flytja sonu Ósvífs hins spaka eftir víg Kjartans Ólafssonar sem segir í Laxdæla sögu og varð það þó síðar en sonu
1726	sonur	nkeo	Helgi var son Eyvindar Austmanns og Raförtu dóttur Kjarvals son
1727	sonur	nkfn	Ásmundur skegglaus og Ásbjörn voru synir Ófeigs grettis en dætur hans voru þær synir
1728	sonur	nkfb	Sýnist mér það ráð meðan við erum á lífi og svo nær staddir deilu þeirra að við tökum mál þetta undir okkur og setjum niður en látum eigi þá Tungu-Odd og Einar etja saman sonum okkrum sem sonum
1729	sonur	nkeo	Þorleifur Hrómundarfóstri var son son
1730	sonur	nken-s	Son Ívars hét Son
1731	sonur	nkfo	Nú mun eg gera yður þann kost að fylgja yður þar til þér sjáið Ref og sonu hans og þá tólf menn sem honum hafa fylgt í sumar enda skal eg eignast eyri silfurs af hverjum yðrum og einn kostgrip af skipi yðru enda skuluð þér skyldir að flytja mig til sonu
1732	sonur	nken	ní að Skarphéðinn fari til þín og Höskuldur sonur minn og munu þeir leggja sitt líf við þitt sonur
1733	sonur	nkeþ	Hann fer á fund Ólafs og bauð Halldóri syni hans til syni
1734	sonur	nken	í Hallur sonur Þorgeirs læknis Steinssonar var hirðmaður Inga konungs og var viðs-taddur þessi sonur
1735	sonur	nken	Þorbjörn var í haug lagður en Hallsteinn sonur hans var sonur
1736	spjót	nheo	Hann spratt upp skjótt og hljóp á bak og tekur upp spjót og reiðir upp spjótshalann og lýstur til spjót
1737	spjót	nhen	Öngvan hlut rak upp af fé Þorvalds nema eitt spjót spjót
1738	spjót	nheo	Tveir húskarlar Snorra sáu að hann hljóp út reiður með spjót spjót
1739	sumar	nheog	En Gellir bjóst til ferðar og fór um sumarið til Íslands og hafði með sér orðsendingar þær þangað er hann flutti fram annað sumar á sumarið

1740	sumar	nheog	Um sumarið eftir riðu þeir Hrafn og Þorvaldur með fjölmenni miklu til sumarið
1741	sumar	nheo	Bjó hann skip sitt til Íslands og kom út næsta sumar eftir brúðkaupið í Reyðarfjörð og hafði selt Austmönnum sumar
1742	sumar	nheþ	Að áliðnu sumri fór Þorbjörn öngull með alskipaða skútu til Drangeyjar en þeir gengu fram á sumri
1743	sumar	nheog	En um sumarið vill hann fara til sumarið að hitta Þórodd
1744	sumar	nheog	Og um sumarið annað eftir á alþingi mælti Illugi svarti til sumarið að Lögbergi
1745	sumar	nheog	Hann fór til sumarið of sumarið
1746	sumar	nheo	Lýsi eg nú til sóknar í sumar og til sektar fullrar á hönd Glúmi sumar
1747	sumar	nheo	Og ætlaði eg það eigi að þú mundir nú reka mig á brottu þar sem eg hef unnið hér til sprengs í sumar og vonað til þess að þú mundir mér nokkura forstöðu veita en þann veg farið þér þó að þér látið sumar
1748	sumar	nheog	Þá fór Erlendur í fjárbón of sumarið og rifnuðu aftur sár hans og urðu seint sumarið
1749	sumar	nhen	Það sumar fór hinn heilagi Þorlákur biskup fyrsta sinn of sumar
1750	sumar	nheog	Og er það sumra manna sögn að þessi Þorgils kæmi til Íslands fyrir Fróðárundur um sumarið
1751	sumar	nheo	Þetta sumar fór Guðmundur prestur hinn góði til þings en af þingi buðu honum heim Sunnlendingar og Austfirðingar og fór hann af þinginu suður í sumar
1752	sumar	nheog	Og er á líður sumarið og haustar koma aftur draumar hans og þungar sumarið
1753	sumar	nheog	Þegar eftir jólin byrjaði Ólafur konungur ferð sína til Upplanda því að hann hafði fjölmenni mikið en tekjur norðan úr landi höfðu engar til hans komið þá um haustið því að leiðangur hafði úti verið um sumarið og hafði þar konungur allan kostnað til sumarið
1754	sumar	nheog	Og nú um sumarið fjölmenntu hvorirtveggju til alþings eftir föngum þá er þar kom og riðu menn á þing hinn næsta dag fyrir Jóns messu sumarið
1755	sumar	nheog	sögðu að Þorsteini skyldi sá bestur að þar félli hvert mál sem komið var og sögðu hitt maklegra að hann gyldi sjálfan sig fyrir þá svívirðing er þeir Illugi mágur hans höfðu gert til þeirra hið fyrra sumarið
1756	sumar	nheog	lét það og fylgja að hann sjálfur mundi koma þegar um sumarið til Danmerkur með liði sínu og lét þar fylgja ályktarorð að hann skyldi eignast allt Danaveldi svo sem stóðu til einkamál og svardagar eða falla sjálfur í orustu með her sumarið
1757	sumar	nheþ	Á einhverju sumri fór hann með her sinn til sumri
1758	sumar	nhfþ	Hann vann til fjár sér á sumrum en á vetrum var hann vistlaus og fór þá með kaupvarning sumrum
1759	sumar	nhfo	En þó verða þessi málalok að í sætt var slegið og skulu þar gjaldast þrír tigur hundraða fyrir víg Hneitis en níu hundruð fyrir áverka við Má og sekt Ólafs slík að hann skal leita við utanför þrjú sumur og varða eigi bjargir sumur
1760	sumar	nheog	Nú er þar til að taka að Þórði batnar sára sinna og riður þaðan inn til Hrafnagils og smíðaði þar skála um sumarið
1761	sumar	nheo	Eg þykist þess kenna í bréfi hans að hann mun ætla utan í sumar ef hann er eigi frá kosinn því að hann bað mig skjótt að kveða hvort eg vildi kjósa hann til eða sumar
1762	sumar	nheþ	Á einu sumri herjuðu þeir í Danmörk og þá hittu þeir Guðlaug Háleygjakonung og áttu við hann orustu og lauk svo að skip Guðlaugs var hroðið en hann varð sumri

1763	sumar	nhen	Það var sagt eitthvert sumar að Guðmundur son hans hafði fallið í bardaga en það hafði þó logið sumar
1764	sumar	nheo	Þorbjörn Þjóðreksson reið hvert sumar til þings með menn sumar
1765	sumar	nheo	Í Málin við Hrafn ef hann fær Helgu hinnar vænu að veturnóttum og var eg hjá í sumar á alþingi er það sumar
1766	sumar	nheþ	En að sumri búast þeir báðir til þingreiðar Sturla Langavatnsdal en Einar sumri
1767	sumar	nheo	Grænlands að boða þar kristni og fór hann það sumar til sumar
1768	sumar	nheo	Það sumar eftir Haugsnessfund og fall Brands var friður á sumar
1769	sumar	nheþ	Var það allt á einu sumri er Eiríkur konungur fór af Hörðalandi með her sinn austur í Vík til bardaga við bræður sína og áður höfðu þeir deilt á Gulapíngi Egill og Berg-Önundur og þessi tíðindi er nú var sumri
1770	sumar	nheog	Í Eftir það fóru þeir biskup heim til Lækjamóts og dvöldust þar um sumarið
1771	sumar	nheog	Um sumarið eftir fóru þeir til Íslands og urðu sumarið
1772	sumar	nheo	Mig minnir að hann lýsti til fjár á hendur yður í sumar á alþingi og mun svo ætla að gera á hendur yður stelað að þér finnið eigi fyrr en hann hefir sekta yður og mun þá ætla sér landið það er þið búið á og mun hann nýta að eiga land jafnt fyrir vestan heiði sem fyrir austan eða sumar
1773	sumar	nheog	Flutti Þórður það mjög og var brúðlaup þeirra að Sauðafelli um sumarið
1774	sumar	nheo	Nú er Þórhallur þóttist spyrja kaup þeirra Sveins og Þorsteins þá hitti hann þá Þorleif beiskalda og Einar Þorgilsson eitt sumar á þingi og segir þeim svo að hann þóttist við mikil vandræði kominn sumar
1775	sumar	nheog	Þórólfur fór ferðar sinnar um sumarið og greiddist vel um hafið og komu utan að sumarið
1776	sumar	nheog	Þá er Snorri spurði að Sturla hafði lagið undir sig hérað allt fór hann brott af Suðurnesjum og suður til búa sinna og þaðan austur í Skál til Orms Svínfellings og var þar um sumarið
1777	sumar	nheo	En er þetta var allt ráðið þá bjuggu þeir skip sín til hafs og fóru þeir allir í skip með Eysteini hvíta og fóru þetta sumar til sumar
1778	sumar	nheog	Þá er Ásbjörn var riðinn til þings um sumarið hafði Skíði tekið í brott meyna með ráði Þorgerðar móður sumarið
1779	sumar	nheog	Um sumarið eftir á þingi gerði biskup gerð þessa við ráð Páls biskups og Sæmundar úr Odda tólf hundruð vaðmála á hendur sumarið
1780	sumar	nheog	Þjó þá Ögmundur skip sitt og fór út til Íslands um sumarið og hafði aflað mikils fjár í ferð sumarið
1781	sumar	nhen	En þó lét konungur leyft honum verða það sumar út að fara til sumar
1782	sveinn	nkfng	Og þennan vetur er Gróa er þar voru sveinarnir Helgi og Grímur heima og var Gróa vel til sveinarnir
1783	sveinn	nkeo	Kveðst hún hyggja það svein vera í og mun mörgum þykja mikils um hann vert sakir framkvæmdar sinnar en ekki kæmi mér það á óvart þó að eigi stæði hans hagur með hinum mesta blóma áður svein
1784	sveinn	nkeng	Í Nú settist Björn niður en sveinninn fór að taka hrossin og vildi víkja og mátti eigi því að þá hafði tekist fundur sveinninn
1785	sveinn	nken-s	Lagði Sveinn þar á hendur sínar og sör trúnaðareidda Magnúsi Sveinn
1786	sveinn	nken-s	Í Svo komu fortölur hans að Sveinn játaði að fylgja þessu Sveinn

1787	sveinn	nkeþg	Viltu árna sveininum sveininum
1788	sveinn	nken	Þeim varð barns auðið og var það sveinn og hét Jón og lifði litla sveinn
1789	sveinn	nkeng	En þá er sveinninn var tvævetur þá var hann almæltur og rann einn saman sem fjögurra vetra gömul sveinninn
1790	sveinn	nkfng	Þangað fara sveinarnir til hans og biðja hann búðarrúms þar en Hallbjörn var góður viðtakna og kveðst enn hverjum manni veitt hafa búðarrúm hér til er hann hafði sveinarnir
1791	sveinn	nkeng	Og í því hljóp sveinn Knúts úr koluskugga og hjó á öxl Jóni mikið sár en Jón slæmdi öxi á bak sér og varð sveinninn sár sveinninn
1792	sveinn	nken	Þá spurði Gestur Syrpu hvað sveinn þeirra skyldi sveinn
1793	sveinn	nken-s	Þá spurði hann þau tíðindi að Sveinn konungur var kominn til Sjálands og þá var kominn til hans her sjá allur er flúið hafði úr orustu og mikið lið annað og hafði hann ógrynni hers Sveinn
1794	sveinn	nken	Hann sest niður hjá henni og taka þau tal sín á milli og í því kemur sveinn frá selinu og biður Jófríði taka ofan klyfjar með sveinn
1795	sveinn	nken-s	Sveinn son hans var þar með Sveinn
1796	sveinn	nkeo	Þá fór Álfheiður húsfreyja hans með barni og fæddi hún á þeim misserum svein og var kallaður eftir föður sínum svein
1797	sveinn	nkfn	En þeir segja að sveinar tveir hafi komið í flokkinn þeirra og segja að þetta kemur mjög að þeim óvörum og kváðust eigi deili á þeim sveinar
1798	sveinn	nken-s	Og eftir dagverð drottinsdag fór Sturla heiman og Sveinn son hans til Sveinn
1799	sverð	nheog	Og í því hjó Hjarrandi til Helga en hann brá við skildinum og hljóp af sverðið í andlit honum og kom á tanngarðinn og af vörina sverðið
1800	sverð	nheþ	Lagði Óttar sverði til Sokka neðan undir brynjuna og svo upp í kviðinn að það varð þegar sverði bani
1801	sverð	nhfn	Og nú setti hann sjálfur þau ráð til að hann mun brjóta fatakestu Þorbergs og taka á brott feld hans og kyrtil og sverð en ganga síðan fyrir hann og heitast við hann sjálfan og taka meira ef hann vildi eigi þetta gefa honum en fara síðan til Skútu og biðja hann ásja og sagði hann eigi gruna mundu ef hann færi þann veg sverð
1802	sverð	nheþg	Kári slæmdi til þessa manns sverðinu og hjó hann í sundur í sverðinu
1803	sverð	nheog	Hann hafði í hendi sverðið Ættartanga og gekk síðan að sverðið
1804	sverð	nhfn	z Hann tók fyrst sverð þeirra og bar upp að sverð
1805	sverð	nheþg	Og eitt högg höggur Þóroddur til Þorbjarnar og af fótinn í ristarlíðnum og ei berst hann að síður og leggur fram sverðinu í kvið Þóroddi og fellur hann og liggja úti sverðinu
1806	sverð	nhen	Það sverð hefir best komið til sverð
1807	sverð	nheog	Hafði Gísli þá í hendi sverðið Grásíðu en Kolur sverðið
1808	sverð	nheog	Þorgils gekk einn morgun til búðar Bjarna og tók sverðið Jarðhússnaut í hönd sverðið
1809	sverð	nheng	Hjó Kolur í höfuð Gísla svo að í heila stóð en sverðið kom í höfuð Koli og beit ekki en þó var svo fast til höggvið að hausinn rifnaði en sverðið brast sverðið
1810	sverð	nheþ	Karl brá þá sverði og mælti til sverði
1811	sverð	nheng	Jökull höggur þá með báðum höndum til Gunnars en hann veik sér undan högginu svo að hann náði honum ekki en sverðið kom í stóran sverðið
1812	sök	nvfo	z Sæmundur kvaðst eigi mundu hætta lífi sínu fyrir sakir sakir

1813	sök	nvfo	Þriðji Guðmundur grís er fleira veitti fyrir guðs sakir en flestir menn aðrir en gerði síðan eftir sakir boðorðum
1814	sök	nvfo	Skegg-Ávaldi átti búð saman og Hermundur son hans og er Galti Óttarsson var genginn erinda sinna mætti hann Hermundi en hann minntist á sakir þær er Hallfreður hafði gert við þá og hljóp að Galta og drap hann og fór síðan í búð til föður sakir
1815	sök	nvfo	Björn segir þá og tekur til að upphafi um viðskipti þeirra Þórðar og sakir þær er hann þóttist eiga við Þórð sakir
1816	sök	nveþ	Í Seint leiðist þér að biðja gríða til handa Gretti en grunar mig að þú hafir þar eigi gott að sök
1817	sök	nveo	Og mun hans reiði á liggja og muntu hana hafa ef þú vilt svo margs manns blóði út hella um þessa sök en líkast ef þú lætur fyrirfarast þetta á þessari hátíðinni um friðinn að guð og hinn heilagi Jóhannes sjái þér hlut til handa um þetta sök
1818	sök	nvfo	Hefi eg hvern drottinsdag beðið yður til fyrir guðs sakir en þér vilduð því aldrei sakir
1819	sök	nveþ	Í Það þykir mönnum mikil vandræði ef hraustir menn skulu drepast niður án nokkurri sök og býðst eg til að gera í milli sök
1820	sök	nvfo	Í sakir nauðsynja sakir
1821	sök	nvfþ	Illa líkaði Ölöfu við Þórhall er hann hafði sagt til Þórðar og var við sjálft búið að hún mundi skilja við hann fyrir þessum sökum
1822	sök	nvfo	kallar honum best fallið að hafa slíka menn fyrir sakir ofsa og sakir
1823	sök	nveþ	Lýsi eg handseldri sök Þorgeirs sök
1824	sök	nveo	Báru þeir svo skapaðan fram kviðinn í fimmtardóm yfir höfði þeim manni er Mörður hafði sök sína fram sök
1825	sök	nveo	Þann kallar hann svo er leiður er friðurinn svo að hann keppist til smárra hluta og fær þó eigi en lætur fyrir þá sök farsællega hluti sök
1826	sök	nvfo	kveðst því hafa þangað sótt erfiðlega um langan veg að hann vænti fyrir frændsems sakir þar sakir ásja
1827	sök	nvfo	hlupu þar í byggðir er þeim þótti sitt færi vera fyrir sakir sakir
1828	sök	nveo	Í Ekki höfum vér bræður fyrir þá sök haft liðsafnað að vér munum ófrið bjóða yður konungur heldur ber hitt til konungur að vér viljum yður fyrst bjóða vora þjónustu en ef þér neitið og ætlið Þorbergi nokkura afarkosti þá munum vér fara allir með lið það er vér höfum á fund Knúts hins sök
1829	sök	nvfo	Konungur beiddi að hann réðist til þessa vanda fyrir guðs sakir og bænar hans í og mun eg senda þig til Danmerkur á fund Össurar erkibiskups í Lund með mínum bréfum og sakir
1830	sök	nveo	Í Þar liggur þú Magnús konungur og gefur meira gaum að drepa frænda skálds míns fyrir litla sök en að fá fagran sigur á sök
1831	sök	nvfo	En þær sakir sem gerst hafa millum vor og annarra leikmanna skiljum vér undan sakir dómi
1832	sök	nveo	Þá segir Sigurður drottningu hvernar ættar Ólafur var og fyrir hverja sök hann var þar sök
1833	sök	nvfo	Kálfur Árnason beiddist þess af konungi að hann gifti honum konu þá er Ölvir hafði átt og fyrir vináttu sakir veitti konungur honum það og þar með eignir þær allar er Ölvir hafði sakir

1834	sök	nvfo	í Og við fortölur Guðrúnar miklaði Bolli fyrir sér fjandskap allan á hendur Kjartani og sakir og vopnaðist síðan skjótt og urðu níu sakir
1835	sök	nvfo	undir hann mart lið fyrir ofríkis sakir en margir guldu sakir
1836	sök	nvfo	Það var siðvenja þeirra Gunnars og Njáls að sinni vetur þá hvor þeirra heimboð að öðrum og veturgríð fyrir vináttu sakir
1837	sök	nvfo	í Hafið þér nú ríki til þess fyrir liðfjölda sakir en aldrei hef eg fyrr rannsakaður verið sem sakir
1838	sök	nvfo	Ögmundur reið þegar að sjá yfir efni hans og vildi hann kalla það að Höskuldur mætti eigi annast ómagann fyrir fjár sakir
1839	sök	nveo	í Í annað sinn nefndi Gissur sér votta og lýsti sök á hönd Gunnari Hámundarsyni um það er hann særði Þorgeir Otkelsson holundarsári því er að þen gerðist en Þorgeir fékk bana af á þeim vettvangi er Gunnar hljóp til Þorgeirs lögmætu frumhlaupi sök
1840	tíðindi	nhfn	Og er þessi tíðindi spurðust til Ísafjarðar þá tekur Sigríður það ráð og Þórálfrur frændi hennar að kveðja til bændur og láta virða Sigríði allt sitt fé af tíðindi
1841	tíðindi	nhfn	Þórð Einum vetri eftir lát Snorra Sturlusonar hófust þeir atburðir er mörg tíðindi gerðust af tíðindi
1842	tíðindi	nhfo	Eftir það hljóp Brandur í búð til Sighvats og segir honum tíðindi tíðindi
1843	tíðindi	nhfb	Þórir tók ekki mjög á þessum tíðindum og það þó Grím fara til sín í en ekki vil eg taka við tíðindum
1844	tíðindi	nhfo	Hann kemur til Laugarhúsa og hittir Bjarna bróður sinn og segir honum þessi tíðindi og biður að hann muni nokkurn hlut að eiga um eftirmál tíðindi
1845	tíðindi	nhfo	spyrja hann tíðinda en hann segir þau tíðindi sem gerst höfðu um tíðindi
1846	tíðindi	nhfb	Og um morguninn eftir tók hann hest sinn og reið upp til Hofa og var þar við honum vel tekið og var spurður að tíðindum en hann sagði að maður braut fót tíðindum
1847	tíðindi	nhfn	En er njósnarmenn komu aftur til borgarinnar þá kunnu þeir segja þau tíðindi að höfðingi Væringja væri sjúkur og fyrir þá sök var engi atsókn til tíðindi
1848	tíðindi	nhfb	Þessu næst er að segja frá þeim tíðindum að Hjörgunnur kona Hjörvarðar jarls tók sótt hættlega og þarf þar eigi að gera mikinn orðahjaldur að þessi sótt leiðir Hjörgunni til tíðindum
1849	tíðindi	nhfb	segja þá konungi glögglega allan atburð sinnar þarkomu og frá þeim tíðindum er gerðust á tíðindum
1850	tíðindi	nhfn	í Hér eru orðin hörmuleg tíðindi eða hvað er nú til tíðindi
1851	tíðindi	nhfb	Hann reið þegar til þings og varð mönnum dátt um það því að hann kunni vel að segja frá tíðindum
1852	tíðindi	nhfo	Enginn þinna manna hefur mér þessi tíðindi tíðindi
1853	tíðindi	nhfn	Og er menn komu á fund Sturlu og sögðu honum tíðindi
1854	tíðindi	nhfb	spurði að ferðum Þorgils og að tíðindum úr tíðindum
1855	tíðindi	nhfn	Og er þau tíðindi komu til Noregs var Þorlákur biskup kominn frá vígslu til skips og fór það sumar til Íslands og sagði þessi tíðindi tíðindi
1856	vetur	nkeog	En um veturinn var það síður Arnkels að flytja heyið af Örlygsstöðum um nætur er nýlýsi voru því að þrælarnir unnu alla veturinn
1857	vetur	nkeog	Um veturinn er það sagt að maður sá kemur til hirðarinnar er Hárekur veturinn
1858	vetur	nkeog	í Þeir skilja nú við þetta og reið Karl heim til Upsa og sat þar um veturinn með veturinn

1859	vetur	nken	Þenna vetur lét Órækja son Snorra Sturlusonar drepa Klæng Bjarnarson í Reykjaholti annan dag jóla og fóru síðan að Gissuri í vetur
1860	vetur	nkeog	í Þorvaldur gekk til sætis og er hann þar um veturinn
1861	vetur	nkeog	Um veturinn kom Össur að máli við biskup að hann ætti þangað févon eftir Arnbjörn frænda sinn og beiddi biskup þar gera greiða á bæði fyrir sína hönd og annarra veturinn
1862	vetur	nkeo	Þeir voru átján vetra gamlir og höfðu einn vetur utan vetur
1863	vetur	nkeo	Þann vetur fór Björn til hirðar Eiríks jarls og var með vetur
1864	vetur	nkeog	Um sumarið eftir fór Jón Brandsson norður til Þingeyra til gildis og við honum Guðmundur Arason því að Ingimundur prestur vildi að hann færi á Háls til vistar til Þorvarðs og var hann þar of veturinn
1865	vetur	nken	þá Knútur sonur Sveins annar sjö vetur og er vetur
1866	vetur	nken	Hann hafði þá utan verið fimmtán vetur í einu og orðið gott til fjár bæði og vetur
1867	vetur	nkeo	Þrándur spurði nú lát föður síns og bjóst þegar af Suðureyjum og Önundur tréfótur með honum en þeir Ófeigur grettir og Þormóður skafti fóru út til Íslands með skuldalið sitt og komu út á Eyrum fyrir sunnan landið og voru hinn fyrsta vetur með Þorbirni vetur
1868	vetur	nkeo	í Ingimundur þakkar boðið og kvaðst mundu vera hjá honum í vetur ní en þar sem eg hefi breytt ráðahag mínum til þessar ferðar þá mun eg þangað á leita sem mér var á vísað til vetur
1869	vetur	nkeo	En þá er hann hafði verið biskup tuttugu og fjóra vetur sem faðir hans þá var Jón vígður til vetur
1870	vetur	nkeog	í Nú liður veturinn og fór Geitir um vorið til Hofs að heimta peninga Höllu í annað sinn en Helgi vildi eigi út veturinn
1871	vetur	nkeþ	Hann andaðist ellefu hundruð og tíu og einum vetri eftir burð Krists en fimm vetrum fyrr en Hvamms-Sturli væri vetri
1872	vetur	nkeo	í eftir fall Haralds konungs en síðan réð hann landi tvo vetur með Ólafi bróður vetur
1873	vetur	nkeo	Í þenna tíma réðst Sighvatur Sturluson norður til Eyjafjarðar og var hinn fyrsta vetur á Möðruvöllum í Hörgárdal með Sigurði mági sínum vetur
1874	vetur	nkfþ	Glámur kvað sér vel hent að geyma vetrum á vetrum
1875	vetur	nken	Tvo vetur fulla var hann þar og það hins þriðja sem hann vetur
1876	vetur	nkeo	Þetta sumar er kaup þessi voru réðust þau Sigurður og Þuríður til Hóla og voru þar tvo vetur
1877	vetur	nkeog	Eitt sumar kom af Íslandi Oddur sonur Ófeigs Skíðasonar og kom norður við Finnmörk og var þar of veturinn
1878	vetur	nkeþ	Það var einum vetri eftir fall Ólafs konungs hins vetri
1879	vetur	nkeog	Um veturinn eftir Örlygsstaðafund voru þeir með Skúla hertoga í Niðarósi Snorri Sturluson og Órækja son hans og Þorleifur Þórðarson en Þórður kakali var í Björgvin með Hákonni veturinn
1880	vetur	nkeog	Björn lá í sárum um sumarið og um veturinn eftir var hann í Garðaríki og hafði hann þá utan verið þrjá vetur og eftir það fór hann til veturinn
1881	vetur	nkeog	Nú komu þeir til Grænlands og eru með Eiríki rauða um veturinn
1882	vetur	nkeþg	Nú liður fram vetrinum og þegar á bak jólum býr jarl ferð sína og hefir sex tigu vetrinum

1883	vetur	nkeo	Vinátta var þar mikil í millum þeirra bræðra og Vigfúss og höfðu sinn vetur hvorir jólaveislu með öðrum og skulu þeir bræður nú búast við vetur
1884	vetur	nken	En Guðmundur fór inn í Saurbæ í Eyjafjörð til Ólafs Þorsteinssonar og var hann þar þessa tvo vetur er fóstri hans var að vetur
1885	vetur	nkeog	Fór Þorsteinn vistafari til Styrkårs á Gimsar og var þar um veturinn
1886	vetur	nkeog	Hafði hann þá um haustið vinaboð mikið og enn jólaboð um veturinn og bauð þá enn til sín mörgum veturinn
1887	vetur	nkeo	Ingunn kona hans fæddi barn um vorið þá er þau höfðu þar verið hinn fyrsta vetur og hét sveinn sá vetur
1888	vetur	nkeo	Þá var liðið frá falli hins heilaga Ólafs konungs sex vetur hins tíunda tigar og hundrað tólfrætt en frá brennunni í Hítardal er mest tíðindi höfðu þá önnur orðið hér á vetur
1889	vetur	nkfp	Fám vetrum síðar fékk hann Ásgerðar dóttur Asks hins vetrum
1890	vetur	nkeog	Síðan sendi Þórarinn Þorkeli orð að eigi mundi að svo búnu auðsótt til Hofa og líður nú enn veturinn
1891	vetur	nkeog	Var Sveinbjörn þar um veturinn en Einar var á Eyri með Guðrúnu föðursystur þeirra en Grímur og Krákur í veturinn
1892	vetur	nkeog	Nú siglir Karlsefni í haf og kom skipi sínu fyrir norðan land í Skagafjörð og var þar upp sett skip veturinn um veturinn
1893	vetur	nkeo	Rak konungur af sér þann vetur vetur og úthlaupsmenn
1894	vetur	nken	Þenna vetur sat Ólafur konungur austur í Sarpsborg og það spurðist austan að konungs var ekki norður vetur
1895	vetur	nkeþ	Á þeim sama vetri fékk sótt Gestur Oddleifsson og er að honum leið sóttin þá kallaði hann til sín Þórð lága son sinn og vetri
1896	vetur	nkeo	Hann hafði þá sjö vetur hins sjöunda vetur
1897	vetur	nkeo	Þeir bræður voru þann vetur í hans sveit og sátu næst þeim vetur
1898	vetur	nkeo	Þann vetur áður en Óttar kom til Ólafs konungs hafði andast Ólafur vetur
1899	vetur	nkfo	Herjólfur son hans var þá átta vetra
1900	vetur	nkeog	Um veturinn eftir geisladag stefndu Þorvaldssynir þeim mönnum til sín er þeim þóttu röskvastir og fóru vestan með fimm tigu veturinn
1901	vetur	nkeo	Skalla-Grímur bauð Óleifi heim til sín til vistar og liði hans öllu en Óleifur þekktist það og var hann með Skalla-Grími hinn fyrsta vetur er Óleifur var á vetur
1902	vetur	nkeþ	Á þeim vetri vænti hvorutveggi sér liðs norðan úr dalnum af sínum vetri
1903	vetur	nkeog	Líður af veturinn svo að ekki bar til veturinn
1904	vetur	nkeog	Hann var hinn mesti vin Kára og var Kári með honum um veturinn
1905	vetur	nken	Þá sagði lögsögumaður að engi skyldi lengur í sekt vera en tuttugu vetur alls þó að hann gerði útlegðarverk í þeim tímum á en fyrr mun eg öngvan úr sekt vetur
1906	vetur	nkeog	Margt varð til greina um veturinn með konungsmönnum og veturinn
1907	vetur	nkeo	Sá var hinn þrettándi vetur konungsdóms vetur
1908	vinur	nken	væri sannur vinur Ólafs konungs en sumum þótti ekki trúlegt og kváðu hann ráða mundu því við Svíakonung að hann héldi orð sín og sáttmál þeirra Ólafs vinur digra
1909	vinur	nken	Hann var vinur vinur
1910	vinur	nken	Ásbjörn kvað hann eigi mundi svo hjá sitja málunum að eiga ekki við Þórð en vera vinur vinur

1911	vinur	nkfn	Látum eigi aðra eiga að því að hlæja að vér leggjum slíkt til deilu þar er til móts eru vinir og vinir
1912	vinur	nkfb	Kærði biskup þá fyrir Brodda ójafnað þann er Þorgils hefði veitt honum og vinum vinum
1913	vinur	nkfb	bauð til sín vinum sínum og vinum
1914	vinur	nkfn	Þeir menn höfðu verið hjá viðurtali þeirra Gísla sem voru vinir Bjarnar í Hítardal og sögðu honum innilega vinir
1915	vinur	nken	Tjörvi var vinur þeirra Brodd-Helga og Geitis en hann var horfinn þann dag allan er Austmaðurinn var vinur
1916	vinur	nkeo	Einar Skúlason var með þeim bræðrum Sigurði og Eysteini og var Eysteinn konungur mikill vin vin
1917	vinur	nkfb	Um haustið að veturnóttum bauð Ólafur til sín vinum vinum
1918	vinur	nkfn	þá er konungur var klæddur var hann fámálugur og ókátur og hræddust vinir hans að þá mundi enn að honum komið vinir
1919	vinur	nkfn	Aldregi heyrði eg hann leita þess ráðs að vinir hans skyldu kenna honum að vinir
1920	vinur	nken	Fannst konungi það í ræðum hans að hann misjafnaði mjög frásögu um jarlana og var vinur mikill Þorfinns en lagði þungt til Einars vinur
1921	vinur	nkeo	Hann var vin vin
1922	vinur	nkfn	Eftir þetta gengu að beggja vinir og báru sáttmál milli vinir
1923	vinur	nkfn	Skildust þeir vinir og fór Egill ferðar sinnar og kom aftan dags til hirðar jarlsins Arnviðar og fékk þar allgóðar vinir
1924	vinur	nkfn	Og með því að það var konungs boð þá sá hún það að ráði og með henni vinir hennar að heitast Þórólfi ef það væri föður hennar eigi í móti vinir
1925	vinur	nkfb	Hún gengur fram og biður Þorkel bónda sinn stöðvast ní vil eg að þú gerir honum ekki grand nema þú viljir að við skiljum okkart félag upp frá þessum degi ef þú gerir honum nokkurt mein því að Gunnar var mér sendur af vinum mínum til halds og vinum
1926	vinur	nkfn	Þeir voru þingmenn og vinir Þorgeirs vinir
1927	vinur	nkfn	Þeir gáfu Þorleifi sinn hlut skips og skildu þeir góðir vinir vinir
1928	vinur	nkfo	Bið mín hér meðan eg hitti vini vini
1929	vinur	nkfo	fyrst austur í Svíaveldi og gera þá ráð sitt hvert hann ætlar eða sneri þaðan af en það svo vini sína til ætla að hann mundi enn ætla til landsins að leita og aftur til ríkis síns ef guð léði honum vini
1930	vinur	nkfo	Hefi eg og látið allar mínar eigur og frændur og vini er eg átti í Noregi og fylgt yður en allir lendir menn yðrir skildust við yður og er það maklegt því að þú hefir marga hluti til mín stórvel vini
1931	vinur	nkfb	Gerði konungur þá bert fyrir vinum sínum að sú var ætlan hans að fara þá úr landi í vinum
1932	vinur	nkfb	Þá stefndi hann til sín vinum sínum og hafði nær níu tigum manna og alla vel vinum
1933	vinur	nkfn	Þórólfur bægifótur og margir aðrir þingmenn vinir og vinir
1934	vinur	nkeo	Markús var þingmaður Sæmundar vin og vin
1935	vinur	nkeo	ní Let eg þig þess og svo hvern annan minn vin að drepa prestinn því að Þorvarður bróðir minn hefir fyrrum grimmlega heft smærri meingerða en eg get að honum þyki vin

1936	vopn	nhen	Hann var eigi sár því að eigi festi vopn á kyrtli vopn
1937	vopn	nhfo	¿ Þórhaddur bað hann að sækja en Þorsteinn kvaðst spara menn sína til þess að ganga á vopn vopn
1938	vopn	nhfo	í Nú munum vér herma orð yður að þar skal meira fyrir verða að hefna Ketilbjarnar en að vér göngum á land upp undir vopn vopn
1939	vopn	nhfo	Þá sendi hann annað sinni menn til Norðmanna og bað þá í brott fara og hafa vopn vopn
1940	vopn	nhen	Það lofaði hann þeim en fékk vopn þeirra sínum mönnum en þeir ganga í vopn
1941	vopn	nhfn	Eftir um daginn tóku þeir Þóroddur öll klæði sín og vopn og lögðu sér til vopn
1942	vopn	nhfn	Aron Hjörleifsson spurði Eyjólf Kársson hvar væru vopn vopn
1943	vor	nheog	En um vorið búa þeir mágar skip það er Austmenn höfðu átt til vorid
1944	vor	nheog	Um vorið nálega kyndilmessu þá lagði Magnús konungur brott á náttarþeli og lögðu út tjölduðum skipum og ljós undir og hélt út til vorid
1945	vor	nheog	Og um vorið eftir víg Orms réðst Björn á Breiðabólstað og tók við búi því er Ormur hafði átt og vorid
1946	vor	nheo	Kemur til þess ófræði vor og það annað að vér viljum eigi setja á bækur vitnislausar vor
1947	vor	nhen	En til vinstri handar frá minni fylking skal vera það lið er Svíakonungur fékk oss og allt það lið er til vor kom í vor
1948	vor	nheog	Um vorið bað Halli konung orlofs að fara til vorid í kaupferð
1949	vor	nheog	En um vorið fór hann að heimta saman fé Austmanna og sýndist engum ráð að halda fyrir honum réttir skuld og heimti hann hverja alin þá er honum bar að vorid
1950	vor	feveo	í Bitu hann enn ráðin Haralds konungs en brátt mun eftir verða ætt vora ef Haraldur konungur skal einn fyrir vora
1951	vor	nheo	¿ Skafti sagði að hann ætlaði að það mál væri vel komið þótt þeir gerðu um í því að málaefni vor eru brýn og góð en þeir eru svo vitrir að þeir munu sjá kunna hversu þungs þú ert af vor
1952	vor	nheo	í Sætt þeirri er konungur gerði mun eg hlíta um mál vor Brúsa en það er til þín kemur af skaltu einn vor
1953	vor	nheo	Er mér sagt að konungur mun koma norður í vor en ef hann kemur eigi þá mun eg ekki letja að við förum á vor fund
1954	vor	nheþ	í Akra-Þórir gaf mér hafra þessa á vori til liðs sér er þú hafðir stefnt honum en nú var markað fyrir féransdóma og á eg vori
1955	vor	nheo	Eitthvert vor átti Þorkell hinn auðgi Þórðarson Víkingssonar för suður til Þórsnessþings og fylgdu honum vor
1956	vor	nheog	Um vorið á páskum sendi Þórður Nikulás Oddsson og Almar Þorkelsson norður til Öxarfjarðar í liðsafnað og stefndi liðinu norðan í vorid
1957	vor	nheog	Um vorið eftir sendir biskup bréf sín til staðarins og bað læsa kirkju og kallaði hana saurgaða bæði af manndrápi og grefti bannsettra vorid
1958	vor	nheog	En eftir um vorið sendi Danakonungur Eirík norður í Noreg og gaf honum jarldóm og þar með Vingulmörk og Raumaríki til yfirsóknar með þeim hætti sem fyrr höfðu þar haft vorid
1959	vor	nheog	Um vorið eftir fór Hrafn suður til Borgarfjarðar í Reykjaholt til sáttafundar þess er þeir Þorvaldur og Hrafn höfðu ákveðið með vorid

1960	vor	nheog	Annað sumar eftir fór Björn biskup norður til Þverár að vígja til ábóta Björn bróður sinn og í þeirri för biskupaði hann Guðmund Arason á Möðruvöllum og var það um vorið eftir вориð
1961	vor	nheog	Um vorið bað Gunnlaugur konunginn sér orlofs til вориð
1962	vor	nheog	En of vorið fóru þeir út þangað Saxólfur Fornason er bjó í Myrkárdal og Urða-Steinn og Arnþrúðarsynir og tóku upp eigu Þorsteins alla og höfðu til Guðmundar og varð engi forstaða вориð
1963	vor	nheog	Þau Bergdís og Þórir fóru um vorið úr Grímsey og vestur yfir heiði til вориð
1964	vor	nheog	Þá réðst þann veg Guðmundur frændi hans um langaföstu um вориð
1965	vor	nheþ	Ætlaði hann að ferjan skyldi ganga til Stranda að vori til vori
1966	vor	nheog	Fór Kolbeinn norður til föður síns og var þar um veturinn en um vorið tóku þeir feðgar heimildum á Grenjadarstöðum af Jóni Eyjólfsyni í Möðrufelli og gerði Kolbeinn þar bú вориð
1967	vor	nheog	Um vorið segir Þorgils Ólafi að hann vill fara kaupferð um sumarið og leita svo undan ójafnaði вориð
1968	vor	nheog	Um vorið dregur Kolbeinn lið saman um öll héruð til вориð
1969	vor	nheo	Í og skaltu þó heita oss áður að koma aftur til vor það fljótasta sem þú getur því að vér viljum þín ekki missa sakir íþróttar vor
1970	vor	nheog	Um vorið fóru menn til вориð
1971	víg	nhen	Það hygg eg að hvert sinn er þú ríður norður og norðan komi þér í hug víg Þorkels háks en frændur hans sitja hér í hverju húsi og mun þér ótti af því víg
1972	víg	nhen	Mun eg senda mann til Reykja að segja Skeggja víg víg
1973	víg	nhen	Þá var þar Teitur son Gissurar biskups og þá urðu þar þau tíðindi að íslenskur maður sá er Gísl hét vó víg og var sá maður er veginn var hirðmaður Magnúss víg
1974	víg	nheo	Í að víg Einars komi fyrir víg Galta og þar með heimsókn við Kolfinnu fyrir mannamun en fyrir Gríssvísur skal Hallfreður gefa Grísi grip einn víg
1975	víg	nheo	Guðmundur Ásbjarnarson var með honum eftir víg þeirra feðga Kálfs og víg
1976	víg	nheo	Í að fyrir víg Össurar geri eg tvö hundruð silfurs en hið þriðja skal falla niður fyrir fjörráð við Þórð og allan fjandskap en menn Össurar allir óhelgir fyrir tilför við víg
1977	víg	nheo	Í Síðan stefndu þeir Finnboga um víg víg
1978	víg	nhen	Í hversu Gunnari fór eftir víg Sigmundar frænda víg
1979	víg	nhen	víg víg og gripatakið
1980	vísa	sfg3eþ	En Arnkell veik því af sér og kvað það koma til Kjalleklinga frænda hans og vísaði hann þessu máli helst á vísaði
1981	vísa	nven	Vísa þessi kom upp í Miðfirði er kveðin var til Vísa
1982	þing	nheþ	En á þingi um sumarið lýsa þeir Gissur sekt þingi að Lögbergi
1983	þing	nheþ	Í Ef þeir vita nú það þegar að rangt hafi verið til búið málið þá mega þeir svo bjarga sökinni að senda þegar mann heim af þingi og stefna heiman til þings en kveðja búa á þingi og er þá rétt sótt þingi
1984	þing	nheog	að Pétursmessudagsmorgun um þingið gengu flokkarnir allir til kirkju um messu um guðspjall og stóðu með vopnum fyrir framan kirkjuna og stóðu sínum megin þingið hvorir
1985	þing	nheþ	Og er það mitt ráð að hver maður ríði heim af þingi og sjái um bú sitt í sumar meðan töður manna eru þingi

1986	þing	nhen	Og eitt sinn er þing er fjölmennt þá fer Halli til þing með höfðingjanum
1987	þing	nheþ	Þórður Andrésson reið til þings með Gissurarsonum og veitti þeim að öllum málum á því þingi og Andrés faðir þingi
1988	þing	nheþg	En höfðingjar munu leita annars ráðs en þið bræður séuð höggirnir hér niður á þinginu þinginu
1989	þing	nhfþ	Oftlega var það siður hans að hafa kofra á höfði og jafnan á þingum en af því að hann var maður ekki nafnfrægur þá gáfu þingmenn honum það nafn er við hann festist að þeir kölluðu hann þingum
1990	þing	nheþ	Þorleifur beiskaldi tók við eftirmáli um víg Þórhalls og sótti þá á þingi og var Bergþór sekur þingi
1991	þing	nheþ	Báðu þeir Helga af Laugabóli taka við honum og annast hann þar til að Vermundur kæmi heim af þingi
1992	þing	nheþg	Varð Þorvaldur á þinginu sekur skógarmaður og sekt fé hans allt og þinginu
1993	þing	nheþ	Greip gjaldkerinn staðarins þegar Þorstein og spurði fyrir hverja sök hann gerði slíkt óhæfuverk þar á heilögu þingi
1994	þing	nheþg	Og á þinginu gekk hann einn dag til Einars Þveræings og heimti hann á tal við sig og sagði þinginu
1995	þing	nheþg	Þá létu þeir stefna þing fjölmennt og á þinginu talaði Sigurður jarl af hendi Hákonar og bauð bændum hann til þinginu
1996	þing	nheþ	Og þegar af þingi ríður hann til Víðidals og kaupir landið að þingi
1997	þing	nheog	Eiríkur bjó um þingið skip sitt til hafs í Eiríksvogi í Öxnaey og veittu þeir Eiríki Þorbjörn Vífilsson og Víga-Styr og synir Þorbrands úr Álftafirði og Eyjólfur Æsuson úr þingið
1998	þing	nheþ	Svo segja menn að Hrútur væri svo á þingi eitt sumar að fjórtán synir hans væru með þingi
1999	þing	nheþg	Þetta sumar fór Guðmundur prestur hinn góði til þings en af þingi buðu honum heim Sunnlendingar og Austfirðingar og fór hann af þinginu suður í þinginu
2000	þing	nheog	Eftir þingið söfnuðu þeir báðir liði til feralsdóma og þá fór Einar í Hvamm með hálft fjórða hundrað manna en hann lét eftir í Saurbæ Hrólfr Gunnólfsson við hundrað þingið
2001	þing	nheþg	Beiddi hann þess alla menn er á voru þinginu